

கணபதிதலை.
தருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டசாத்திரம்

மூலமுமுரையும்.

2496

இவை

சிருக்லைலாயபரம்பரைத்திருவாகுதையாநினத்து

மஹாசத்தநானம்

ஸ்ரீஸ்ரீ. அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளைச்சுட்டுருபியபடி,

அஷ்டாப்தானம்

பூவை. கலியாணாகந்தாமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்

வண்ணக்கனஞ்சியம்

காஞ்சி. நாகலிங்கமுதலியாரால்

பலபிரதிருபங்கள் கொண்டுபிரசுத்தித்து,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்ஷராசனாபதியுமான

பாலவனத்தமிழ்நாடி

ஸ்ரீமான்

பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்

திரவியசகாயத்தினால்,

சென்னை :

ஸ்ரீநிகேதனமுத்திராகுரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம்பதிப்பு.

கலியுகாதினா 1000 கல் நிகழும் குரோதினா தலையி.

Registered Copy-right.

1905.

மெய்கண்டசாத்திரம்,
புத்தகம் - க.

க - வது. சிவஞானபோதம்.

காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியார் பதிப்பு
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கவித்துவான்.

மு க வு னை .

நினைத்தவரான மெத்தொழிநூல் கண்டருளு நிள்மலனை நித்தன் னனைக் கரைத்துவருஞ் சூழ்முதலைச் சிவபாகக் கொண்டுவந்த கத்தன் னனை யனைத்துவரு மறிவாய் வொருபொருளை யானருக் கருன்செய் வானைத் தனைத்துய்யபு மெயினபாகாத் தனிகையனை யானருஞ் சிந்தை செய்வாய்.

அநாதிமலமுத்தநாதிய செபெருமான் ஆதாமா பெத்தநாதிய ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டியுமாறு அநாதியே திருவாய்மலர்ந்தருளியவை கேதம் செவ்வாய் எனவிரண்டாய்.

அவற்றன் முத்திய வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் செவ்வாய்மத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உன்னபடி சமயருட்ப் தேவாரம் திருவாசகம் என்னுந் தேவத் திரவாயிலாக விளக்கவுரைத்தருளினர்.

பித்திய செவ்வாய்மத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சந்தானருவார் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றம்படியார், செவ்வானபோதம், செவ்வானசித்தியார், இருபாவிருபது, உண்மையினக்கம். சிவப்பி.கா.சம், திருநாட்டபயன், வினுவெண்பா, போற்றிப்படுபெடை, கொடிப்பாட்டு, செஞ்சுவலிதேவ, உண்மைசெறிவினக்கம். சங்கற்ப சிவாகாணம் என்னுஞ் சாத்திரவாயிலாக விளக்கவுரைத்தருளினர்.

அவற்றன் இச்செவ்வானபோதம் செவ்வாய்மத்து ஞானருவிய ரொளவாமத்துட் பாசவிமோசனபடலத்து அனுட்பெய்ச் சந்தையத் துவாதச ருத்திரமாகக் கூறப்பட்ட செவ்வானபோதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் திருக்கைவாயபரம்பரைப் பாஞ்சோதிமுசிவர் மானுக்கர் திருமெண்ணெய்கல்லூர் மெய்கண்டதேவையனார் அருளிச்செய்தது.

செவ்வானபோதமென்பது செவ்வாய்மத்தன் ஞானபாதப் பொருள் போதிக்கும் துலெனப்பொருள்படும். இதனுண்மையினை “சிந்தைவெ மொன்றனைத் தேர்தல் ஞான சிவப்போதத் தேர்த்தனைத் தெளிதலாம்” எனவரும் திருவாதவூரடிகள் பாரணத்தானறிக.

இச்செவ்வானபோதத்துள் முற்பட்ட ருத்திரங்கள் ஆருளே பெத்தத்தினின்ற நிலைகொண்டு இலக்கணங்கூறுதலின் அவை பொதுவதிகார மெனவும், பிற்பட்ட ருத்திரங்கள் ஆருளே முத்தியினின்ற நிலைகொண்டு இலக்கணங்கூறுதலின் அவை உண்மையதிகாரமெனவும், கொள்ளப்படும். இவற்றின் விநிலைவாய் செவ்வான மாபாடிய உபோத்காதப் பிரகாசனத்துத் தெளிவுபெறக் காண்க.

இத்துவாசியவாய மெய்கண்டதேவர் சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவுரை முதலியவற்றன் விளக்கக்கிடக்கின்றது. இவர் இத்திறக்கு ௬00 வருடங்கட்கு முன்னிருத்தவரென்ப.

சந்தானராவருள் காலாமவரான கொற்றவன்குடி உமாபதிவிவாசாரியார் தமது சங்கற்பரிசாகாரணம் என்னும் நூலிலே “எழுஞ் சிறுநா நெடுத்த வாயிரம்—வாழுஞ் சகன மருவா கிற்ப” என்பதனால் அந்தல் சாலிவாகனசகம் கடவது ஆண்டில் அரங்கேற்றப்பட்டதென்பது அறியப்படுகின்றது. எனவே, உமாபதிவிவத் தின்காலம் இற்றைக்கு ௧௧௩ வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்பது கன்குபெறப்படும்.

இனி உமாபதியார்க்கு ஞானசாரியரான திருக்கணாஞ்சேரி மறைஞான சம்பந்தவிவாசாரியார் அவர்க்கு முன்னும் ௨௫ வருடங்கள் இருந்தாரெனக்கொண்டு இவர் ௧௧௮ வருடங்கட்கு முன்பிருந்தாரென்று கோடலிழுக்காது.

இனி மறைஞானசம்பந்தர்க்கு ஞானசாரியரான திருத்தழைநாயர் அருணத்தி விவாசாரியார் அவர்க்கு முன்னும் ௨௫ வருடங்கள் இருந்தாரென்று கொள் ளப்படுமாதலின் இவர்களால் இற்றைக்கு ௧௪௩ வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்பது நிறுவப்படும்.

இனி அருணத்தியார்க்கு ஞானசாரியரான திருவெண்ணைய்கல்லூர் மெய் கண்டவிவாசாரியார் தம்மாணாக்கர் விவசாயுச்சியம் எய்துதற்கு முன்னும் ஓர் ஏழு வருடம் இருந்தாரென்பது கொள்ளப்படுமாதலின், ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர் இற்றைக்கு ௧௫௦ வருடங்கட்கு முற்பட்டவர் என்பது இனிது போதரும். இதனால் ஆசிரியர்களால் சாலிவாகனசகம் ௧௧௭௮ ஆம் ஆண்டின் கண்ணதாமென்க.

இந்துலுரையாசிரியராகிய திருவாவடுதலைச் சிவஞானயோகிகள் சரித்திரம் இவர் பிரபத்தத்தாட்டு முதலியவற்றுள் கன்றாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப் பாஷ்யகாரர் காலம் இற்றைக்கு ௧௫௦ வருடங்கட்கு முன்னென்பது இவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய காஞ்சிபுரம் சரவணதேசிகர் சாலிவாகனசகம் ௧௧௭௩ ஆம் ஆண்டிலேயில் ஜீவந்தராயிருந்தாரென்று பெறப்படுதலால் எட்டுணையுமிழுக்காது.

இப்பெரியார் பற்பல அருமையான பிரபத்தங்கள் செய்தும், புராணங்கள் மொழிபெயர்த்தும், தருக்கனால் இயற்றியும், இச்சிவஞானபோத முதலிய சாத்திரங்கள்கட்கு உரைவகுத்தும், இலக்கணனால் புணர்த்தும், கண்டனங்கள் வெளியிட்டும், பலர்க்குத் தமிழறிவுறுத்தும் விளக்கிய மறாவித்தவ ரிரோமணி, இத்தமிழ் காட்டில் இவர் புகழ் பாவாத இடமேயில்லை; உடமொழியும் ஒருந்குணர்ந்தவர்.

இக்காலத்து “வரலாற்று முறையிற் கற்ற வித்துவான்கள்” என்போரது பரம் பரையை விசாரிக்கப் புருத்தால் இவரிடத்தே வந்துமுடியும். இது கொண்டன்கு திருவாவடுதலை ஞானமாடாலயத்தைக் “சல்விக்களஞ்சியம்” என்றழைக்கின்றனர்.

இந்த ஞானமாடாலயத்தில் கருணைய திருவுருக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகுமாரி அம்பலகாணதேசிகசுவாமிகள் அடிக்கடி செய்வித்துவரும் பொருளுதவியை முதற் காணமாகக்கொண்டு முற்றறித்த சாத்திரம் பதினான்கையும் அடிப்பட்ட சான்றோரால் உழங்கப்பட்டவந்த மெய்கண்டசாத்திரம் என்னும் பெயரினால் முற்பதிப்பினும் குறிப்புரை முதலியவைளுடன் அதிக விருத்திசெய்து அச்சிற் பதிப்பித்த வகுகின்றோம்.

இந்தச் சிந்தாந்தசுவஞானசாத்திரம் பதினான்குண்ட இச்சிவஞானபோதத்தை மட்டும் பல பெரியோர்கள் விரும்பத்தின்படி தனியாக வெளியிடலாயினேன்.

சென்னை:
விசுவாசனா
ஆனந்தர்.

இங்கனம்,
காஞ்சி - நாகலிங்கன்,
௧௭ - 46, ஜெனரல் முத்தையாமுதலி வீதி - சென்னை.

கணபதினா.

சிவஞானபோதச்சூனிக் கொத்து.

முதற்குத்திரம்.

க.—சகம் பிறப்பிடுப்பிறப்பாகி, முத்தொழிலையுடையது.

உ.—அது அரனாலே உடையது.

உ.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாங்குத்திரம்.

க.—அரன் உயிர்களின் இரண்டாம் நிலை.

உ.—உயிர்களுக்கும் கர்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

உ.—உயிர்கள் அச்ச மறப்பே பிறக்கும்.

ச.—அரன் சருவ விடாகன்.

மூன்றாங்குத்திரம்.

க.—இல்லைபென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவயிர் உண்டு.

உ.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின் கிழமைமாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

உ.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

ச.—கனவுடலினிட்டு கனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

இ.—சித்திரையினும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவுஞ் சீர்த்துக்குப் புசிப்புத் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

க.—மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அரனுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

எ.—எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தத்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

நான்காங்குத்திரம்.

க.—அந்தக்கரணங்களுக்கு * உயிர் உட் கூடினாலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

உ.—மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.

உ.—உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

* உயிருடனே கூடினாலன்றி எக்தம் படும்.

கந்தாஞ்சுத்திரம்.

க.—உயிராலே தத்துவங்களெல்லாந் தொழில்செய்யும்.

உ.—அரானுலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

சூறஞ்சுத்திரம்.

க.—உயிரறிவினாலே அறியப்பட்டவெல்லாம் அறியும்.

உ.—அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரண்.

சமநஞ்சுத்திரம்.

க.—அரண் பாசத்தை அதுபவியான்.

உ.—பாசம் அரண் அதுபவியாது.

உ.—உயிர் * அவ்விரண்டினையும், அதுபவிக்கும்.

எட்டஞ்சுத்திரம்.

க.—உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும்.

உ.—உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரணே.

உ.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப்பற்றுக்கையினாலே தன்னையும் அறிய மாட்டாது.

ச.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாஞ்சுத்திரம்.

க.—உயிர் அரண் ஞானத்தினாலேயே அரணைக் காணும்.

உ.—உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரண் வெளிப்படுவன்.

உ.—பஞ்சாக்ஷரசெயம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம்.

பந்தாஞ்சுத்திரம்.

க.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.

உ.—உன்றொழிலெல்லாம் அரண் பணி என்றே கொண்.

பதினொன்றஞ்சுத்திரம்.

க.—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரணே அதுபவிப்பன்.

உ.—அரண் மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்க மாயப்போவன்.

பக்ஷிபக்ஷிபாஞ்சுத்திரம்.

க.—மும்மலங்களையும் களைக.

உ.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.

உ.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவவின்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.

ச.—வழிபடாமையை ஒழிக.

ஞர்ணிக் கொத்துமுற்றியது.

நிருச்சிந்தம்பகம்.

கணபதிநாள்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கிருவெண்ணைநல்லூர்-மெய்கண்டதேவநாயனார்
அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம்.

உரைப்பாயிரம்.

அமுச்சக்கிழைமேழமுயாநிபவிருத்தம்.

கயிலாயபாம்பரையிற் ற்ற சிவஞானபோதநெறி காட்டிற் + வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்திக்கோர் மெய்க்ஞானபாது வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வினாளைவாய் குருமச்சி வாழ தேவன்
சயிலாதி டுமபுடையோன் திருமபு நீழி தழைக மாதோ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சைவாகமங்களினுள்வாகிய நார்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய
பொருள்களை யாராயும் ஆராய்ச்சி இந்துலின்கணெடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.
இது கேட்டவறுவார்க்கு இதனாற்போந்த பயன் யாதோகெனவும், இது கேட்டற்
ருளியார் யாகொனவும், இதனானுதலப்பயிற் பொருள் யாதெனவும், இதனைப்பயப்
பிக்குங் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருகையானுணர்த்தப்பாவ தியாதெனவும், இதனை
வழங்குதந்திட்ட பெயர் யாதெனவும். இஃதிறாண்டி உழங்குவதெனவும், இதன்
முதனால் யாதெனவும், இஃதனால் செய்தார் யாகொனவும் பலவாற்றுகைகளை
நிகழமுண்டே; அஃவாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேரத்தொருட்டு இஃதான்முதத்
துடைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம்:—

கேசைவாநிபப்பா.

மலர்தலை யுலகின் மாயிரு மியிப்ப்
பலர்புகழ் ஞாயிற்று படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளின் கண்டுகண் ணிருமநர்

நீ தருந்துயர்க் குரம்பையி னான்மா நாடி
மயர்வற கந்தி முனிகுணத் தளித்த
வயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்குழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்

க0 பவநனி வன்பகை கடந்த

தவாடி புனைந்த தலைமை போனே.—என வரும்.

(இதன்பொருள்.) மலர்தலை உலகின் மாயிருந் தாயிப்ப் பலர்புகழ்
ஞாயிற்று படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போல் - விளித்த

* கயிலாயபாம்பரை - அசச்சந்தானம் புறச்சந்தானமென இருவகைப்படும். அவற்றுள்,
சந்திரகேசகாதேவர் - சந்திரமாரபகவான் - சந்திரஞானதலையினம் - பாஞ்சோநிமாஸுனியர்
அசச்சந்தானமெனவும், மெய்கண்டநியாசரூபர் - அருவாச்சிநியாசரூபர் - முறைஞானசம்பந்த
நியாசரூபர் - உமரபநிவாசரூபர் புறச்சந்தானமெனவும் தந்தப்புகும்.

† வெண்ணைப் பெண்ணைமென மறிவித்து, ‡ சயிலாதி - நிருகந்திதேவர்.

விடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே (துன்னிய) பெரிய புறவிருள் கெடும் படி பலசமயத்தாராலும் புகழப்படுகின்ற பரிதாபங்கடவுள் (உதயகிரியினின் றும்) போத்தாலன்றிக் காட்சியெய்த மாட்டாத கண்ணோளிபோல, — அருந் துயர்க்குரம்பையின் ஆன்மநாடி—பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் (ஒருநிலைக்களமாய்ச் சூத்ததாதுக்களாற்பொத்திய) குரம்பையாகிய (காணப் பட்ட) உடம்பானே (காணப்படாத) ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் அனுமானவனவையான் வைத்தாராய்ந்து (அவற்றது தடத்தலக்கணமெனப் படும்) பொதுவியல்புணர்ந்து, — கண் துருள் தீர்ந்து—(அவ்வுணர்ச்சிபானே) கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவ மலத்தினின்று நீங்கி, — சன் றிய பெரும் பெயர்க் கடவுளிற்கண்டு — (அது நீங்கிய வழி எல்லாநூல் களுந் தன்பொருளையாகத் திரண்டு) கூடிய பெரும்பெயரெனப்படும் ஒரு வார்த்தையாகிய மகாவாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முதற்கடவுளது திருவருளானே (அப்பொருள்களது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பி யல்பை) அதுபூதியிற்கண்டுணர்ந்து, — மயர்வுஅற—(இம்முறையானே) மயக்க வாயினாயற்றுச் சிவநுபவம் பெறுதற்பொருட்டு, — நந்தி முனி கணத்து அளித்த — (கேண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய) நந்திபெருமான் சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கட்கு (முறையானே) அளித்தருளப் பட்ட, — உயர் சிவஞானபோதம். — (சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள் களை ஆராயுநூல்களின்) மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும் வடநூலை, — உரைத்தோன் — மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திகமொப்பபடும் பொழிப் புரை செய்தோன், — பெண்ணைப் புனல்கும் வெண்ணைச் சுவேதவனன்- பெண்ணையாற்றுநீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணையநல்லூரின் அவதரித் தருளிய சுவேதவனப் பெருமானென்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடையான், — பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்டதேவன் — பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் திணுவிதுவென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய்கண்டதேவ னென்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமுடையான், — பவம் நனி வன்பகை கடந்த தவர் அடி புனைந்த தலைமையோனே† — பிறவியாகிய மிக்கவலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்துகோடற் கேதுவாகிய தலைமைப்பாட்டினைபுடையோன் என்க.

படரிற் காண்டல்செல்லுந் கண்ணெனற்பாலதனை எதிர்ப்பிறைமுகத்தாற் கூறி னார், இன்றியமைபாமை விளக்காதற்கு. இப்பொருள்பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினாரேனும், உலமேயப்பொருட்டேற்பக் காண்டல்சேதற்குப் படர்ந்த † ஞாயிறு போலென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இருட்டேட்டிற்கும் நிருவிசற்பஞ் சலிகற்பமென்னும் இருவகைக்காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமைபாச் சிறப்பிற்றயவாறுபோல, மலத்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அதுபூதியென்னும் இருவகையுணர்விற்கும் இன்றியமைபாச் சிறப்பிற்றயது இத் தலென்பார், தமிழ்ப் படரினல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போ னுடித் தீர்த்து கண்டு மயர்வறவளித்த சிவஞானபோதமென்றார்.

தலைமைபற்றி அருத்துயர்க்குரம்பையினென்றாரேனும், இனம்பற்றிக் காரணம் புணரமுதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும்.

சூத்ததாதுக்கள் - தவக்கு, உதாம், இறைச்சி, மேதை, எஃகு, மச்சை, கச்சிமை.

† இப்பாவிச்செய்யுள் ஆரியர் மானுக்கர் சகலசமயபண்டிதர் அருளிச்செய்தது.

† விகந்தியிற் கண்ணாண்டல் சேதற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோல.

னெடுத்துக்கொண்ட வாகிரியர், சாக்கிரத்தே அதிதத்தைப் புரியுத்தமக்கு இடை யூறு சிறிதமனுக்காமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட் டும், மாணுக்கர் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும். முத்தக்கன் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விசாயக்கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

வஞ்சித்தமை.

க. கல்லா னிழன்மலை - வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர் - நல்லார் புனைவரே.

(இ-ள்.) கல்லால் நிழல்-(அருள்வடிவாகிய) கல்லானிழலின்கண்ணே (எழுந்தருளியிருந்து),—மலைவு இல்லார்-(நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான்) மலைவுதிர்த்தருளிய முதலாகிரியர்,—அருளிய-மேன்மேற் கருணைகூர்ந்தரு ளுத்தற்பொருட்டும்,—பொல்லார் இணை மலர்-பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை,—நல் லார் - கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்பன்பர்,— புனைவரே - தம்மு டைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு *தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர் என்க.

கல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

† மூவகைவாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக்கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; அதுபுனைவ ரென்னும் பிறவினை முதல்வினைகொண்டது.

இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படிபிற்பிறந்த வினைப்பெயர்.

அருளிய ‡ பொல்லாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்துரைப்பினுமமையும்.

மலைவிலவாராகுள் பொல்லார்தான் புனைவரெனவே, அகவிலுவாகுள் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றும், உலகத்துப் புதல்வர்கண்மாட்டிச் செய்யும் வழிபாடு தக்கையர்க்குக் கழிபெருவகை பயப்பிக்குமாகவின், அந்நயம் பற்றி அங்கனங்கூறி வுதவாம.

அவைவயடக்கம்.

சேகிரென்பா.

உ. தம்மை புணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா

ரொம்மை யுடைமை யெனையிகழார்—தம்மை

யுணரா நுணரா நடக்கியைந்து தம்மிற்

புணராகும் கேட்கும் புறன்.

இஃது அவையடக்கக் கூறுமுசத்தானே ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சித்தாத்த கைவத்தினுயர்வு எனைச்சமயத்தார்க்கனதிழிபுக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) § தம்மை உணர்ந்து தமை உடைய தன் உணர்வார்-(உடைய பொருளாகிய) தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய தலைவனை புணர்ந்து சித்தாத்தகையர்,—எம்மை உடைமை எமை இகழார் - (தம்மை

* தாம் தலை என்னும் சொல்லின்கீழ் தம்பொருள்பிரிதும் தோள்சூதவாறுபோல.

† வாழ்த்தும்வகையுறும் பொருளியல்புரைத்ததுமேன மங்கலவாழ்த்துமுயகைப்பலும்.

‡ பொன்னார் பொன்னொரு மரீஇயிற்று ஸயம்புலுத்தி என்றதாம். பாசலிக்கிரை கலப் போக்கும் விக்கினேகாராதலாலே அந்தப்பாசத்துக்குப் பொன்னார் என்றுதாம்.

§ தம்மையுணர்ந்தென்பது ஆன்மதரிசனம். தமையுடைய தன் னுணர்வாரென்பது சிவநரி சனம். சிவமுயத்தால் ஆன்மதரிசனமும் சிவதரிசனத்தால் ஆன்மசத்தியும் கூறிற்று சார்புறக். இது ஆன்மசத்தியின் சிவப்பேறு கூறிற்று.

தூட்டிப் பொருளாகப்) எம்மையுடையதாகின் எம்மைக் (குற்றங்கனிக்கிக்
ருள்கொண்டு கொதாங்குவதன்று) தீகழ்த்துச் செய்பார்; (ஆகலான் எம்மார்
செய்யப்படுதலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்).—தம்மை உணரார் உண
ரார்—அங்ஙனம் தம்மை புணராதார் தம்மையுடையானாகிய தலைவனைப்
முணரார் ஆகலான்,—உடங்கு துணைத்து தம்மிட்புணராமையு—(அவர்)
ஒருங்கே குழித்துக்கொண்டு தம்மிட்புணராமையு—(முணராதலால்)—புறன்
கேளாம்—(அவர் எம்மையும் எம்மார் செய்யப்படுதலையும் தீகழ்த்துரைக்
கும்) புறமொழியை (யாம்) பொருளாகக் கொள்ளாம் என்க

ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுதலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வ ரென்பது
குறிப்பெச்சம்.

தன்னையவன் னுடையுடையுடைய விகாரத்தாற் கொச்சம்.

உடைமையுடையான் னுடைய விகாரத்தான்.

தம்மையுடையான் னுடைய பொதுப்படக் கூறுதலானால் தாமதமுடையானுண்
டென்பதே உணராத உடையுடையுடையான் னுடைய பொதுப்படக் கூறுதலானால்
தான் சான்றியர் மாயவாதிகளும் தம்மை முடிவாகக் கூறுதலானால் உடையுடையான்
நாத என்செய்யத்தானும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவந்தவிக் கை
கும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளினும், அடங்குப் பாஞ்சராத்திரிக்
கை உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அனுபரிமாணம் கோடலானும், உடையானுக்குப்
பரிணாமக்கூறுதலானும், உடையானவ்வாதானை உடையானை மயங்கிக் கோட
லானும், சிவத்துவிக் கைவர் உடையானது சிவத்திற்குப் பரிணாமக்கூறுதலானும்,
பிறவாற்றானும், அவருக் தம்மை உணராரேயென்பது.

புறன் புறச்சமயம்பற்றி தீகழ்த்துரைக்குமொழியும் புறக்கூற்று மொழியுமென்
பது* இரட்டுமொழித் தவென்னுமுத்தியார்கொள்க. புறக்கூற்றுமொழியாவதுமுக்
கூற்றுப்புறச்சமயங்களின் உடையானபாடாணவாதனைவர் முதலியோர்முன்னன்றிப்
புறத்தே தீகழ்த்து கூறுமொழியென்க.

க-வது. பொதுவதிகாரம்.

பிரமாணவியல்.

முதற் குத்திரம்.

கண்டு ஆசிரியர், முதலாவதில் கூறியவாதே விவகமங்களி னெதப்பறம் ஞான
பாதப்பொரு ளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்ற இரண்டாகத்தொகுத்து,
பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென காலங்கைப்படுத்தி,
பிரமாணவியல் முன்றலாதத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் உயிர்க்கு முதற்
கடவுள் சிறப்புக்கையா னுண்டென்னும் ஆகமப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய்
அதமானப் பிரமாணக் கூறுகின்றார்.

முதலாக்குத்திரம்.

வீலாஹவாஹகாஹிணா ஐமதகோர் ஹோஹாஹிணா

ஐமதகோர் ஹோஹிணா ஐமதகோர் ஹோஹிணா ஐமதகோர் ஹோஹிணா

* இரட்டுமொழிதம் ஒருகாலத்திற் இரட்டுமுதல் பகப்பொருள் தோன்றச் சொல்லுதற்கு
உத்தி உட. கண்டால், பொதுப்பாபியம். சூ - ௪௪.

அவனவ னதுவெனு மவைபு. வினைமைநீர்
 நேற்றிய தீதியே யோடுக்தமலத் துளதா
 மநீந் மாநி யென்மனார் புலவர்.

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றோவெனின். சங்காரகாரணனுள்ள
 முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதுணுதலிற்று.

இது சூத்திரங்குத்துரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட * ஐவகைச்சங்
 காரத்துள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினைமுதலா
 யுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளது
 வென்று இவ்வாறு சுட்டியுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாசமங்களுட்
 கூறப்படுவதனை அநுமான வளவையா னுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச்
 சூத்திரம் என்க.

ஏகாம். இயைபின்மை நீக்குதற்கும், பிதிவினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாய்
 கின்ற பிரிநிலை.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உடைவகைப்பற்றிச் செய்துகோடற்
 பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது.

(இ-ள்.) இச்சூத்திரத்திள் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித்
 துணரக்கும் பொழிப்புரைப்பறி உரைத்துக்கொள்க என்க.

சனவே. இங்ஙனம் * இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடா
 விடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக்
 கின்றும்; பிண்டமாகக் கொண்டொரப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்த்து
 கோடல் எளிதாகவின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணக்
 கர்க்கு அறிவுறுத்தகாறுயிற்று.

இஃது, ஏனைச்சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண்டுணர்த்தப்பொருட்டு, முதற்
 கண் டைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைத்தமையின், கண்ணழித்துரைப்பற்றிச் சூத்திரத்திற்
 குப் பதப்பொருள் கூறுதும்.

(அவன் அவன் அது எனும் அவை - புலவர்.) அவனவளதுவெனு
 மவை - அவனென்றும் அவனென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப்

* ஐவகைச்சங்காரத்தன், முதலது நிவிர்த்திகலையிலடங்கிய தத்தவ புலனங்களின் சங்
 காரம்; இண்டாயது பிரதிட்டாகலையிலடங்கிய தத்தவபுலனங்களின் சங்காரம்; மூன்றாவது
 வித்திபாகலையிலடங்கிய தத்தவபுலனங்களின் சங்காரம்; மூன்றாவது
 தத்தவபுலனங்களின் சங்காரம்; இறுதியது சாந்தியதிகலையிலடங்கிய தத்தவபுலனங்களின்
 சங்காரம். அயற்றுள் ஈண்டைக் கேட்புடையது இறுதிக்கண்ணதாகவின், ஈண்டுச் சங்கா
 ரானென்றது சத்தமாயபுலனஞ்செய்து சங்கலிக்கும் சங்காரகாரனாகிய பாமநிலை. இவை
 மூறையே பிரமாண்டப்பிரபயம், பிராகிருதப்பிரபயம், மத்திமப்பிரபயம், மகாப்பிரபயம்,
 பிரதமமகாப்பிரபயமெனப்பட்டு, பிரமன் - மால் - உருத்திரன் - அனந்தன் - சதாவிவன் என
 மிகாராண்டத்தப்படும். இது திராவிடமாயபடியத்திற் கண்டது.

† இருவகைப்படும்பொழிப்புரைஎன்பது - “பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொரு
 ளும் - பிண்டமாகக் கொண்டொரப் பதுவே.” எ-ம், “பாடல் கண்ணழி வதான மென்றிவை
 ராகந் திவில வாகுதல் பொழிப்பே.” எ-ம் நூதியகாந்தருணதிக, பின்னபதாபிய வார்த்திகப்
 பொழிப்பவை. உரைச்செய்யுளானும், பாச்செய்யுளானும், செய்யப்படுமென்றும் ஈட
 மொழி மதம்பற்றிக் கருத்துறையும் மேற்கோளும் ஏதவும் உரைச்செய்யுளான் உரைத்து,
 உதாரணம் பாச்செய்யுளான் உரைத்தல். இது திராவிடமாயபடியத்திற் கண்டது.

பொய்ச் சுட்டி புறம்பாடுக்குச் செல்லும் பொருளாய் இருக்கிறது. பஞ்சத்தொகுதி—மூலிசைமையிற்—தொழும் நிலை இறுதி பொய்மை முதல் தொழிலுடைமையால்—தொழியுதித்தோ—ஒருவனுடைய ரோர் அப்பாட்டைய உள்பொருளுடையம்.—புருஷி - அது. தொன்றுக்கால், தாழ்வுக்குத் து எதுவாய் நின்ற கடவுளினின்று.—மலக், அனாதாம் - சகசமலகீங்காமையால், அது நீங்குதல்பொருட்டு மினக் தொன்றுவகையம்.—அந்தம் ஆதி - இவ்வாறுகளின், சங்காரத்தொழில்தொழியுள் கடவுளே உட்கொண்டு மதம் கடவுள்; எனையோர் அந்நாலால் எனக் கூறுவர் அனாவது அந்ந கொள் என்க.

உண் பொருதி சுட்டிப்பெயயி னக்கொள்ளின், உடையென்ப பிரித்தம், பய னியையாக்கித் தாமம்பதனை அகசரிபயாத மகத்தாமத்த. ஆக்கச்சொல் வரு வித்தக்கொள்ள.

வினா ம வினா மடனாம்.

தொழியென்னுதல்—தந்தென்ப பவிசையுடையது—அனாதலின். அதற்குரிய வினாவுள் உட்கொண்டவன் உத்த. தொழியென்னுதல் பெயர்ச் சந்திரியென்னுதல் செயப்படுபொருட்பெயர் கொண்டது. திதா பொருடனுத் தோற்றப்பட்டதென்பார் தொழிய திதியென்றார். திதியென்றது கண்டு உள் பொருளுன்னுதல் துணையாய் சிந்தை.

மூலிசை யுடைமையான் உள்பொருளாதலும், அம்விண்ணி யுடைமையான் கிரித்தகாரணியை யுடைத்தாதலும் தனியப்படுமென்பார், மூலிசைமையிற் பஞ்சத் திய திதியெய்ன்றார்.

கார்த்தேசுத்தம், படுக்கிவென்பது பெயர். உருபுள்ள கொக்குன்றன்.

அத்தத்தெய்யம உடையே அத்தமென்றது உபசாரம்.

காணப்பட்ட உலகத் காணப்படாத கடவுட்குணமை உறவேண்டிதலின், தொழிய திதியெனவும், ஒவெனியுளாத மெனவும், உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கருத்துடையுட் கூறியதும் அது கோக்கி.

இச் சூத்திரத்தன் அடினடனதென மகையு வினாமையின் என்பது ஓரதி கரணம்; தொழிய திதியே யொக்கியுளதாய் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள் ளடக்கி நிற்பதோரதிகரணம்; அத்தமாதி * யென்மனார் புலவர் என்பது ஓரதிகர ணம்; ஆக முக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றம் கொன்றேதவும் பயனுமாய் ஒருபொருண்மேல் வருதலின், ஒரு சூத்திரத்தாய் கூறி னார். தன்னும் கூறப்படும் உபாருளும், அதன்கணையப்பாடும், அதற்குப் பிரி கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் செந்தாத்தத்தனிலும், இயையுமென்னும் இவற்றது நிலைக்கனம் ஈண்டதிகரண மெனப்படும்.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு உணதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிர பஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

என்பது மேற்கோள். எனின். மூலிசையுடைத்தோ அன்றோ வென்னும் ஐயப் பாட்டின்கண் நித்தமாய்க்காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூலிசையுடைத்தென்றல்

உ என்மனார்சொந்த செப்புன் முடிபவதோரீதறி மூற்றுச்சொல். மன் எதிர்காண விடைகி. அது உயர்நிலைமென்மனார் மக்கட் கட்டே. என்னுதல் சூத்திரத்தச் சேரலுணையு ருணவாறுணர்க, இது நிரவிடமாய்ப்புத்திற் கண்டது.

பொருத்தது என மீமாஞ்சகரும் உலகாயதரும் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத் திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[* இ-ள். ஈண்டு - இம்முன்று அதிகரணங்களின்வைத்து இம்முதல் அதிகரணத்துள்,—ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்று உளதாய்ச் சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் - ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப் பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறு வகைத்தாய்ச் சடமாயும் முயற் கோடு முதலியன போலத் திரிபையன்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டியறியப் பட்டபிரபஞ்சம் இம்முன்று ஏதுவானும்,— உற்பத்தி திதி நாசம் உடைத் தென்றது - தோன்றி நின்று அழிதலையுடைத்து என்க.]

ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப் புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டி யறியப்படுவதாயு மிருத்த லின் இம்முன்றேதுவானும் பிரபஞ்சத்தோன்றி நின்றழியுமென்பது துணியப்படு மென்பார், உளதாயொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொழிபுணர்த்தோதினார்.

உளதாய்ச் சுட்டப்பட்ட வெணவியையும், உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற் கோடு முதலியனபோலத் திரிவையன்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈதும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

எ-து, ஏது, எ-னின். காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பனவெல்லாம் பிரமாண மாகாவென உலகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவை பற்றியும் மேற்கோணச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியும் நாசமுங்காணப்பட்ட திதியின்பக்கத்தே காணக் கிடத்தலின் உளதாயொருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ் சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

உ. பூதாதி யிற முதலுந் துணையாகப்

பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையி—வேதாரோ
வொன்றொன்றிற் றேன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
மன்றென்று முண்டென்ன வாய்த்து.

என்பது உதாரணம். எ-னின். உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டு கிடத்தல் யாங் கனம் என்னும் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) பேதாய் - காட்சி யளவைகளானும் அறியப்படாத மட வோனே,—பூதாதி - பூசமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு,—திதி ஈதும் முதலும் துணை ஆக ஆகும் - திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழாநிற்கும். (அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழியக் கண்டிலமாவெனின்),— ஒன்று ஒன்றின் பெற் றிமையின் தோன்றி உளதாய் நிறக்கண்டும் - ஒவ்வொரு காலணிசேடத் திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழிவதனைக் கண்டிவைத்தும்,—என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்த்து ஒதாரோ-என் றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்கனமாதலுன் டென்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்த்து சொல்லவர்களுள் உணரப்போனும் மடமையிலலாதோர் என்க.

உ இத்தப் பகரணையினுள்ளே வரும் பதவுரை, தலைவையாதித்த பூதிபூதி - எப்பி ருமணிபதேசிகளையிசை நிர்வாதிமாயாடியக் கருத்தினைக்க அருளிச்செய்தது.

பூதாதி அன்பொடும் தொனக. பூதத்தக்கு மேலுளவாய தத்துவங்கள் உலகாபதருக்கு உடம்பாடனையான். பூதமுதலாய தத்துவங்களை வுரைத்தல் என்னுடைய கொள்கையாக யறிக.

பூதாதிக்கென ஈன்கணுபு விரித்துரைக்க; அது பின்னருஞ்சென்றியையும், ஆகுமென்பது முற்றுவினை.

ஈண்டு பெற்றிமை என்றது சாதினாய்.

தூதாரம் எதிர்மறை.

ஒன்றென்றினைப்பதற்கு “ஒன்றென்றும் பார்த்தணர்வதுள்ளமே” என்றது பொருள் அநிக்குமொதி; அது காலவிசேடமாதல் என்று மன்றெனப் பின்வருதலாற் பெற்றும்.

பூதாதி பெண்பது சொல்லெச்சம்.

ஒன்றென்றிற்றுன்றி யுபதாயிற்றுதலாதலால் பாயில்லித் தெல்லா - காரிடமதனிற் காட்டி வருவது ஆயுள் உலகம் என்பதனுதிக.

“கண்டிம்” உம்மை பெயர்.

(இ - ன் ட ா ம தி க ா ந டி.)

இனி இல்லதற்குத் தேற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோரியிற் செய்வோரியின்மையின் ஒடுங்கிய சங்காரத்தி னல்லது உற்பத்தியில்லை என்றது.

என விக்மணஞ் சொற்பவகையம்பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளாயிப்பிதேசப் இதனை மூன்றதிகாரமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் ஒருத்தெனக்கொள்க; அஃதாமாறு காட்டுதும்—

இனி (உலகமுள்ளது என்றது.)

எ-து. மே-ன். எ-னின். உலகம் இப்பொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றியதில் இயல்பென்றவே அமைவுடைமையின், அது மூலிகை யுடைத்தாயினும் தோற்றவானொருவனை யுடைத்தாதல் செவ்வாது எனப் புத்ததாலார் சொல்லும் கடாவையாசனமித்துத் திதியென்றுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ன். உலகம் - மேற்சாதிக்கப்பட்ட முத்தொழிலுக்குரிய பிரபஞ்சம்.—உள்ளதென்றது - உள்பொருளாம் என்க.]

இல்லதற்குத் தேற்றமின்மையின்.

எ-து. எது. எ-னின். உள்ளதாதல் வாக்மணம் என்னுங்கடாவை வாசன்கித்து மேற்கோனைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) இப்பொருளாகிய முயற்கோட்கற்கு முக்காலத்துமுற்பத்தியின்மையின் ஈண்டுப்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற்கொண்டது என்க.

(இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.)

எ-து. மே-ன். எ-னின். உள்பொருளைணப்பட்ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற் காரணத்தினின்றும் தானே தோன்றியதாயும் இத்தொரு கிரித்தகாரணமாய் ஒரு

* இத்தம் க-என குத்தியம், முதலியானம், கண்ணியொகை.

† மேலுள்ளதிரியர், முதற்குத்தியம். செ-க. ஸீடமழிய.

கருத்தாலேண்டாம் எனச் சாங்கியர் கூறும் கடாவை யாசங்கித்துத் தோற்றிய வென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்ததைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

[து-ள். உலகம் - மேல் உள்பொருளெனச் சாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சம், - செய்வோனை யுடைத்தென்றது - தொழிற்படுத்து நிமித்த காரணனாகிய முதற்கடவுளையுடைத்து என்க.]

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்.

எ-து. ஏது. எனின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோனைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(து-ள்.) மண்முதலியவற்றி லுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்டுக் குயவன்முதலிய செய்வோனையின்றி வளைதன்முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்குகலான் துனி இவ்வுலகஞ் செய்வோனை யுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

(இனி) ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை என்றது.

எ-து. மே-ள். எனின். இத்துணையும் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்ற விற்பான் உண்டெனப்பட்டகருத்தாத் திகிருத்தா கிருட்டிகருத்தாமுதலியோரின் ஒருவனையாதவமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுள்ளதா மென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்ததைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(து-ள்.) உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தானி னின்றன்றி உளதாகாது என்க.

ஒடுங்கின வென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்கார மென்னும் இடப்பெயரோடு முடித்தது. சங்காரம் ஆகுபெயர்.

அவ்விதிலை என்று எளிமறைமுகத்தாற்குறியது, ஏனைக்கடவுளின் உளநாகரணம் வாய்ப்புறத்தற்பொருட்டி.

இதனுள் ஒடுங்கின என்பதனாற்போக்த குறிப்பேதுவைப் புலப்படக்காணுமாறு

(ஆணையு ஒடுங்குதலின்.)

எ-து. ஏது. எனின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோனைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(து-ள்.) யாது யாண்டொடுங்கும் அலத்தனிலுற்பத்தியாம் மண்ணிற் குடம்போலும் என்னும் * அலிபுலாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகாரணன் மாட்டொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுகலால் ஆண்டுகின்றார் தோன்றுதலே பெற்றுத்தமுண்டமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது என்க.

இவ்வாறு மூன்றதிகாரணப்பொருளும் இதன்கட்போக்தவாறும் இவ்வாறுள்ள யாக்காற் பொருளியையபுடாமையும் துண்ணுணர்வாற்றுகண்டுகொள்க.

ச. இலயித்த தன்னிலை யித்ததாம் லத்தா
லிலயித்த வாறுளதா வேண்டும்

எ-து. உ-ம். எனின். உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டிய வியவாகவாற் சந்தாரியவாதம் அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து இவ்வதற்குத் தோற்றியின்மையினென்ற வேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(து-ள்.) இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆய் - (உள்ளதாயினுஞ்சங்கார காலத்தின்)ஒடுங்கிய தாகலான் (அவ்வொடுங்கிய உலகம்) தானொடுங்குதற்கு

நிலைக்காமிதான சங்காரகருத்தானின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுநாடாம். (அற்றேல் ஒர்வங்கியது ஒவ்வகியவாதே, யொழியாது மீளவுண்டாக வேண்டாம்: வேண்டுமாயின், முன்னோடுங்காது நிலைபெறவே யமையும்: அவ்வாய்ந்து ஒர்வங்கி மீளவுநாடாவது எற்றுக்கெனின்),—மலத்தால்—உன்னதாகிய உலகம் கருமமலம் பர்பாகமாதற்பொருட்டு ஒர்வங்கி ஆனவமலம் பரிபாக மாதற்பொருட்டு மீளவுநாடாம். (அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் ஏசமாக வேறு தோன்றுமென்னும்) அதுவே ஒர்வங்கி நின்று மீளவுநாடென்றற்குப் பிரமாணம் என்னைபெனின்),—இலயித்தவாறு உரது ஆ வேண்டும். என்மெவ்வாறு நின்றொருங்கிற்று அல்தவ்வொடுங்கியவாதே உரதாதல் (எல்லாதாறும்) கிரும்பப்படும் என்க.

எனவே அஃய்மில்லையின் செற்குறையம் னாது செல்வாய் நீளுதற்கு எது வென்றையென்றுத் தருக்கமே அதனையறிவுறத்த மென்மவாருபிற்ற. சந்தேசிய வாகத்தினியல்பு “சந்தேச சந்தேசா கம்” என்னும் நூலுள் தத்தினும் கரண்க.

இதனுணை, இவ்வதமுள்ள சமவாச பொருடோன்றமென்னுள் உசியவாதி களும், இவ்வதமுள்ளதமாய பொருடோன்றமென்னுள் அசேகாத்தவாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவாதிக.

—இலயித்த

தத்திதியி லென்னி னாழியா தவைபழிவ
தத்திதியு மாதியுமா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இனிச் சந்தேசிய வாதத்தின் அவ்வக்காரியங்கள் தத்த முத்தகாரணத்தொடுங்குமெனவே கோடலின் உலகிற்கு முத்தகாரணமாகிய மூலப் பகுதி வாகதேவனுருவாகவான் உலகம் அவன் மாட்டொடுங்குமென்றலே அமை யுடைத்தென்றி முத்தகாரணத்தின் வேறாய சிமித்தகாரணமெனக் கொண்டசங்கார சருத்தாலின்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருத்தாதெனப் பாஞ்சரத்திரிகன்கூறுத் தகாரண யாசக்தித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயித்ததன்னில் எனவும் கூறிப் போர்த்த குறிப்பேதவை வலியுறுத்தாததலிற்ற.

(இ-ன்.) இலயித்தது அத்திதியில் என்னின்—உலகமொடுங்கியது அந்த மூலப்பகுதிவடிவாய நிதிகருத்தாலின்கணைப்பையாயின்,—அவை அழி யாது - (ஈ அங்கணங்கொன்னினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புலன்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேசமாத்நிரையே ஆன் டொடுங்குவதன்றி) மாபாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் ஆண்டொடுங்காது. (அற்றேல் மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் பாண்டொடுங்குவதெனின்),— அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழிவது அத்தத்திதிக்கடவுளும் படைப் புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அக்கங்காரத்தவ்வுலகித்தே (அவ்விருவரோடுங்கட) அழிவதாம் (அத்தொகுதி)என்க.

இவ்வெண்பாலினைச் செவ்விய கோண சிவையுக்கா. விளையு-என்னப்பட்ட மன்றி யணையுமா—மெற்றொத்தின் நிபுஞ்செவ்விய செவ்வியுக்கா புண்டிக்கு னுன்றமே வெற்றற்புப் கொள்.” என்பதற்போல இரண்டிரகணப்பொருள் படுமாறு இருதொடராக வைத்தவாயக்காத் பொருளியையு படாமையிற்.

இலயித்ததென்னும் பெயரொச்சம் தன்னென்னும் இ-ப் பெயர்பிரகாரமுடந்தது.

உ அமை - இ. † இவ்வெண்பாலினை மாபுரணைச்செவ்வியைச் செவ்வியிற் தொண்டியும் எழுத்திரகாத்த உ-மது குத்திரகாத்திற் செத்தகிதிறு.

இலயித்ததென்றது ஏதுப்பொருண்மையுணர்நின்ற பெயர். இலயித்ததெனச் சந்தாரியவாதம் கூறவே இலயித்தவவத்தையின் அங்ஙனக்காரியசத்தி சமூகமாய்ச் சூக்குமமாய் நிற்பதொன்றுண்டு. அதுவே முதற்காரணமெனப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது.

ஆவென்பது முதனினைத்தொழிந் பெயர். வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக்கூறினார்.

அவை தொருதி; அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரென்பார்க்கு அழியாது அழிவ தென்னும் ஒருமைகளோடிகையாகமையும் உத்தரமாகாமையுமுணர்ச்சு.

திதியும் ஆதியும் ஆருபெயர். ஆமற்கு பெயரெச்சமுடிபு.

இரணியகருப்ப மதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக் கடவுளையும் உடன் கூறினார்.

நிமித்தகாரணாகுய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரணன்ல்லனாயினும் முதற் காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நின்றவின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டு நின்ற தோன்றுதல் அமைபுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற்குப்பெறப்படும்.

இ. வித்துண்டா மூல முனைத்தவா தாரகமா

மத்தன்றா னிறற் லவர்கிணையால்—வித்தகமாம்

வேட்டுவெலு மப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்கொடுத்துக் கூட்டானே மண்போற் குளிர்த்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகத் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினொடுங் குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும் அவன்மாட்டொடுங் குமென்றல் பொருத்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனிலுற்பத்தியாம் என்னும் அவிசாபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்று விக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச் சாங்கியதாவார் மதம்பற்றி நிகழும் கடாவை யாசங்கித்து உன்னதற்குச் செய்வோரின் நிச் செய்வினை யின்மையின் என்னுமேதனை வாயிற்றுத்ததனுதலிற்ற.

(இ-ன்.) மண்போல் குளிர்த்து வித்து உண்டா மூலம் முனைத்தவா தாரகம் ஆம் அத்தன் தான் நிறநல் அவர் கிணையால் வித்தகம் ஆம் - (மாயையும் உலகமும் வித்தம் அங்குரமும் போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய) நிலம் குளிர்த்தவழி (அதன்கண்) வித்துள்ளதாக (அதனினின் றும்) அங்குரத்தோன்றியவாறுபோல (மேலைவெண்பாசின் இலயித்தது என் றதொற் பெறப்பட்ட மாயை) தனக்காதாரமாய் நின்ற தோற்றுவிக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிறநலால் (அச்சத்தி சங்கற்பித்த வழி) அவரவர் வினைக்கீடாக (அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழ்ந மற் பங்குஞ்) சதார்ப்பாடுடைத்தாம்: (அல்லுழி உடைத்தன்று. நிலம் குளிர்த்தவழி அதன்கட்டிடத்தன்றி வித்து முனையைத் தோற்றுதவாறு போலும்; ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதார மாய் நின்ற இறைவன்சத்தியினொடுங்கித் தோன்றியதேயாம்) என்க.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றும் தோன்றிய தாமசாவைப் பக்கமென்பதனுமறிக. வழிதவாசிரியர் * “உயிரவை யொடுங் கிப் பின்னு முதிப்பதெ னான்பால்.” எ-ம், “உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங் கிடும்” எ-ம் ஓதியதாம், உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்

நில் உருத்தோதியதும் இவ்வியல்பு கோக்கியென்க. இஃதறிபாதார் இன்னொரு ண்ணகத்தைத் தத்தமக்கு வேண்டியபொருளையுரைப்ப.

உலகவினை பொருளினும் பொருளானுட உலகமையினுஞ் சென்றியையும்.

உண்டாகெனச் சந்தாரியத்தை உலியுறுத்துதல். வித்தில்குழி நிலத்தினின்றும் அங்குரத் தோன்றாதவாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகத் தோன்றாதெனப் பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அஞ்செனமென்னும் மாயாவாதி களையும், வித்துநிலனும்போலென்றதனும் மாயை முதல்வனின் வேறுபொருளன் றொன்றுஞ் சொத்தவிதனைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும் மறத்தவராயிற்று.

முதல்வன் பலவேறுவகைப்படச் சங்கத்பித்தவாதென்றே என்னுங்கடாவை யாசனெடுத்து, அவர்வினையாவென்றார்.

வித்தகம் விடுத்திரமென்றுரைப்பினுமமைபும்.

அத்தேன், கண்டயத்தானன்றி வினைப்பத்தார் நெற்றவிற்பான் இறைவ னுகானெனின்,

வேட்டுவன் ஆம் அப்புழுப்போர் வேண்டு உருவைத்தாய் கொடுத் துக் கூட்டாளே - வேட்டுவனாகலை விரும்பும் புழுவிக்கு வேட்டுவன் விரும் பிப வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல, இறைவனும் (அவாவர்) வேண்டுகொரு வினைக்கொடுத்து (அவனைக்குத் தக்க பயன்களையும்) கூட்டுவன் (ஆக லார்) அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கொள்ள) என்க.

ஆகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கெண்ணெயென்பதுருநிப்பெச்சம்.

போல் அகை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தெனத்திரிந்து சிந்தது.

சிந்தவினென்னும் ஐந்தாவது விவரத்தாற்றென்கது. ஏகாரம் எதிரிமறை.

க. நோக்காது கோக்கி கொடுத்தன்றே காலத்தற் றுக்காது சின்றுவளத்தில் கண்டிதைய—னுக்காதே கண்ட நனவுணர்விற கண்ட கனவுணரக் கண்டவனி விற்றின்றாங் கட்டி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேலையுதாரணத்திற்குரியவாற்றான் உலகெஞ் முதத் தடவுள் உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலியன தொழில் செய்வா னாயின் விவரமெய்தி அதனித்பத்தமுதவானென்னுமவர்மதம்பற்றிநிகழ்கடாவை யாசனெடுத்து ஏதாவை வலியுறுத்துதலுதவித்து.

(இ-ள்.) இறைவன்-முதல்வன்,—காலத்தில் தாக்காது சின்று-(இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறுபட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்துக் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்கும்) காலம்போல விகாரப்படாது நின்றது,—ஆக் காதே கண்டு -(பிரபஞ்சத்தைக்) காணத்தாற்படையாது சங்கற்பமாத்திரத் தானே படைத்து,—கோக்காது கோக்கி கொடுத்து - (அவ்வாறே) காவாது காத்து (அழிபா) தழித்தலால்,—அன்றே இன்று ஆம் கட்டி - (இவ்வமை னுக்குப்) பத்தயின்றதல்,—உணத்தின் கணவு கண்ட கண்ட கணவு உணர் வில் உணரக்கண்டவனில் இற்று - (கற்றதூற் சொல்லும் பொருளாய்) உணரத்திற் றோன்றுங்கால் உண்ணம் அவற்றிற் றொடக்குண்ணாத வரது

உணவுகண்ட புருஷுக்கு அதுபுதிதல்லவாய், கண்ணிடத்தப் பெய்யல்லவாய், ணவில் மெய்யல்லவாய், அறிவொருபிரயோசனமுமிக்கிறிருத்தல் போல, பிரபஞ்சகாலநிப் பட்டுவருவாயிற் புதிதல்லவாய், பெய்யல்லவாய், மெய்யல்லவாய் முதல்கருத்துக்களையே யோசனமுமிக்கிறிருத்தலின், கணவு உணவானதாகக் கொள்ளப்பட்டது.

போதும் கணவின் கட கண்டவற்றைப் புரத்து விடப்பங்கீளாயிற்று வந்த நனவுள்ளிவர்கண்ணே வினங்கவழிந்தவன் அப்பொழுது அவற்றிட்டுறொடக் குண்ணுதவாதுபோலு மித்தன்மைத்து என்க.

எனவே இஃதில்வாருகமென்றென்னுதவாகிய சங்கற்பமாத்திரையாற்செய்த துடும், கரணத்தாற்செய்வதுஉமென வினைமுதல் இருககைப்படுமென்பதுஉம். கரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத் குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாத் பொதுமைபற்றி ஒருபுடைபுகுமையாதலன்றி முற்றுமையாதல் செல்லாமையானும், சங்கற்பமாத்திரையாற்செய்யுஞ்செய்திக்குக் கட்டுண்டெழுதலிய ருற்றங்கள் பகைப்பொருளாகலானும், அடையாண்டோ வாத்தோரியையின்பென்பதுஉம் கூறி எதுகை உபயுக்தவாறு காண்க.

ஆக்குதல் படைத்தல்; காண்டல்; அது. கோக்குதல் காத்தல். கொடித்தல் அழித்தல்; அது. * (கொடித்தான்மை) என்பதனுமறிக்க.

ஆக்காது கோக்காது என்றமையால் கொடியாதென்பது வருவித்துடைக்கப் பட்டது. கொடித்தவனென்பது கொடித்தெனத்திரித்தது.

அன்றே அகை; அராதிசெய்யெனினுமமைபம்.

இன்மூன்றும் உமவருபுகள்.

உனத்தினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென்றுணைப்பினுமமையும்.

இன்றாகட்டு என்பது + “அருங்கேடன்” என்பதுபோலவின்றது.

மு ன் ற ம தி க ள ன் ம்.

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். ‘ஒடுங்கினசங்காரத்தினல்லதுற்பத்தியில்லை’ எனவே சங்காரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போத்ததாயினும் தேர்முதலா யின பலர்கூடிச்செய்யக்காண்டலின் அவற்றினும் அதிலித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத்தன்மையாய முதற்கடவுளர் உண்டெனக்கோடும் என்னும் அநேககோ வாதிசன்முதலியோர் மதம்பற்றி சிவமூங்கடாவை யாசன்கித்து ‘அந்தமாத்’ என் னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைச் சண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ன்.) சங்காரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்றது.

சங்காரம் ஆருபெயர். எனையோர்முதல்வராகாடென்பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிவின்கண் வந்தது.

கட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி கின்ற சங்காரத்தின் வழி யல்லது கதத்திரமின்றி நின்றவான்.

எ-து. எது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னும் கடாவை யாசன்கித்து மேற்கோரைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும் அருவுமென்றிரு வேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறித்த நின்ற சங்காரகருத்தாவின்வழிப் பாதத்திரமாய் நிற்பதல் லது தனக்கெனச் சுத்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்காரகாரண னொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற்கடவுளால்ல ரென மேற்கொண்டது என்க.

* சுத்தாமூர்த்தியாயுத்தேவாரம், திருகோமத்தான்மைப்பதிகம். கொடித்தான்மை-கைகைகை.

† திருக்குறள், தீவினைப்பச்சம், செ - 40.

பிப்பஞ்சத்திற்குச் சக்திரின்மைபுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சக்திரியுண்மைபும் எதுமுதந்தாட்சாட்சொர் சுட்டுணர்வாகியபிரபஞ்சமெனவும், சுட்டுணர்வின்நினைச்சகாரமெனவும், சுரிடத்தும் ஈ உடம்பொடுபுணர்த்தோதினார். சுட்டுணர்வடையதனைச் சுட்டுணர் உண்டாது உபசாரம். சுண்ணப்பிரபஞ்சமென்றதசேதனப்பிரபஞ்சத்தை; பரிநிலையேகாத்தான் விவக்குத்தருரியது அதியேபாகவின்.

தேர்முதலாயின பலவாற்செய்யப்படினும் அப்பனரும் ஒருகணெகல்கழிநின்றேசெய்ய காகலானும், வேதத்துட் காரணவாக்மியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன் இரணயகருப்பன் தூதரன் அகநி குரியன் முதலியோரைச் சா. னமென்றது குயவன்போல் அகாந்தரகாரணமாதல்பற்றியேபாகவின் அவையெல்லாம் ஆகுபெயராத் சங்காரகாரணனாகிய முதற்கடவுளையே புணர்த்திற்குமாகலானும், செய்துஞ் செய்கீதும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்குமுதற்கடவுள் சகாரகருத்தாகொருவனெயென்பது சூத்திரம்.

எ ஒன்றொ வொன்றா னுனதாகி வின்றவா
ஒருபால் வொன்றினை விரிந்த—தொன்றால்
வீரே முதலதனி விவ வொன்றுபால்
வாதே தொழும்பாகு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-ளின். அகவனமாயினும் சுட்டுணர்வாகிய பிப்பஞ்சம் பலவாறொற்போலச் சுட்டுணர்வின்நினைச்சகாரமும் பலவகைகளைக் கோரும். ஒன்றேயென்றற்குப் பிரமாணமென்றனை யென்னும் கடாமை யாகச்சித்தி எதுகை உலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவை - சேதனப்பிரபஞ்சத்தொருதி,—ஒன்று அலா ஒன்றில் - (உருவும் அருவுமென்றும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பாய்பொருளாலே,—உளது ஆகி விளங்குவது - கிருத்திப்பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே,—ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈருதல் - அந்தப்பாய் பொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுதலால்,—ஒன்று அலா ஈறே முதல் - அச்சங்காரக்கடவு னொருவனே (உலகிற்கு)முதற்கடவுள். (அற்றேல், இவ்வாறு முத்தொழிற்படுஞ்சேதனப்பிரபஞ்சம் வீம்பெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின்நிச்சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஒதுதலின் அவ்வழி அவையுமும் முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கெண்ணெயெனின்); - அதனின் ஈது அலா ஒன்று - அப்பாய்பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தமாய் சேதனப்பிரபஞ்சம்,—அங்கு - வீம்பெற்றின்கண்ணும்,—பலவாதே தொழும்பு ஆகும் - பலவாற்றாறும் (பாய்பொருளுக்கு) அடிமைபாய் என்க.

இது : சொற்பொருட்பின்வருகிலை.

காரியப்பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம் அவிச்சகாரநடைமுற்றுச் சுட்டுணர்விற்குப் நின்றவானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறும் ஒருமுதற்கடவுளுண்டு என்பது பெற்றும். பெற்கே பிரபஞ்சம் வீரத்திராகாரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு உபத்தம் முதற்கடவுள் முற்றானாகும் அளவிவாற்றும் பேரருளும் சக்திரியும் முக்கியம்; திரிசபருணம் கருவடவு

உ உடம்பொடுபுணர்த்தென்பது ஒருத்தி. இவ் கொண்ப்பியக்க மாயியித் திமிச்சு குத்திர்த்தக்கறப்பட்டது. இதன் மடதலா அத்தமென்பர்.

† அவாந்தகாரணம் - இவ்விதிப்போத்தகாரணம்.

‡ சொற்பொருட்பின்வருகிலை - முன்புக்கு சொந்தம் பொருளும் பங்கமித் - பின்வருமென்கீத் பின்வரு கிலையே. ஈன்றச் தன்முயலாவிடர். பொருளாகியிவ். கு-கதி. இதன்வாய் தமர் ஆவத்தி திரகால்க்கா மென்பர். திரிசபருணம்-பெய்தம் விவக்கத்தகாரணம்.

னென்பதும் பெறப்பட்டது: படவே, இத்தன்மையானிய முதற்கடவுளொருவனே அமையுமாகலின் வேறாமத்தன்மையருண்டெனக்கொள்ளின்மிகையென்னுங்குற்றமாம்: அவ்வதும், இலக்கணத்தன் ஒருவாற்றும் வேற்றுமைபில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினார்.

சுதே முதலென்றது முடித்தது முடித்தல். சுத ஆருபெயர்.

இறத்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது.

பலவாறுவன, இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றை யின்றி யமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு*வியஞ்சுகமாய் உடனின்மறியிக்கு முதல்வனையின் நியமையாதவாறும், கண் படிசும் ஆகாயம் போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்நி முதல்வன்போலத் தனித்துநிற்குமியல்பில்வாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிந்தும் வினைமுதலா முரிமையின்றிச் சிவாதுவாமொன்றினுக்கேயுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும் முதல்வனை கோக்கத் தவறிவாகலான் வினக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாய்நி நிலாதவாறும் முதலாயின. அந்நேல், முத்திலையின் ஆன்மாச் சிவசமமா மென்னுஞ்சுருதிக்குப் பொருளென்னையெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறப்படும். இதனானே செவ்வொதி சந்தொத்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதி மதக்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறுவார் மலத்துணதாம் எனப் புனருற்பத்திக்குதக் கூறுமுதத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாணமும் உடன்குறினார். அதனை ஈண்டு வேரோரதிகாரணமாக வைத்துரையாராய்னார்; அதிகாரணத்திற்குரிய ஐயப்பாதி முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங்கூறும் வழிப் பெறப்படுதவால், ஈண்டு மிகைபடவேரோதல் வேண்டாமையின்.

இச்சுத்திரத்ததிகாரணங்களைப்போத்த தொகைப்பொருளாவது:—தோற்றக் கெடுகன துண்மை காட்சி முதலிய அனவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் சித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ்சார்பிற்றேன்றி நின்றழிதல் இயற்கையெனவமையும்; செயற்கையென் தற்கு ஒரேதவின்மையின். மற்றுள்பொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டுள்பொருள்கோடல் மிகைபாகலின். வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய எடவுளில் ஒருவனேயமையும், அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற் கெடுகளென்றற்குப் பிரமாணமெனின்? பிரமாணமுண்டாயினும், அதிலிசுத்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல்கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கடவுள் உரைத்தல்வேண்டும் என உலகவாதல் மீளாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சரத்திரிகள் அகேகேகாவாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருபக்க நிகழ்த்தவழி அவரை மறுத்துச் சித்தாத்தஞ்செய்த முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் செற்புகையவாறுங் கருததன்மையின் வைத்துணர்ந்தியவாறென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரத்தோறும் உணர்ந்தரைத்துக்கொள்க.

இரண்டாஞ்சுத்திரம்.

கதவுடைதூரவூதொத்தது: கதவுகடைதூதலாராதே!
கொரதிவென்று திவ்வாகை: சூழுவாவெவையா!

அவையே தானே வானீடு விண்ணிற்
பொக்கு வரவு புரிய வானீடு
விக்க மின்றி தீர்த்து மகிடு.

எ-து. கு-ம். எ-னின். புனருத்தியம் வருமாறுணர்ந்து தனதுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். குத்திக்குத்தணர்ந்து தனதுதலிற்று.

(தி-ன்.) உலகம் ஒழிந்தியினின்றும் மீளவுதாமாற்றைவருத்துணர்ந்து
முகத்தானே துணைக்காரனா முதலியன இவ்வழி இறைவன் உலகிற்ரு
நிமித்தகாரனானதல் சாலுமாறு யாங்கனம் என்னும் கடாவையாசங்கித்து
அவற்றதுண்மைக்குப் பிரமாணமுணர்ந்து தனதுதலிற்று இச்சூத்திரம் என்க
குத்தியிப்பையும் இன்னுணே வினக்கும்.

ஒழிந்தியனதாமென்றபி ஒழிந்தியினின்றும் மீளவுதாமாறு எம்மாறென்று
அவாய் தீர்த்தலின். அவ்வுகையாங்கிலைபற்றிப் புனருத்தியமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பின்னடப்பொழிப்பு.

(மேலைச்சூத்திரத்து எதிர்நாக்கொண்ட சங்காரகாரனானபு முதல்
வன் கலப்பினால் உடலின் உயிர்போல்) அவ்வுயிர்களையாய், (பொருட்டன்
மையார் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின்) வேறுமாய், (உயிரிக்கு
உயிராதற்றன்மையார் கண்ணினையின் ஆன்மபோதம்போல் உடனுமாய்
நின்று,) ஆணையென்னும் பரிமாபப்பொருடைய தனது சிந்தத்தியான்
(வரும்) திருநிலைகளான் (அவை) இறத்தல்பிறத்தல்களைப்பிரியும் வண்ணம்
(அவ்வாணையிற்) பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அவையே தானே பாபென்பதனை திரட்டி மொழிந்த கொண்கோக்க. இக்
கருத்தேபற்றி + “உலகெலாமாதி வேறுபுடனுமாய்” என்றார் கருத்தாலாசிரியரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தின் ‘அத்தமாத்’ என்பது விசாரத்தாற்றெடுக்க பிரிவின
யேகாரத்தான் விவக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச்
சுட்டிக்கூறினார்.

‘ஒழிந்தியனதாம்’ என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முத்தூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது † சிங்ககோக்காய் இருவினையென்பதனாலும் சிங்கமின்றி
யென்பதனாலும் இவையிடு பொருட்டித் தின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர்
எதப்பொருட்டகண்ணும், பின்னர் சிங்கப்பொருட்டகண்ணுமாய் தின்றது. இன்னு
பதுசாரியையெனக்கொண்டுகூட்டத்தும், என்னுருபுசுவிந்தித்தவாத்தனாலென்னது.

அன்றே அரை, அரைபுயே இவ்வாறு நிற்குமெனினுமையுமாய் ஆய் புரிய
நிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் காணத்தானன்றிச் சங்கற்ப
மாத்திரத்தார் செய்கெனப்பது பெறப்பட்டது.

இன்னுணே மேல் ‘அத்தம்’ என்று ‡ உத்தேசமா பெரித்துக்கொண்ட முதல்வ
னுக்கு இவக்கணம் கூறியவாறுமாயிற்று. இது நடத்தல்களையெனப்பிரித்த பொது
விவப்பு.

* அவையினை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லு அவையிற்றால், இவையிற்றால், ஆத்தியா
காமென்பார். † சிங்ககோக்கிப்பார். இவ்வாறுகுத்தியம். செ-க.

‡ சிங்ககோக்கு-முன்னும் பின்னும் உணவற்றை கோக்கும் அபிமாயேன முன்னு
யின்னுக்கு சென்றியைப்பொருட்கள்.

§ உத்தேசம் - பெயர்மாற்றியபேயுணர்ந்தல். உத்தேசம், இவக்கணம், பரிசுடல், என்னு
ருத்தனம் இவ்வொன்று.

ஆணியினிருவினையினையே, தனது மெய்ததி துணைக்காரணம், இருவினையும் அதனவழிதாய துணைக்காரணம், இருவினையினையே அதருப பதற்க்கோலிண்டென்பதாயம் பெருமுகலின, அது முதல்காரணமென்பதாயம் இருவினையிற் போகமுதலாயுரிபவெனவே ஒக்கியின பிணைதாக்கால இருவினையெதர்ப்ப பலவெதற்குக்கையட்டி விரிபுமென்பதாயம் போகத்தவாறு காண்க

இதனான அலையேதானேயாய எனப்போதாதிகாரணம், ஆணியினிருவினையின எனப்போதாதிகாரணம், போகமுதலாயுரிப எனப்போதாதிகாரணம், ஆணியினிச்சுமினறி நிறமுள்ளதே எனப்போதாதிகாரணம் ஆகவாறகூறாது இரத்திரமெனக்கொள்க

முதலதிகாரம்

நீண்டி இவ்வாணமாக்கண்பலவும் முதலவனருளேயாயநிற்கும் எனறது எ-து மேல் எ-னின மேன முதலகடவுளவவென விவகரப்பட்டு சிறை சேதனப்பிரபஞ்சமும் முதலவனும் பொன்னும் பணியும் போல அபேதமோ? இருளும் வெளியும் போதபேதமோ? சொல்லும் பொருளும் போத பேதாபேதமோ? எனனா மையப்பாடகூனகன் அம்மூன்றனா ஒரோவொன்றேபற்றி அவமமத்ததார உதும் கடாவை யாசக்கிறதா சூதிரத்தின முதலகூறறை கண்ணழித்தவாறது மேற்கோடனுதலித

[இவ் ஈனடி - இவ்வதிகார கணகூனவவைதது இம்முதலதிகார னத்துன், - முதல்வன் - கடவுள், - இவ்வாணமாககண பலவுமாய - கலப்பி னுல இவ்வாணமாககணயாய், - தானேயாய - பொருட்டானமையால் அவற்றின வேறுபாட்டாய், - இவ்வாணமாககண பலவும் தானேயாய - உடனாயநிறறலின இவ்வாணமாககண பலவுதானேயாய, - நிறகுமெனறது - நிற்பன என்க]

தான்மீன் இடநிறையழித்தகொள்க

இதனான, ஒருவிடத்ததன் கானககால ஆசமபோதம் கண்கொளியெனத் தானென வேதின்நி உடனாய சிறை கானகமாறபோல, முதலவன புனருதபகரு சொல்லுததன் உதிரகொளி உடனாய சிறை செயலெனப்பதாயம் பெறப்பட்டது

உ-அதித்துவிறமென்ற சொல்லானே ஏகமெனவில ஏகமெனறு கடடுவ துணைக்காலிக் அத்தித்துவிறமென்ற சொல்லே அகலிபகாததியை புனராதது மான்குடிகு

எ-து, எ-து, எ-னின். முதலவன அம்மூன்று முகங்ககாலம் நிற்பனெனறருப பிணைக்காலமெனக்காலம் முதலவனானகாலமெனக்காலம் வேதபோலனா சாதித்ததனவிறத

“[இவ்வாணமாககணயாய், - தானேயாய - பொருட்டானமையால் அவற்றின வேறுபாட்டாய், - இவ்வாணமாககண பலவும் தானேயாய - உடனாயநிறறலின இவ்வாணமாககண பலவுதானேயாய, - நிறகுமெனறது - நிற்பன என்க]

உ-அதித்துவிறமென்ற சொல்லானே ஏகமெனவில ஏகமெனறு கடடுவ துணைக்காலிக் அத்தித்துவிறமென்ற சொல்லே அகலிபகாததியை புனராதது மான்குடிகு

† இவ்வாணமாககணயாய், - தானேயாய - பொருட்டானமையால் அவற்றின வேறுபாட்டாய், - இவ்வாணமாககண பலவும் தானேயாய - உடனாயநிறறலின இவ்வாணமாககண பலவுதானேயாய, - நிறகுமெனறது - நிற்பன என்க]

பொருத்தமானதெனின, — தான் தனியொன்றைக் கருதலென
டாமை. அதுவாறு கருதும் பொருள் வேறுதலென்பது பெறப்படுத
லாகும். (* எனதுபெயர்மேல் வந்த கோம அனமைப்பொருளையாற்றி
ரைபெயர் புணர்த்திப் பொதுமையினிப்பதனது எதிர்ச்சொற்களில் மேல்
வந்த கோமபோல இனமை மறுத்திப் பொருள்கள் புணர்த்துதல் வழக்
கினகலியாமையின்) அத்துவிதமொன்றொ மொழிநானே (பிரிதகாரணம்
வேண்டாது) வேறினமையையுணர்ந்திறரும்கொளும், அனடிவவாணமாக்
கணபலமம் முதலவனருந் சபாய நிற்குமென மேற்கொண்டது எ-க

ஆலானென்பதற்கு ஆயிடென்பது அகலவழக்குபொதும; அருகவி
னையு + ியா செயயாய கிணமை ஆயிடென்கூறா கற்றுவாரியரும்; இனி
மையென்பது குள்கைத் தது எனபுழிப்பேரல் ஆயிடெனென்பது ஆயிடெனத்
திரிந்தினைத்தெனத்தொனது

எனதுமமை விரித்தன - ௧௧

பேறினது உடனும் பெறப்படவே பொருளமைவாத பேதமென்பதும
வலப்பினால் அபேதமென்பது - ௧ தா 3௨ மேததருமென்பது கருத்த

௨. கடல் முதற்புது கரணமுதல் கொள்கின்ற
மிடத்தொரு பேரழைக்க வெண்ணென்றோ—கொட்டி
மவனுமொ கிலொ னுளமவொ மாட்டா
தவனுமொ மலொனுமா மனரு.

எ-து - ௨. எனின் ஒருபொருள் மூலமாக வியவையுடைத்தாதல் வர
ணம் எனதுகடலால் வாசகத்தது அதனது; அகலவேவாதல் உணமைமாத
தான உலுமுததததுதவிதது

(இ-ன) உணமை கடலில் உறுப்பும் கரணமுதல்கொண்டு - உயிர்
(தாமது முதலியவற்று) பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய
கருவிகளையுந் கைக்கொண்டு நின்றது, — இடத்து ஒருபேர் அழைக்க என
என்றாகு - சாததா கொண்டு என உடம்பிற விட பெயராத பிற
ரழைத்தவழித் தான எனையென வந்து நிறைவ காண்குமெனநே, (இருவா
கைகோத்தது நின்றதுழியும் அவருள் அழைக்கப்படபோனேயன்றி ஏனோ
எனையெனநல உலகத்தினமையின் அவவாறன்றி உடம்பின் பெயராக்
அழைத்தவழி உயிர் எனெனநதருக் காரணம் பித்தோராரமுதல் பெறப்
படாமையின் அருத்தாபத்தினவையையானே அய்யுயிர் உடம்பெனந் தா
னென வேறதுமையினது அபேதமாய் நிறைவ பெறும்) அதுபோல, —
ஒட்டி - (முதலவன் உயிராகவின் அபேதமாய்) ஒட்டி நிற்குமென, — அங்கு
அவன் உணம் ஆகிலெனன் உணம் அவனுண்டாது அவன் உணம் ஆய அன்
னதும் ஆம் - (அவவாருட்டியவழியும் உயிர் உயிரோ, உய்யு உடம்பும்,
உயிர் உடம்பாயொழியாது உய்யு உயிராகவையுண்டாது, அங்குநின்றும்
உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறுபுயிற்றும்தாமது அங்குநின்றும்) அது
போல (முதல்வன்முதலவனே, உயிர் உயிரோ, முதல்வன் உயிராயொழியும்,
உயிர் முதல்வனாகவையுண்டாது (அவ்வாருயிற்றும்தாமது) முதல்வன் உயிராயும் அத
னின் வேறுபுயிற்றும்தாமது (உயிர் அங்குநின்றும்) எ-க.

௧. எனதுபெயர்மேலமைந்த கோம அகலவழிப்பொதுமையானது. உயிர்
யும் அகலவழி அபேதமாய் அகலவழிப்பொதுமையானது. உயிர் உயிராயொழியும்
உயிர் அகலவழிப்பொதுமையானது. உயிர் அகலவழிப்பொதுமையானது.

அவனுமாய் வெல்லா னுமவனு மாட்டா தவனுமாய் வல்லனுமாமக்கு என்றது ஒன்றாயும் ஒன்றன்மைக்கு அதுபவங்காட்டியவாறு.

உறப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது ஒன்னென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்பது பெயர்; வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற் சிறப்பும்மை விரித்தறாக்க.

ஒட்டிதல் பொருத்ததல். அங்கு அதுபோல.

க. ஒன்றென்ற தொன்றேகா னென்றே பதிபசுவா
மொன்றென்ற நீபாசத் தோடுநீகா—ஒன்றென்ற
லக்கரக்க வின்றா மகா வுயிரின்றே
விக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதத்துள் அத்துவிதமென்றது உமன்றி எகமெனவு மோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களுடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்கு என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியக் கூறு முகத்தால் * தானையாதல் உவியுறுத்துதுதலிற்று.

(இ-ள்.) இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண்—வேதம் ஒன்றென்றதற் குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது. —ஒன்றேபதி— (அதற்குத்தாத்பரியம்) பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லையென்பதாம்.— ஒன்று என்ற நீ பசு ஆம் + காண்—இவ்வையாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய் பசுவென்றறிவாயாக. (பதியுஞ் சேதனமாக யானஞ்சேதனமாக என்னைப்பசுவென்ற தென்னைபெனின்).—பாசத்தோடு கூறா - நீ + மலத்தோடு கூட்டுற்று வின்றாயாகவிற் பசுவெனப்பட்டனை. (அன்றேல், இவ்வாறு வேற்றுமைகூறித் பிரமயில்லையாயின் ஒருபொருளு மில்லை பென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னைபெனின்).—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரக்கன இன்று ஆம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்றால் என் னது - நீ அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரக்கனில்லையா மென்னும் இம்முறை பற்றி (வேதம் பிரமப்பொருள் இல்லையாயின்) ஒருபொருளுமில்லையென் றோதும் அத்தனை என்க.

ஒன்றின்று லக்கரக்க வின்றா மகா வுயிரின்றே விக்கிரமத்தென்னும் என்றது வேறுபெயரும் வேறுபெயர்க்கு அதுபவங்காட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தானை உருபு விரித்தறாக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பன் பின் மேனின்கூறு. எவனென்பகனை மேலேகட்டிக். ஆம் அசை.

உ. பன்னையு மொன்றாயும் பேர்ப்பு பழமதுவு
மென்னுஞ் சுவையுமீபா லெங்குமா—மன்னா
னத்தூவித மாத லுற்றமைக கொன்றென்னு
தத்துவித மென்றறையுமாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதம் எமாய பிரமத்தை எகமென்றொழியாது பிர மம் அத்துவிதமெனவும் திரோசிடங்களின் ஒதுதலின், அத்துவிதம் இருபொருட் கண்ணதென்பார்க்கு எமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருத்தாதாய்முடி.

* தானையாதல் - பொருட்டன்மைபால் என்னின் அருக்கம்போல் பேதமாதல்.

† என் பசு செத்பதேரே கூட்டிக். இது நிராலிடமாயாடியத்திற் கண்டத.

‡ மலத்தோடு - “ஹர்போரேயிந்து” என்புழிப்போல.

§ “மெய்யி விபக்கம் அகாமோடு வினா” என்றும் தொக்கப்பியம் எழுத்தநிகரம் மொழிமுடி கூஉ - வது சூத்திரத்திற் ஒட்டிக்காண்க.

யும் என்னுங்கடாவை யாசனத்திற் அதனை நீக்குமகத்தானே ஈ அகையே தானே யாதவை உலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் என்னும் கவையும்போல் எங்கும் ஆம் அண்ணல் தான் அத்துணிதம் ஆதல் - பண்ணும் (அதனின் வேறன்று) பண்ணாப்படுதும் தீசையும் பாரவும் பழமும் (அதனின் வேறன்று) பண்ணாப்படுதும் கவையும்போலவும் மாங்ஙனம் வியாபகமாய் முதல்வன் நிரவருள் (உயிர்களின்) வேற்றுமைபெற்று நீற்பதாகலான்,— அநுமறைகள் ஒன்று என்னுது அத்துணிதம். என்று ஆங்கு அறையும் - உவதங்கள் ஏகமென்றது (பிரம்மம்) அத்துணிதம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும் சொற்க.

ஆண்பெப் பிரம்மம் அத்துவிதமென்றதற் பிரம்மம் உயிர்களின் வேற்றுமைபெற்றி நீக்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது ஏகமென்பதொடு முன்னுமறிவிலு மென்பதாம்.

பண்ணை யென்னும் ஐதாரம் பகுதிப்பெருள் விருதி. பண் பரணப்பண் முதலாயின.

எங்குமாமண்ணுருளென விசேடித்தது. குண குண்கள் போல் உடனாயும். அங் காறுடனுகாமைக்கு அதுபவங்காட்டியகாறு. வியாப்பிய வியாபகமாதலொப்புமை மாத்திரையேபற்றிச் குணகுண்களை உகமை கூறினொன்பது.

கக. அரக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கப்போ

லுருக்கி யுடங்கியவந்து நின்று— பிரிப்பின்றித்

தானே யுலகார் தமியே னுணம்புகுதல்

யானே யுலகென்ப னின்றும்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இங்ஙனம் செவ்வேறுபுமையெடுத்துக்காட்டின் அசை கார்த்தவாதமொன்னும் கடாவை யாசனத்திற் அஃதாகாமை உகமை முகத்தான் விளக்கி மூன்றையும் ஒருக்கே உலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்) உருக்கி அரக்கொடுசேர்த்தி அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம் - அரக்கையுருக்கி அதனோடு சேர்த்த அணைத்த கற்பொடி அவ்வாக்கினோடொன்றாய் ஒருங் கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, (முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகடி நின்று) நீக்கமின்றி (உடனுகலால்.) தானேயாம், உலகேயாம், (தானே உலகேயாம். அந்நேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுலகெல்லா மாயினென் எனக் கூறுதலாலும், சர்வஞ்ஞானோத்தமத்தில் யானேயெல்லா மாய் அல்லலுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்களெல்லாம் கையத் தோதுதலாலும், உயிர்களும் இவ்விடங்களைத்தனவாவான் செல்லும்போது மெனின்),—தமியென் உணம் புருதல் யானே உலகு என்பன் இஃது— (ஆம் முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினிங்கித்) தனியாய் நின்றனன்கத்தினுள் (சோகம் பாவனையாற்) புருத்து (வேற்றுமைபெற்றித்தோன்றலான்) யானேயுலகெல்லா மென்பெனாயினென் இம்முத்திகாலத்தா. (ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறாவான்சேறென்று) என்க.

ஈ அகையேதானேபோதம் - உயிர்க்கு உயிராதற்குமையால் கெட்டுவிடிக் குமம் போதம்போலப் போதபோதமகதம்.

† புருதல் - புரிதரப்படுத்தல்; அசையிலே ஏகிவித்த நீக்குமையை முன்புநேகம். குமம், இவ்விடங்களை நீக்கியவிடத்தே எண்டகால் பின்பிரகாரத்தொழுவதிக.

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவாண்டேவலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

இவ்வொற்றுமையற்றியன்றே அருச்சுனருக்குக் கைதனால் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் பாணே யுகெல்லாமாயினேனென்றதனும், முதல்வனது விச்சவருபத் தைத் தான் காட்டியதனும், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகென் றதனும், அதனை உறுதியாகக்கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கடறிய கருத்துதோக்கிச் சாக்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததனும், கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன்றிரு முடியேற் கண்டதுஉமென்க. கண்ணன் உபமன்யு முனிபாற் சிவநீக்கையுற்றுத் தன்னையுச் தலைகூண்புமுணர்ந்தோனாகவித் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோ னுதவறின.

சுவப்பாம்பிற்றலான் உவகேயாமென்பார் உட்கியைந்து எனவும், பொருட் டண்மையால் வேறுபிற்தலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் பிற்தலால் தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுக்கறிஞர்.

என்றும் * இரட்டுறமொழிந்துகொண்டென்க்க.

இன்றியென்னுஞ் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு “மழைபெய்து குளநிறைத்தது” என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்று.

இவ்வதிகாரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் பிணக்குஞ்சமயினையெல்லாம் மறுத்து அம்மூவகையியல்புச் தன்கட்டோன்ற நித் தும் அத்தமிழ்த்தன்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்ந்தியவாறு. புடை துலாசிரியரும் இவ்வதிகாரணப்பொருளேபற்றி † “புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்— தெரிக்கலுற்றும்.” என வகுத்தோதினார்.

இ ர ண் ட ம தி க ர ண ம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனானையின் வரும் என்றது

எ-து. மெ-ன். எ-ன். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைத்துறிந்து புல குத்பவஞ்செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக்காரணமுதலியவ லேண்டப்படுமோ டயாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சதநீ ரத்திற்கும் அவனிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியுமாகலின், அவனுக்கு அவை வேண்டியபடி எனப் பரிணாமவாதிகள் உறுக் கடாவை வாசன்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்குதான் ‘எண்ணுழித்துரைத்த மேற்கோடனுதவிறு.

[இ-ன். இவ்வான்மாக்களுக்கு - முதல்வன் இவ்வாறு மூவகையுணர் றாற்றற்குரியமையுடைய உயிர்களுக்கு, —இருவினை - முற்பிறவிகளின் ஈட டப்பாட்டி மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த புண்ணியப்பாவங்கள், —முத லான் ஆனையின் - இறைவனுடைய சிற்சத்தியால், —வருமென்றது வரும் என்க.]

எனவே இருவினையென்றது முற்பிறவிகளினிடப்பட்டப்டி மாயையிற் கட்டுப்பா டெ் கிடந்த புண்ணியப்பாவம்கொடுமென்க; எனவே, மாயையினுண்மையும்பெறப்பட த. இவை வேண்டப்படுதன்பற்றி முதல்வன் சதந்திரத்திற்கு இழுக்கெல்லையெ பார் முதல்வனானையின்வரும் என்குத்.

ஒரு நகரையைக் காட்பான் † பாடிக்காவலிட்டாங்கு அவை அவனதா கினையாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஆனையேயமையும், இருவினையெற்றுக்கு என்னு கடாவை வாசன்கித்து மேற்கோனைச் சாதித்தனுதவிறு.

* “காணேயனாம்” என்பதனை, (1) உயிராகாமை, பாரிசம். செ-ள். † பாடிக்காவல்-ணர்க்காவி

(இ-ள்) ஒரு பட்டணத்தைப் பூக்கும் வேர்தன் பாடிக்காவற் றொழிவிக் (களைகளுவானொருவன்மாட்டி) வைத்தார்போல (எல்லாவறிவு முதன்மை யுட்க்கொக்களுடைய அம்முதல்வன் புனருப்பவத்தைச்செய்வ தாகிய) தானதானைய அவ்விருவினைகண்மாட்டுவைத்து நடத்தாதுவே முறையாகலான், இனிமீவ்வா. நயக்களுக்கு இருவினை முதல்வனுனையின் வரும் என மேற்கொண்டது என்க.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உவகத்தோடொப்ப சித்தவன் வாகவின் ஈண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமையாயிற்று.

பாடிக்காவலாவது களைகளுவானொருவன்கொண்டு வேர்தன் செய்விப்ப தொரு தண்டத்தொழில்விசேடம். அது “கோடி காவலின்க் கருத வானெலாம்— பாடி காவலிற் பட்டிக் கழியுமே” என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியாதாச் தத்தமக்கு வேண்டியகாதெல்லாமுடைய.

கஉ. உள்ளதே தோற்ற வுரினையு மவ்வுடவி
னுள்ளதா யும் செய்வினை யுள்ளடைவே—வள்ளலவன்
செய்பவர் செய்திப் பயன்வினைக்குஞ் செய்பேபோல்
செய்வன் செயலினையா சென்று.

எ-து. உ-ம். எ னின். வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப் பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினையேதாநிற்கும் அது முதல்வினை யின்றியமைய னைக்கும் பிரமாணமென்னெயென்னுந் கட்டாமை யாசத்தித்து ஏதுவை உலியுறுத் துதுறுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளதேதோற்ற—(இல்லது தோன்றுதென்பது மேற்கூறிப் போத்தமையான்) முன் உள்ளதாய புண்ணியபாவமென்றும் இருகூற்றுச் சஞ்சிதவினையே (தன் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களையும் அவை தகர்த்தற் குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந்) தோற்றுவிப்ப—உயிர் அவ்வுடவின் அணையும்—(அவ்வின்பத்துன்பதகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற்) சித்தா கிய உயிரே அவ்வுடம்பிற் பொருத்தி அவற்றைய நபனக்கும். (முன்னினை யை ஈண்டறுபவித் தொழிந்தால் மேலைக்கு வினைபுண்டாமாநிபாங்கனமெ னின்),—முன் செய் வினை உள் அடைவே உள்ளதாம்—முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கெதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினைபுண்டாம். (அற் றேல், அவ்வினையே பயனாக வருமெனவனையுந், முதல்வன் ஏற்றுக்கொ ணின்),—செய்பவர் செய்திப் பயன் வினைக்குஞ் செய்பேபோல்—உழவர் செய்யுந் தொழிற்றுத் தக்கபயனை வினைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அத்தொழி ருனே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல—வள்ளலவன் செய்வன்—(உணவும் வித்துமாய்த் தோன்றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை) வள்ளலாகிய நமகல் வனே அவ்வுயிர்க்குக் கூட்டுவன்—செயல் சென்று களைவா—(அவ்வா றன்றி)வினை (தானே)உயிர்க்குப் பயனாய்)வந்துபொருத்தமாட்டாதுயின்னிக்.

வகவென்றார், தற்பயன் குறிப்பாது † “வேண்டுகச் வேண்டிய” வாதே வக்கும் அருளுடைமை கோக்கி.

உள்ளடைவு உஞ்ஞதந்தெதுவாகிய அடைபென விரியும். ஏதாம் ஏழாகதன் பொருட்டான் வந்தது. உஞ்ஞதல் ஈண்டறுபவித்தல்: அத்தெதுவாகிய முறைமை உருவாகுகமையொருத்தேனாம். திருப்பெய்காநிற்குத்தொண்டை. செ-உ. பாடிக்காவலு. † பெ. தோளாம், திருவருந்தெதித்திருத்தொண்டாம். செ-உ. துணை உடையது.

யாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின்சுணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறினார்; என்கிற வினை முதல்வனை யின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவு தொழிலையுவமை கூறினான் கொள்க.

கக. அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ — அவ்வினையைப்
பேராம லூட்டும் பிரானி னுகாரோ
லார்தா மறிந்தனைப்பா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இருவினை சடமாகலிற் சென்றனையமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும் உன்னல் ஏற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துது னுதலிற்று.

(இ-ள்.) காந்த பசாசம்போல் - (ஒருவனெடுத்து நேரோக்கப் பிடித்த வழி) இரும்பினை (வசித்துக்கொள்ளுங்) காந்தம்போல், — அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் - அவ்வினைப்பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனாள், — அவ்வினைஞர் தாம். அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்களாம், .. அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அங்கு அவ்வினையை நுகராரோல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார் - அவற்றைச் செய்தற்குரிய நிலைக்கணமாகிய உடம்பின்கட்பொருத்தி (அவற்றதுபயனை அநுபவிப்பார்) அவ்வாறு அநுபவிப்பாராயின், வேறேவார்தாம் அவற்றையறிந்து கூட்டுவார், — ஆங்கு (அறிவுந், உதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு டிடக்கும்) அப்பெத்தகாலத்து அன்க.

ஒருவருமில்லமென்பதாம்.

ஆன்மாவைக்குத் தயக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தசைமாயைத்தன்னுணிதநல் எனப்போத்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தனைப்பெனைப் பாசியேவெனவை கூறுவார், பிரானினுகாரோ லார்தா மறிந்தனைப்பாரென்றார் இது சொற்பொருட்பின்வருகிலை.

கச. நெல்லிற் குமிழ் நிகழ்செம்பி னிற்கனிம்புஞ்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே — வல்லி
மகன்கண் மன்னுளவாம் இன்னவாற் பொன்வா
னலச்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வினை ஆகியோ? அசாதிபோ? ஆகியெனின் முன்பில் வது இடையே தோன்றமென்பது *சற்காலியவுர்த்தத்துக்கேவாது, அசாதியெனின் ஒருவர் உட்டவேண்டுவெதிவியென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துது னுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெல்லிற்கு உயிரும் நிகழ் செம்பினில் கனிம்பும் சொல்லிற் புதிது அன்று தொன்மையே - நெல்லின்க ணுயிரும் செம்பின்கட் கனிம்பும் எக்காலத்துளவாயினவென்று ஆராய்க்து சொல்லுங்கால் அந்நெல்லுஞ்

* சற்காலியவாதம் - காலியழிந்தழியும் காலத்தின்கட் காலியடிமை லுக்காமால் அழிவுபடாத சித்தமேற்கொள்ளுதலாம்.

எ-ம், ஒப்பவோதுதல்பற்றி மூலகைவினைக்கும் முத்தாரணமாய் மூலகன்மமொன்று அகர்திரித்தமாயுண்டென்பாருமென்று இரு திறத்தாரினியவொன் க. இவ்வினையிட்டப் பிங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்று விட்டப்பட்டு, தலைகன்மமாய் ஆகாமியினைப் பெயர்பெற்று, பின்னர் பக்குவ மாகவாருக்குக்குமகன்மமாய் புத்தித்தம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற் கிடந்து, சாதி ஆயுள்போகமென்னும் மூன்றற்குமேதுவாய் முனை யசனகத் தாரகம் போக்குப ம் என்னு மூலகைத்தாய், அபூருகம் சஞ்சிதம் புண்ணியபாவமென்னும் பரியாயப் பெயர் பெற்று, பின்னர் பயன்படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபென திகம் என்னு முத்திறத்தார பலதிறப்பட்டு, பிரார்த்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதி பெனதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடுகூடிய சேதனம்வாயிலாகவருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒருவாயிலான ன்றித்தெய்வத்தானே காரணமாக வருவது. இன்னும் இவ்வினைகன்ம உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதி மார்ச்சகம் மார்திரம் என்ற இவ்வுகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய், முறை யே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமெனப்பெறும் பேரகைகளைப் பயப்பிக்குமென்றறிக.

மு ன் னு ம தி க ர ண ம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். புனருபகம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முன்தாயி னன்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறியதமையும். அஃ துண்டோ? இவ்வினையோ? என்னுமையப்பாட்டின்சுட் குடமுடைத்தவழிச் குடாகாயம் ஆக்கயத்தோடுகூடியோவோல உடம்புநிகியவழி உயிர் பிரமத்தோடுகூடமென்னுஞ் சகுதிபற்றி இறந்தவழிச் மீளப் பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங் கட்டாணை யாசனத்தித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றாக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடத்துவதிற்து.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - இருவினைப்பயன்களை துகர்தற்குரிய உயிர் கள், - மாறிப்பிறந்து வருமென்றது - இறந்து மீளப்பிறந்து இவ்வாறே வருமென்க.]

வருதல் தொன்றதொட்டவாருதல்.

வாருதல் ஈண்டிறத்தவென்பது 'போக்குவரவுபுரிய' என்னு மூலத்தானும், ஏதுவுதாரணக்களோடு உதாதிய இயைபானுமுணர்ச்சி இஃதுணராத அச்ச வேறு படுதவென்றவைப்பாருமுனர். அஃதின்கைக்கியாதுமையாமையுணர்ச்சி.

தேதந்தமுமீதும் உன்னதற்கல்லது உதாததலின்மையான்.

எ-து. எ-து. எ-னின். அந்ரூப் பிரமாண்மென்ற யென்னுங் கடாவை யாசனக் கித்து மேற்கோணச் சாதித்ததுவதிற்து.

(இ-ள்.) உத்பத்தியும், வாசமுந் (தொடர்ச்சியாயுள்ள) பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்டு உத்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென மேற்கொண்டது என்க.

தோற்றமும் ஈறமென்னு மும்மையனை வதிரது தழீஇனவாகக் கோடறிற் றொடர்ச்சியையென்பது போக்தவார்த்தி உதாததல் ஈண்டுத் தோன்றதல்.

உ உகையின் - உகைத் தன்னிப்பந்தகறி அமைத்தல், வையகையின் - வேள்வியறி செய்தல், அந்நியாக் கையின் - வெய்யுறுவாற் செய்தல், அந்நியாக் கையின் - யோசனாற் செய்தல், வையகையின் - மந்திரோச்சாரம் ஞானதம் ஓதன்கிசெய்தல், இது நிராவிடமாய் வர பத்தித் தோன்றது

இனி ஸ்ரீமதாநந்திக் குடாகாபவகமையேபற்றி இருவினையான் வரும் புனருத்தமம் உயிர்ன் பொருட்டிற்செய்ததென யாமெனச் செய்துவிடுதல் உறம் கடாவையாசமென்தாம் முடிப்பகுதியிற்றேன்றும் புத்தித்தவத்துக்கே அதமெனச் சரங்கியர் உறுக்கடாமை பாசமென்தாம் மேற்கோடனுதலிற்று இவ்வறிவானமெனக்கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அங்குரிமை புரட்சாததேயன்றி ஏனையவற்றிற்கு உதாஸின்மையான் இயங்காண்டாக்களை மாறிப் பித்தவருமெனமேற்கொண்ட தென்றரைப்பினுமாம். இப்பொருட்டி உரிமையென்பது அமரங்கியவான்வந்தது.

உதாதவென்னும் ஒருமை தோற்றவிறகனோடு தனித்தனி சென்றியையும். ஆன்மாக்களையென்னும் பிரிவினையோடும் விகாரத்தாற் குறுக்கது.

இனி மாயாபாதி முதலியோர் மதத்தை மறத்தற்பொருட்டி மேற்கொண்ட தென்பாருமுனர். அத்தவத்தென்ற சொல்லாடலே அவரை மறந்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவத்தமையின் ஈண்டவர்க்குமதம்பற்றிக்கடா சித்தத்தற்கோரியையின்மையுனர்க.

கரு. கண்ட கனாவக் களவுணர்விர் முன்மறந்து
வின்படர்த்தத் துவி வினையினர்—கண்செனிகெட்
மூன்றெ தோற்ற அனுபவவாய்ச் சென்றுமனக்
தன்ன விழுங்கருவிற் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். புனருத்தமமாகாற்படும் இயல்புகளுனர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற உணம் அத்தாடு வின்படர்த்து கண்ட கனாவக் களவு உணர்வில் தான் மறந்து மனம் தன்ன வினையினால் அனுபவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக்கொண்டு கட்டுக.

(இ-ள்.) கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற - கண் செவி முதலிய உறுப்புகளை புடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் (தனக்குக் கேட்கின்றிப் படைப்புக்காலக் தோடங்கிச் சங்கார காலமளவும்) நிலைபெற்றுள்ளதாகிய ருக்குமதேகம் (பூதசாரவுடம்புமுதலியவாய்க்) காரியப்படி - உணம் அத் துவினையிடர்த்து-உதாராது அப்பூதசாரமுதலிய உடம்பின்கட் (பொருந் தித்) துறக்கவிரயங்குவிற் சென்றனுபவித்து, (பின்னர்),—கண்ட கனாவக் களவு உணர்வினர், தான் மறந்து—கண்ண்கட்கண்டவற்றைக் கருக்காணுங் காலத்து (மறந்து) அறிவு வேறுபட்டாற்போல, (முன்னிக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்தாடு வின்ப் படர்த்தவாறும் ஆண்டற பவித்தவாறுமாகிய இன்னொள்ளவர்களை) மறந்து (அறிவு வேறுபட்டு),—மனம் தன்ன வினையினால் அனுபவாய் சென்று கருவில் விழும் தான் - (முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டுங் துதி நிமித்தம் பற்றி வுடிர் அவாவுமாறு) மனஞ்செய்ததுதலா (அக்கதிக்கட்சேறந்தெனவாய் எஞ்சி நின்ற) புன்னியயபலசேடத்தாற் ருக்குமதேகமாத்தினையாய்ச் சென்று (அம்மனத்தன்மைய கதிக்கு அமைந்த) அக்கருவின் கட்டடும் என்க.

இங் உவமவுருபு. தான் அரை. மறத்தற்குச் செய்யப்படுபொருட் அவாய்கிய யான் வந்தது.

வின்படர்த்தென்னும் || உயவக்கணத்தால் விரவப்படர்த்தென்பதும் பெற தும். படர்த்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

ஸ்ரீமதப்பகுதி - பிரதிபுதி. † சங்கரம் - ஈன்மோஷங்காரமெனவுதி.

‡ பூதசாரவுடம்புதேயவரின் உண்கமையவுடம்பு. § வினையிற்—தேவதரி, மக்கப்பதி, விவக்கிச்சி, வசன்கி. || “ஒருமொழிபொழிதன்வினக்கொனத்தித்தே” சங்கரம் என்னுமி.

அத்தடென்புறி அஞ்சாரியை விசாரத்தாற்றெடுக்கது. பொருத்தி யென்பது சொல்லெச்சம். ௨ வினை ஆகுபெயர்.

உடம்பு நீக்கிப்போக்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ் செவியுமாகலின், அச்செம்புரோக்கிக்குக் கண் செவி கெட்டென் றபசரித்தார். கெட்டவழி யென்பது கெட்டெனத் திரித்துவின்றது.

ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூயுடம்பு சூக்குமவுடம்பின் காரிய மாகவெனவென்னும் ஐயகீக்குதற்கு உன்னதே தோற்றவென்றார்.

எகரம் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூயபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாக லின், அதுபற்றியே தன்மாதிரையமயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற் றோன் தவதாய தூய வுடம்பு ஐம்பெரும்பூதமயமெனப்பட்டதன்றிப் பிதிநிலையென்பது† பூதஞ்சரீரம் போனாற் புரியுடட ரூபம் தானே - யாதனா சரீரமாகி” எ - ம், ‡ “சூக்குமவடிவதென் னிற் தூவகா ச்ணமதாகும்.” எ - ம், § “தூவமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்” எ - ம், ¶ “மாதிரியில் ஐதகமெல்லாம் கருவதெம் தேசின் மென்னிற் - கூறிய சூக்கு மத்தாம்” எ - ம், § “விதிப்படி சூக்கு மத்தே புருவரும்.” எ - ம், || “மனாதிதருமுடல்.” எ - ம் வழிதூவாரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுத்கால் - “காலமுற்று - கீக்கிட மரம்பின் கெரோர் கீண்மர கிகழ்த்து” மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதுநிற்பத் தூய வுடம்பு - “கெடுரு குறியாமாரம் வீசகம் கிவியுமா” தல்போல வினைக்கோசை அச்சுவேறுபட்டி. “மதிக்கெழு கலைகன்போல வருவது போவதாம்.” என்பது உண் வழிதூவாரியர் கூறியவாற்றானாக.

அனா சூக்குமவுடம்பு.

தன் தன்னுதவானென்க.

அக்கருவிலெனச் சட்டெருவிக்க.

தன் அனா.

உன்னதே தோற்றவென்றதனால் உடற்றிரிவும், வின்படர்த்தென்றதனால் இடத் திரிவும், கண்ட சனகைக் தூவனார்விற் றுன்மறத்தென்றதனால் அறிவுத் திரிவும் பெறப்பட்டன.

உன்னதே தோற்றவென்றதனால் புதிதுபுதிதாய்த்தோன்றுதல்பற்றிச் சந்காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும, அத்தாடு வின்படர்த்தெனவும், அனாவாய்ச்சென்ற கருவிய் கிருவெனவும் கூறியதனால் போக்குவாறுபற்றி விசாரபகத்துக்கு இழுக்கின் மையும, அனாசரீரம் ததாவென்றதனால் துறக்க சிவங்களின் அதுபலித்தொழிந் தவயத்திப்புகுந்துதல்வாரணத்திற்கு இழுக்கின்மையும, ✓ மனத்தன்னவென்றதனால் x அநிதெய்வத்திற் கெடுவதற்குடையவாறு.

௨ வினை - புதிதென்பதால் சேடத்திற்குணமயின்.

† கெடுவனத்திரிபார், தூயுடம்புதூதரம். செ-க.உ. ‡ கெடு, கான்காக்குத்திரம். செ-க.உ.

§ கெடு, தூயுடம்புதூதரம். செ-க.உ. ¶ கெடு, கான்காக்குத்திரம். செ-க.உ. § கெடு, கான்காக்குத்திரம். செ-க.உ.

|| கெடு, தூயுடம்புதூதரம். செ-க.உ. அனா -

— கெடு, தூயுடம்புதூதரம். செ-க.உ. அனா -

— கெடு, தூயுடம்புதூதரம். செ-க.உ. அனா -

✓ மனம் உயிசை அனாவையுமசெய்ததல் வினைக்கோசைவென்பது விபரத்திரிபாகலின் மனத்தன்னதே உயிப்படமே வினைபெச்சுணம்மை பெறப்பட்டதாம் என்பது இத்தொழி பொருளாகக் கொள்க. x அனா - வினை.

குளம்+ஆம்பல் குளம்பலென மரீஇயினுற்போலக் குடம்+ஆகாயக் * குடா கரையமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கடத்தாட்டென்பது உலகத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு குடாகரையவாகாயமும் கடத்தாட்டும்போல வென்றுரைப்பாருமூன்.

நா ன் க ர ம தீ க ர ண ம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். அங்கனம் புனருத்தவமாதற் கேதுவாய் இருவிரை கனைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போக்த ஆணையெனப்படுங் சத்தியாவது முதல்வ னின் வேறே அன்றேவேனெனும் ஐயப்பாட்டின்கட்பொருட்டுச்சத்தி வேறெனும் யிவாசூசர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் கையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகருங்கடாவை யாகக்கெடுத்துச் சூத்திரத்தின் இறநிக்கற்றைக் கண்ணித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வன் தனதானையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அந்தியோக விவச்சேதம் அயோக விவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்க்கப் பிறிதினியைபுரிக்குதல் இலையின்மைகீக்குதல் என்றற்றொடக்கத் தனவாக மொழிபெயர்த்து வழக்கப்படு மாறுபோலச் சமவாய மென்னும் வட மொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்கலென மொழிபெயர்த்து வழக்கப்படுமென் னுணர்க. வடமொழி இரண்டாக்குத்திரத்திறதியின் ஆனை முதல்வனோடு சமவேத மாய் நிற்குமென ஆனைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல்வைத்தோ தினார். கண்ணழிப்புழி இருவிரை முதல்வனானையின் வருமெனக் கூறிப்போக்த ஆனை, ஈண்டுக்கருமையே இனிதுவினக்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டி அதனை பொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட் டாததர் சருவவியாயியாய் நிற்கவாலென்னும் ஏதுவின்பெருவே மேற்கோளுக்கும் பெருநூலாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது உறவாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் வாய்விற் கோலவையுதறிக. ஈண்டுச் சமவாய மென்றது தாதானிய சம்பந்தத்தை. அந்நிலைபு பொருளாக ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்ருத்தேதமாதற்கு உரிமையுடமை.

அவன் அனகேகயிரண்டியின் நிச் சருவவியாயியாய் நிற்கலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்றையென்னுங் கடாவையாசக் கிற்று மேற்கோளை வலிபுத்ததுதுதலிற்று.

இ குடம், தமிழிற் சொன்னதன் குடத்தம்பட்டி' 'குடக்கத்த' 'குடமுறா' கத்திக்குடத்தம்பட்டி' 'பயித்திக்கு தமிழ் வழக்குகலானாகி. இன்னும், குடம் தமிழ்ச் சொல்லாகவின்கே 'குடத்தம்பட்டி' எனவரும் ஆற்றுப்படைத்தொடர்க்கு- 'வழிப்பட்டி' என்றும், வணக்கப்பட்டு' என்றும், 'உடைப்ப' என்றும், 'குடவென்பது தடவென்பதுபோல் கண்ணிப்புத்திக்கு' 'குறிச்சொல்லாகவின, அந்நிலைபுக்கப்பிறந்த' பெருமாய மென்றும்' குறியர் கச்செருக்கியிங் உரைபுதுவரவினார், குடவு விரவு பொருட்டாதல் 'குடாவழியி யம்' என்றும் குறித்தப்பட்டுமெனார் அநியக்கித்தனின் இது தமிழ்ச்சொல்லென்றேதனாகி.

வடமொழி அமரிகன்கே அத்தவார் 'குடம்' வடமொழியாகக்கொண் டோததலின் அது வலியுத்தொழுவாய். ஆகிலும், அத்தவார்த் தமிழின்போலப் பெருவாலிற்றுகாத அருவியுக்குத்தொழுவாய், வடதவார் 'வடாகாசம்' 'வடாகாசம்' எனவழங்குதலின் 'குடா சையமெனவார்தம் வழங்காமையாதும் அதனை வடசொல் லெனவைத்த முடிபுகருது, தமிழ்ச்சொல்லெனவைத்த அங்காது மறுபு முடிபுகொண்டாசகிய சொன்றுணர்க. குடம் பொது பெருத்தாலுய சொல்லாகி, இருமொழிக்கெனும் அங்கனம் வெவ்வேறு பொருக்குக்கு மொழியாதற் கேற்குமாறு அகிக.

'குடாவாய்' வடதவார் முடிபெற்று கோடதுமொன்று, கைச் செவ்வானமாய்மியத்

(தி-ன்.) அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறே பென்னும் திருநன்மையு
மின்று அவ்வொன்றிற்கும் பொதுவாய் என்கணும். விபாபியாய் நிற்கலான்
தினி ஆணையின்கீழ்மின்று நிற்குமன்றோயென மேற்கொண்டது என்க.

அவிசாராவமுணர்ந்தவன் * ஏகாதேய ிண்டென்றி பென மேற்கோளிற்
போர்த பொருளை அநுகூறித்துச் சருவவியாயியாய் நிற்கலானென எதக்கூறினார்.
சருவவியாயியாய் நிற்கல் அகையேதானேயா பென்னும் அதிரணத்தார் சாதித்
தப்பட்டமையின் அதனை சண்டேதவாக கைத்து ஆணையின்கீழ்மின்று நிற்கு
மென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

கவி. எங்குமுன னென்னவை யொன்றன் திரண்டென்னி
லென்கு முனான் நெவந்தெவனு—மங்க
னாவையவ னன்றிலைப் பொன்னொளிபோ ளீச
னவையுடைமை பாநாக மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதுவும் மேற்கோணும் தம்முள் * அவிசாராக மரமறு
யாங்கனமென்னும் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(தி-ன்.) எங்கும் உள்ள என்ற அவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும்
அவையே தானேயென (மேற்கூறிய) அளவையானே (முதல்வன்) ஒரு
பொருளாதல்கூடாது. (ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒரு மாணுடனே
காவிரிக்கரையிலும் ஒருங்குகிடமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஒரி
டத்துவாதலன்றி யாங்கணும் விபாபித்து நிற்கமாட்டா தென்பதாம்).—
இரண்டி என்னில் எங்கும் உள்ள அன்று-அற்றேல், முதல்வன் இருபொரு
ளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயா யுள்ள
தல் கூடாது. (தன்மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்க
ளின்கண் வேற்றுமையின்றி விபாபித்து நிற்கல் சாலாதென்பதாம். அற்
றேல், இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுனானல்லனெனக் கோடுமெ
னின்).—எவற்று எவனும் அங்கன் அவை அவன் அன்று இல்லை-எவ்விடங்
கினினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகனெல்லாம் (அகர
வுயிரின்றேல் அக்காங்க வில்லையாமாறுபோல) அம்முதல்வனை யின்று
யண்மையாகலான் (எங்குமுனானல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆகலான்
எங்குமுனானல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது ருதிப்பெச்சம். அற்றேல்,
வேறு விடுக்குமாறென்றையெனின்).—சசன் பொன் ஒளிபோல்-எங்குமுன்
னாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல (ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்
கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தார் சிவமுரு சத்தியுமென்றியைத்து நிற்
கும். அற்றேல், பகராசங்கனும் விபாபகமெனக் கோடின் அவையுந்
இம்முறைமைபற்றி ஏகாதேய மிரண்டியின்றி முதல்வனபோலத் ததனது
சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலின் முதல்வன்
னொடு சமமாவான் செல்லுமெனின்).—அவை உடைமை (உ-ம்) நாம் நாம்
ஆம் அங்கு - (அவ்வாறாயினும் முதல்வனது விபாபகத்தை வேதகம் விபாப
கியாகலின்) அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பதக்கனாவ நாம் அங்கன்
யாவேம் அம்முதல்வன்மாட்டு என்க.

அன்றெனப் பாடமே தவங்குமுனார்.

புறங்கிவன் உடமைவாமாதும் பகர்கன் அடிமைவாமாதும் 'தாரகமாமத்தன் ஞானித்தம்' எ-ம், 'அதனினிதலாவொன்று பவ்வாதே தொழும்பாரும்' எ-ம் மேற் பெறப்பட்டமையின், அவற்றை நன்மெடுத்தக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு.

ஏன்றவென்றும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. *¹“புகழ்புரிந்து” என்புழிப்போல. அனையவானென ஆனார்பு விரித்தனாக்க.

ஒன்றன்று உளவன்று என்புழி ஒன்று உளனென்றும் தருமிவாசகங்கள் ஆகு பெயரால் அத்தருமக்களின்மே னின்றனவாகலான் உளனென்பதும் அன்றினை யொருமையோடு முடித்தது.

அன்மை உடமைப்பொருட்டு.

எவற்றவனு மென்பது ஏழாவெற்றமைத்தொகை. அன்றினைக்கணவரும் + எவனென்றும் வினாவின் கருதிபுச்சொல் னாண்டுபெயர் த்தன்மைப்பட்டு எவனு மென எஞ்சாப்பொருண்மை யுணர்த்திசின்றது.

அன்றியென்றும் வினாவெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரித்தது.

இன்மை நன்மெ அமைவாமைப்பொருட்டு.

பெயர் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமையோடுமியையும்.

பொன்மென்றிப்போலீசனென்பது தொகையுடைய மாகவித்பொதுவியல்பு விரித் துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிசைநத்தாற்போத்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் விவாபகனாதலின் விவாபகப்பொருட்டு ஒன்றும் சிற்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் தீர்ப்பென்னின் விவாபகனாதல்கூடாது; விவாபியல்வனெனின் பசுபாசங்கள் அவனை வின்றியமைதல்கூடாது, ஆகலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறமொளியும்போ ல்க்கிவருஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்யியத்தால் இருதிநப்பட்டிச் சருவவிவாபியாய்ப் பிவாபுமையினித்பெனன்ச் சமவேதமாய் சிற்றுமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தா தன்வியச் சத்தி புன்மைக்குப் பிரமாணம்குறியவாருமென்றுணர்க. அந்தாமாறு, — தன்வியச் சத்தியுடைய விடயங்களை வினக்குவதுடன் தானே பாகிய ஞாயிறென்று தன்விய விடயங்களை வினக்குவிக்ககிறனெனவுச் தன்வியன்சுழிக்குகிறோனெனவுத் தாதான்யியத்தால் இருதிநப்பட்டியைக்குகின்றல்போல, புறப்பொருளைநோக்காது அநிதிகாத்திரைவாய்ப்த் தன்வியன்சுழிப்பதாடும் புறப்பொருளைநோக்கி கின்றனைச் சத்தியுடையபாகிய இருதன்மையுடைய பேரறிவாய சைதன்னிய மொன்றே அந் தன்ம புறப்பொருளை நோக்கி சிற்றுகிறியிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக் காக அவிவா க்கிறவாய்க்கிற்றுகிறியிற் கெடுமெனவுத்தாதான்யியத்தால் இருதிநப் பட்டியைக்குகின்றனெனவுணர்க.

இனித் திரிந்திப்பொன்றானே கருதல் அருதல் முதலிய, தொழில் கேளு மூட்டாற் கருதுதல் அருஞ்சுதற் பென்றற்றொடக்கத்தாப் பவ்வெறவகைப்பமோ தயோகம் இவ்வதிப்பொன்றே காரியவேறுபாட்டாக் பரை ஆகி இச்சை ஞானம் கிரியைமென்று ஞானம்சத்திரிதனாயும், முன்றயே ஞானம் காணும் எட்டும் பதிக் குன்றம் எட்டோகிய உறுபகைய சகாவிரமுறைய ஐவகைச் சத்திகளாயும்; ஆதலி டெனவரி ஐவைய ஐவகைச் சத்திகளாயும், சிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வானம் செட்டை முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பாவாகே வரி அபாவாகேவரி கடுகுக்கவரி படுகென உமை திரு வரணியென எழுவகைச் சிவ்

சுதிருக்குறள், காந்திசைத்திரிதனம். செ-க

+ இவ்வகை 'என' என்பது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு சிற்றதுமுன்பென்பது “வக்கான் மெய்செட்டாறுத் தொழியாய்” சூத்திரத்தினால் சச்செருக்கெனவன் உரைக்குமாற்றது முணர்க. எழுதித்திரிதாய்ப்புணரியல். கு - உ. 1. + இவ்வகையெனம் உயர்மைத்தொகை.

சுண்டு மேற்கோள் ஒன்றையினும் எழுவகைமதங்களை வேறு வேறு மறுக்கு மேதுக்கள் எழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற்கோள் அவற்றோடு தனித்தனி சென்றியைதலின் எழுகிரணத்ததாயிற்று இச்சுத்திமென்றணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயுதலும் மேற்கோளும் ஆகலான் எண்ணச்சுத்திங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளின் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே சுண்டிரைக்கப் படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

சுண்டு இலதென்றனின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அத்தக்கரணன்மவாதி, குக்குமதேகான்மவாதி, பிராணன்மவாதி, விஞ்ஞானன்மவாதி, சமுசான்மவாதி என்னுமென்மருள் அத்தக்கரணன்மவாதிகள் ஆன்மாவின் நிலக்கணங்கூறும்வழி, அதுவாதமுக்கத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழிந்த எழுவர்மதங்களுக்கும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவற்றன் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்திரிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சுத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ன். சுண்டு - இவ்வேழுகிரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள், — இலதென்றனின் - இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று சொல்லும் பொருளுண்மையான், — ஆன்மாவுளதென்றது - இதனின் வேறொயிரொன்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றொனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உணதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடிவ்வென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோ டொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ன்.] ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வானா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றொன ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறுகளின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அந்நனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அந்நனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோ ரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானையொயென்பதனுள் ஆகமவனவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாரும். ஈண்டிலதென்றனின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

அந்நனமறிவுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது எண்ணியன்றான் மலடி பெண்பதனோடொக்குமென்றெழிக வென்பது கருத்து.

இக்கை சுண்டுச் சூனியப்பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதமன்று இல்லது மன்ற இரான்மாவதமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

எகாரம் பிரிநிலக்கண் உத்தது.

கஅ. அன்றன் றெனநின் றனைத்துமிட டஞ்செழுத்தாய்

தற்போது உடல் காட்டலாகச் சார்பாய சிவமலை
புறப்பாடு மலையினி.

ச-து. உ-ம். ச-னின். அங்குறிவை நீட்டல் பொறி வடமழைநிலவற்றின் வேறு
கப்பிரிசுதக் காணுமாறு அது வேறுபாடாகத் தெரித்தனத்தி அதனை வலி
புறத்ததனுதல்ந்.

(இ-ள்.) அனைத்தும் நின்று உடல் பொறி விடாமுதலிய அனைத்தி
னும் அதுவது தானாகிற்று—புற்று உற்று எய்விட்டு—மறைமாயமோ
இது காட்டிற்று இது காட்டிற்று ஒன்றிவாய்க்கக்கண்டு நீக்கிவழி—
அஞ்செழுந்தாய் ஒன்றுநின்றது—(அங்குறிவை) உடம்புதலிய துத்தம
புறக்காரநு மாயறிந்து வந்தபொறிவுகளைப்பொறுத்தாய்—அதுவேநீ
(அதுவுகாட்டிவொரு கழிப்பின் புறநாங்கழித்த உணர்வு வெறுப்பெனப்
பட்டி மெலும் உயிர்செய்தியொருபாகவிட ஆக் கமையுதலாக் காணாமல் நின்
றறிந்து வந்த) அவ்வயிற்று உடம்புதலிய (அங்குறிவை) மாயைய
முன் சிவமுதலிய வெளிப்பது மேலாக் துத்தங்களால் காண்கப் பட்டமை
யின் அவையே அவ்வயிற்றியுமறிந்து நீக்குமெனவையுட்கொள் வரம்
பின்றியொரு மாயிலுமையெனின்)—சார்பாயை - நின்றும் சார்ப்பட்ட
மாயை—அனைத்தும் நின்று உற்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ
அல்லீ - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்றொரு விவரி நன்று இப்
பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணுட்பால் உணக்கறிவை வினக்கி நிற
நன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லீ.—தற்பா
மும் அல்லீ—(மாயையான் வினங்கி யறியும் நீ) அதற்கு அதிகமாயிவ சிவமு
மல்லீ.—தனி - அவற்றின் வெறு எங்க.

விட்டவழி யென்பது விட்டெனத் திரித்த கன்றது.

அங்குறிவாதது இதவென்றுணர்ந்தவார் அன்றன்றென நின்றனத்தம்விட்ட
வற்றென எதப்பொருளை அதுவதித்த அஞ்செழுந்தாயொன்ற கின்றனதென
அடையாளம் கூறினார். அஞ்செழுந்தாய் கின்றறியுமாறு வருகின்ற குத்தித்தட்
பெறப்படும். இதற்குப் பிறவெவ்வாக் கூறியது உறவென்னும் கருப்பட மேலு
மோரியை பின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துகின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுருபும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுக்
கத்தனாக். ஏகாத் தேற்றம். தற்பாமென்றது குறிப்பெதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து கின்றின்ற தர்ப்பணம்போற் காட்டலால் சார்பாயை சிவமலை
தற்பாமுமல்லீ தனியென்றதனான வருகின்ற அதிகாரணங்களுக்கெல்லாதோற்று
வாய்செய்தவாறு மாயிற்று.

கு ர ண ட க ம தி க ள ன ம்.

இனி எனதுடலென்றவின் ஆன்மாவுனதென்றது.

ச-து. மே-ன். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்னைன்றி நிகழக்கானுமையானும்
காணுமனென் பருத்தேனென உடம்பினையே காணென்று வழங்கக் காண்ட
லானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மாதிகள் உறுக்கடானையாசங்கித்துச்
குத்திரத்தினிரண்டாக் கூற்றைக் கண்ணுத்தனாத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். எனதுடலென்றவின் - காண் பருத்தேன் நிறத்தேன் வி
பேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபகாரத்

தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யான் உடம்பு யான் கை யான் காலென உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின், அதுவே, — ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்வுடம்பின் வேறாய் உயிரொளப்படுவதென்றுண்டி என்க.]

கான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேட்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறுவழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமுனையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி் என்மனையென்றற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிரிதின் மீழமைப்பொருள் படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்ருற்பரிய முணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவினது தலையென்றற்போலவன சிறுபான்மை வழக்கமாகலின் ஆன்மொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி் என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கை என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றினும் பெரும்பாணும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிருப்பொடு பிரிதின்மீழமைப் பொருட்களன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு உநிற்கும்பொருள் வேறென்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையனைவற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாரும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

கக. எனதென்ற மாட்டி னென்கலா தென்ன
துளதலா துன்கைகால் யாக்கை—பென்கென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்கா
னுன்னினைவை வேறு முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறுதல் கண்டு பிறிதின்மீழமைப்பொருள்பட எனதென்றற்போலன்றிக் கைகான்முதலிய வற்றைத் தத்தமிழமைப் பொருள்பட எனதெனது கூறியிற்றலின், அவ்விருவேறு வேறுபுச் தம்முறொளக்குமாறென்னையென்னும் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுதத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எனது அலாது என்னது எனது என்றமாட்டின் - (நீ உலகா பதநூல் கேட்டுமுன்னெல்லாம் பதி மனைவி முதலிய புறப்பொருளையே உயிரொளக்கொண்டு மயங்கிநின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை) என தன்றென வேறுகாணுது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளா

உ இத்தகாலத்தை யுணர்ந்தது செய்தெனெச்சம் கண்டு 'நிற்கும்' எனும் எதிர்காலச் சொல்லோடிவைத்த தென்னெனின், பெரும்பான்மை விரித்தகாலத்தையேயுணர்ந்தமாயினும் "செய்தெனெச்சத் திந்த கால - மெய்திட னுடைத்தே ஈராக் காலம்" என்புழிப்போல வேறுக்காண்கையுணர்ந்தமென்பது, தொல்வாயியம், சொல்லிகாரம், வினாயியல்-சூ-உ.

† பிறிதின்மீழமை என்பது தன்னிக்குறுபட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.
‡ தத்தமிழமை என்பது தன்னோடு ஒற்றுமைப்பட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.

கக்கறிக்கொண்டு நின்றுப் பால், —உலாது அலாது உண்ணை கால் யாக்கை
எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உலாத்து நீ நின்றுகொண்ட உலாநன்
றுகிய உள் கை கால் பாக்கைகொள் தனித்தனி என சன்னும் அங்ஙனம்
பறித்த பாசலநிலை எப் பறிவதென்றுத் திருப்பாம்பொருளாகக் கூறிக்
கொண்டு நீ பொருடொருள் வேறு திக்கென்றுக —உலாநன் — (உலா
நன் துறால் ஆராய்தபின்னர்ப்படுத்த மன்னி முதலிய பொருள்கள் உலாந்து
வேறுதல் கண்டார்) போலக் கை கால் முதலியவற்றினிடத்திலும் எதுக்
கண் முதலியவற்றின்) ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின், —அவை வேறும் உலாந்-
அக்கைகொள் முதலியவா உலாந்து அன்னியமாம் அதனை பறிவாயாக என்க.

இன் உவமவுருபு.

உலாந்லாதென்பதனைக் கை கால் பாக்கைகொண்டு தனித்தனி கூட்டிக்.

சூ - ம் ஸ்ரீ ம தி க ர ண ம்.

இனி ஐம்புலாதிதலின் ஆன்மாவுனதென்பது.

எ-து. மேன். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களையறிபுமென்றல் எவ்
வார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடம்போற் சடபன்மை பெறப்படுதலா
னும், அவற்றை என்னென்னும் உறுக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகவானும், அவையே
உயிராதலமையுமென இத்திரியான்மவாதிகள் கூறுக்கடாமை யாசங்கித்து முன்
ருங்குதற்றைக் கண்ணிழித்துணாத்து மேற்கோடனுதலிற்ற.

[இ-ன். ஐம்புலன் அறிதலின் - ஐம்புலன்களையும் அறிதலான், —ஆன்
மாவுனதென்பது - இவ்வித்திரியங்களின் வேறாய் உயிரொப்பாடுவ தொன்
றுண்டு என்க.]

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசுருபரசகத்தங்களை இத்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த
தொன்றறிபாலமையின் இவ்வைத்தினனும் ஐம்பயனும்றிவ னுனதாகலின்
அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் கேடு
டைச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுக்கடாமை யாசங்கித்து அதன்றூற்
பரிய முணர்த்துதனுதலிற்ற.

[இ-ன். ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசுருபரசகத்தங்களை - ஐத்துவிடயங்க
ளாகிய ஒசை ஊறு ஒளி சுவை காற்றங்களை, —இத்திரியங்கள் - கரோத்
திரமுதலிய இத்திரியங்களான, —ஒன்று - ஒருவிடயத்தை, —அறித்தது -
அறித்த இத்திரியம், —ஒன்று - மற்றொருவிடயத்தை, —அறிபாமைமயின் -
அறிபாதலான், —இவ்வைத்தினனும் - இவ்வைத்தித்திரியங்களானும், —
ஐம்பயனும் - ஐம்புலன்களையும், —அறிவதுனதாகலின் - அறிபுப்பொரு
ளுண்டாதலான், —அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே, —அவ்வான்மாவா
மென்றது - மேலுரைபளவை பற்றிச்சாதித்த ஆன்மா வென்றவாரும்.
ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுனதென மேற்கொண்டது என்க.]

உ.உ. ஒன்றறிந்த தொன்றறிபா தாகி யுடம்பின்னி

யன்றும் புலனாய்வு வஞ்செழுத்தை—பொன்றறித

னுன்னதே யாகி லதுநீ தனித்தனிகண்

டுள்ளலவை பொன்றல்லை யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இத்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறிபாதென்றதொக்
கும் ஐத்துமைத்துயிரொனக் கேடலின் அதனுமெனக்கோடுதாரிழுக்கிங்கு. இனி

இவ்வைந்தையுக்கொண்டு ஐம்புவணையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங்கண்டிலும், கருடத்தைக்கண்ட யானே அதனைத் தண்டினே? எனென மறித்துணர்வுநிகழ்தல் ஐந்துமொருடம்பின் கண்ணே நிலைபெறுமொற்றுமைப் பற்றியமைவு மெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை உலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறிபாதாகி - உடல் பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இத்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறிபாதாய், - அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை - அவ் வுணர் தம்முண் டாமறுபட்டுச் சத்தமுதலையே புலன்களைச் (சூக்குமபஞ்சாக் கரத்தார் செலுத்தப்பட்டு) ஆராய்ந்தறிவின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் ரொழிப்பாட்டை, - அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தை யறிவது செவி ஓசையையறவதென்று இவ்வாறுணர்தலை யுடையதோர் பொருள் (துல்லதோ உள்ளதோவென வினாயினார்க்கு இல்லதெனின் அவ் வறிவு நிகழாதாநல்லவேண்டிமாகலின்) உள்ளதேயாமெனின், - அதுநீ - அவ்வாறுணர்வதாயது அதுவே நீயாகியவான்மா (அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்வித்திரியங்களே யென்றார் படுமிழுக்கெண்ணையெனின்), - அவைதனிக் கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேயம் யாமென வும் அறியமாட்டாவாகலான், - ஒன்று அல்லது இ - அவ்வைந்தின் ரொழிப் பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

ஆகியென்னுஞ்சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடுமுடித்தது; இவனு மிகஞ்ஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறப்பறையறைத்தும் வினாயாடுப என்னுற்போல, ஆயென்பது வினைத்தொகை, அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தார் செலுத்தப் பட்டபொறியை ஆளுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் ரொழிப்பாட்டை யுணர்ந்தி ரின்றது.

உள்ளல் உண்கலானென்க.

இம்முன்றிசரணங்கனாலுஞ் சாக்கிரத்தினிகழு மியல்புபற்றி ஆன்மாவி னுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

ந ள ன் க ள ம தி க ள ன ம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். † “கேசவீர் திரியம் கட்டு நிகழறி விதனார் காண்மீ” என நீவிருங்கோடலின் அவ்வித்திரியங்களின் வேறாய் அங்கனமறிவதுபுரியட்டக ஷட்பே யாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தேநின்ற இத்திரி யங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறிபெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மவாகிகள் உறுக்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினுலாங்குற்றைக் கண்ணழித்துரைத்த மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்த வற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு என்க.

க கோன்மா வுளதென்று உலியுறுத்தற்பொருட்டாகத் தருக்கசங்கிரகையினின்றும் இக்கே எடுத்தக்காட்டப்பட்டது.

† இப்பொருட்டாதல் “அன்றிநாற்புரம்” என்னும் நிருவாக்காது முணர்ச.

‡ பெருகாநெற்றியார், இவ்விடஞ்ஞத்திரம் செ - கச. ஓசைநம்பிச.

§ பகிர்ப்பு உடம்ப - உக்கையகேம.

ஒக்கை * ஆகுபெயர்.

நா-வி-நீ-கட் பாவுகண்டாமி-நூங் கண்டலொன்றும் நிற்பதுன
நாகலி-அதுவே பவ்வா-மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-எ-எ-எ-எ-இன். சொப்பனத்தி னுக்கழித்தனை யறிவதற் றுக்கும்
தேகமெயாகலின் இது + சித்தசகனயா-பா வென்றுநகடாயை யாகக்கிற் ற அதன்
குட்டிபருணர்த்ததனுலிற்று.

[இ-ள். காவு - சொப்பனத்தினை - கண்டாமென்றும் - காணப்பெற்
றெமென்றும், - கண்டலொன்றும் - காணப்பெற்றிலெமென்றும், - கா
லின்கண் - சாக்கிரத்தின்கண், - நிற்பதுநாகலி- - மயங்கியறியும்பொரு
ளுண்டாகலான், - அதுவே - அவ்வாறு மயங்கியறியும்பொருண், - அவ்
வான்மாவாமென்றது - மெயுரையனாகப்படுத்திச் சாதித்த ஆன்மாவொன்ற
வாரும். ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளனென மேற்பொண்டது என்.]

இஃதென்சொல்லிய வாரோவெனின் ஒக்கைமறிதலின் என்றத் ஒக்கைத்தினி
கழித்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கிபறிதலென்றுப் பொருட்டாகாத் தித்தசாதன
மாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாதென்பது. கண்டகண்ட ஞ்ஞமகண்டகண்ட
லின்கண் அதனையறியுமாபற் கண்டபடி பறியாத மயங்கி பறிதல் கூடாமையின்
உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேதலும் பரத்துச்
சேதலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கிபறிதல் கூடமாகலின் அ-நன
மறியு முயிர் வேறுண்டென்பது கண்டிகொள்க.

உக. அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைப்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி-யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறனுட னியல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனலின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீன
வருமாறுமுணர்த்தி அதனை உலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப -
(மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த) தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய
ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்பது, - அடங்கி அவ்வுடலில்
செவ்விதின் சென்று - (அவைபயங்கனங்கிடத்தவழிப்) புறத்து நிகழுந்
தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச்சென்று,
அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத்தூலவுடம்பு போல
அதனின் வேறுபதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேறொன்றாற்கண்டு
கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றுவிளையாடி, - மீண்டு அதனை மாறல் - மீன
வதனை மாறி மேற்சேரலான், - நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சுக்கும
தேகமல்லை அதனின் வேறுவை என்க.

‡ உயிர்ப்ப வென்றது அன்பெருத அகரவீரற்ப பவவறிசொல். உயிர்த்தல்
தொழிற்படுதல்.

தாரும் மற்றும் அசை.

* சொப்பனதானத்தை புணர்த்ததலின்.

† தித்தசாதனம்-முன்சித்தித்த தொன்றையே மறித்தஞ்சார்த்தம்.

‡ “அ ஆ வ என வகுஉயிறுநீ” என்னும் தொல்சாப்பிபச் சூத்திரநில அகரவீரற்ப
பவவறிசொல் அன்பெற்றும் பெருதும் வருமென்று சேரவைவர் உறுமாற்றது முணர்.

ருளம்+ஆம்பல் ருளம்பலென மரீஇயினுற்போலக் குடம்+ஆகாயம் * குடா காயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு குடாகாயவாகாயமும் கூத்தாட்டும்போ லென்றுரைப்பாருமுள்.

நா ன் க ர ம தி க ர ண ம்.

இனி கீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். அங்கனம் புனரும்பவமாதற்கேதுவாய் இருவினை களைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வ னின் வேறே அன்றேயென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட்பொருட்டுச்சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சுகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் கையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழ்க்கடாணை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் திறநிக்கற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வன் சனதாணையாகிய கிருச்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிரிதினியைபுரீக்குதல் இயைபின்மைகீக்குதல் என்றற்றொடக்கத் தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படு மாறுபோலச் சமவாய மென்னும் வட மொழி தமிழின்கண் கீக்கமின்றி நிற்கலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென் றுணர்க. வடமொழி இரண்டாருக்குத்திரத்திறதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேத மாய் நிற்குமென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல்வைத்தோ தினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனானையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக்கருமையே இனிதுவினங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட் டாததார் சருகவியாபியாய் நிற்கலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூறவந்தலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பிற் கேளையையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாய மென்றது தாதானிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றையாயும் ஒருவாற்றாற்பேதமாதற்கு உரிமையுடைய.

அவன் ஏகாநேகபிரான்முமின்றிச் சருகவியாபியாய் நிற்கலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னும் கடாவையாசம் பித்த மேற்கோனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

௧ குடம், தமிழிபந் சொல்லாதல் “குடத்தம்பட்டு” “குடக்கத்த” “குடமுழா” என்றற்றொடக்கத்தாற் பகிர்ந்துவரும் தமிழ் வழக்குகளுக்கானறிக. இன்னும், குடம் தமிழ்ச் சொல்லாகவென்றே “குடத்தம்பட்டு” எனவும் ஆற்றுப்படைத்தொடர்க்கு—“வழிபட்டு” என்றும், “வணக்கம்பட்டு” என்றும், “உடைப்பு” என்றும், “குடவென்பது தடவென்பதுபோல் வியவியுணர்ந்தியதோ குறிச்சொல்லாகவென், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமா மென்றும்” ஆகியர் சச்சொர்ச்செய்த உரைகருவாராயினர். குடவு வகவு பொருட்டாதல் “குடாவழியு பம்” என்றும் குறிஞ்சிப்பாட்டுமையால் அறியக்கிடத்தலின் இது தமிழ்ச்சொல்லென்றேதானிக.

வடமொழி அமரகிண்கேள் அத்தாளை “குடம்” வடமொழியாகக்கொண் டோததலின் அது வடவியற்சொல்லுமாம். ஆறிலும், அத்தாண்கேள் தமிழிற்போலப் பெருவாலிற்றாகது அருவிவழக்குதலானும், வடததார் “சடாகசம்” “மடாகசம்” எனவழக்குவதன்றி “குடா காயமெனயாண்டும் வழங்காமையானும் அதனை வடசொல் லெனவைத்த முடிபுகுதது, தமிழ்ச்சொல்லெனவைத்த அங்னாது மறு முடிபுகொண்டாரசியி ரென்றுணர்க. குடம் பொது பெயருத்தாருப சொல்லாகவென், இருமொழிக்கண்ணும் அங்னனம் வெவ்வேறு பொருளுகிக்கு மொழியாதற் கேற்குமாறு அறிக.

‘குடாவாயம்’ வடதன் முடிபென்று கோடறுமொன்று, ஈன்ச் லெனாமாபாழயத் தன் ஆகியர் லெனாரபேசென் உரைத்ததாகன்க.

(தி-ள்.) அம்முதல்வன் ஒன்றே வெற்றி யென்னும் திருதன்மையு மன்றி அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாய் எங்கனும் வியாபியாய் கிற்றலான் இனி ஆன்மாயிங்கமின்றி கிற்குமென்றேயொள மேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாபாபமுணர்ந்தவாள் * ஏகாதேக ின்றி மென மேற்கோளிற் போர்த் பொருளை அடக்கித்தச் சருவியாயியாய் கிற்றலானை எதக்கறிஞர். சருவியாயியாய் கிற்றல் அடையேதானேயா பென்னும் அதிகாரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை சண்டேதவாக வைத்து ஆணையிங்கமின்றி கிற்கு மென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

கா. எங்குமுன னென்னவையென மொன்றன் றிரண்டென்னி லெவ்ரு முனாளன் றெவற்றெவனு—மங்க னவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லிச னவையுடைமை பாளாநா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஏதவும் மேற்கோளுக் தம்முள் † அவ்வாபாவ மாமாறு யாங்னமென்னும் கடாவை யாசங்கித்து அதனை உவ்முதத்ததுதலுந்லிற்ற.

(தி-ள்.) எங்கும் உள்ள என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கனும் அவையே தானேயென (மேற்கூறிப்) அளவையானே (முதல்வன்) ஒரு பொருளாதல்கூடாது. (ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒரு மானுடனே காலிரிக்கரையிலும் ஒருங்குகிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஒரி டத்துளதாதலன்றி யாங்கனும் வியாபித்து கிற்கமாட்டா தென்பதாய்),— இரண்டு என்னில் எங்கும் உள்ள அன்று-அற்றேல், முதல்வன் திருபொரு ளாய் கிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கனும் அவையேதானேயா யுளனா தல் கூடாது. (தன்மாதே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்க ளின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து கிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற் றேல், இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுனனல்லனெனக் கோடுமெ னின்),— எவற்று எவனும் அங்கன் அவை அவன் அன்று இல்லை-எவ்விடங் களினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகனெல்லாம் (அகர வுயிரின்றேல் அக்காங்க வில்லையாமாறுபோல) அம்முதல்வனை யின்றி யமையாவாகலான் (எங்குமுனனல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆகலான் எங்குமுனனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல், வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்),—சசன் பொன் ஒளிபோல்-எங்குமுன னாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியுப்போல (ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற் கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியுமென்றியைத்து கிற் கும். அற்றேல், பகபாசங்களும் வியாபகமெனக் கோடலின் அவையும் தீம்முறைமைபற்றி ஏகாதேக மிரண்டிமின்றி முதல்வன்போலத் ததச்சு சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் கிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதலவ னெடு சமமாவான் செல்லுமெனின்),—அவை உடைமை (ஆம்) காம ஆன் ஆம் அங்கு - (அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்கி வியாப பியமாகலின்) அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பகக்களாகிய காம, அடிமை யாவேம் அம்முதல்வன்மாட்டு என்க.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுள்.

பசுக்கள் உடமைவாமாதும் பசுக்கள் அடிமைவாமாதும் 'தாசகாமத்தன் ஞானிற்றல்' எ-ம், 'அதனினீறவாகொன்று பவவாதே தொழும்பாகும்' எ-ம் மேற் பெறப்பட்டமையின், அவற்றை சுண்டெடுத்திக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு.

என்றவென்னும் பெயரச்ச்சத்தகாம் விகாரத்தாற்றொக்கது. ***"புகழ்புரிந்து"** என்புழிப்போல. அளவையானேன ஆனுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உளனன்ற என்புழி ஒன்று உளனென்னுந் தருவிாசகங்கள் ஆகு பெயரால் அத்தருமங்களின்மே னின்றனவாகவான் உளனென்பதும் அன்றினை யொருமையோடு முடிந்தது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றெவனு மென்பது ஏழாமவேற்றுமைத்தொகை. அன்றினைக்கண்வரும் † எவனென்னும் வினாவின்சுருதிப்புச்சொல் சுண்டுப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனு மென எஞ்சாப்பொருண்மை புணர்த்திகின்றது.

அன்றியென்னும் வினாயெச்சம் செய்யுளாகவின் அன்றெனத் திரிந்தது.

இன்மை சுண்டு அமைபாமைப்பொருட்டு.

பொன் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமையோடுமியையும்.

பொன்னொளிபோலீசனென்பது† தொகையுடைய மாகவிற்பொதுவியல்பு விரித் துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிசுரணத்தாற்போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாபகப்பொருட்டு ஒன்றாய் நின்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின்வியாபகனாதல்கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசுக்கள் அவனை யின்றியமைதல்கூடாது; ஆகவான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும்போ வச்செழுந்திபுமெனத் தா தான்மியத்தால் இருதிநப்பட்டிச் சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தா தான்மியச் சத்தி புண்மைக்குப் பிரமாணவகையொருமென்றுணர்க. அஃதாமாது, — தான்மியவினக்குவதும் விடயங்களை வினக்குவதும் தானேபாடிய ஞாயிறென்று தானே விடயங்களை வினக்குமிக்கதிரெனவுந் தன்னவினக்குமிக்கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிநப்பட்டியைத்துநின்றல்போல, புறப்பொருளோக்காது அநியுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்பினிற்பதும் புறப்பொருளோக்கி நின்றன ர்த்துவதும்பாடிய இருதன்மைபுடைய பேரறிவாய சைதன்னிய மொன்றே அந் தன்மைப் புறப்பொருளை ஓரேக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை ஓரேக் காது அநியுமாத்திரையாய்நிற்குநிலையிற் செமெனவுந்தாதான்மியத்தால் இருதிநப் பட்டியைத்து நிற்குமெனவுணர்க.

இனித் தீயிச்சத்தியொன்றானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறு பாட்டால் சமீகூர்த்தி அமீகூர்த்தி பென்றற்றொடக்கத்துப் பல்வேறுவகைப்படுமா துபோல, சிவசத்தியென்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் தீர்வையென்று ஐவகைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐத்தம் காணும் எட்டும் பதின் மூன்றும் எட்டமேகிய உறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், ஆசனீ செனனீ முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், உடமை சேட்டை முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகே வரி அபரவாகேவரி மனோவ்யாணி மனோவை உடமை திரு வாணிவென எழுவகைச் சிவ

சுதிருத்தும், வாழ்க்கைத்தரிசாலம். செ.க

† இவ்வகை 'எயன்' என்பது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நின்றதுமுண்டென்பது "வச்சான் மெய்மெட்ட" எனத் தொல்பாடுபிச் சூத்திரத்தவாயில் வச்செழுந்தவியார் உரைக்குமாற்றது முணர்க. எழுதித்திரை, புணர்ப்பு. கு - உ. ௨. ‡ தொகையுடமை. உடமைத்தொகை.

பேதங்கட்கும் முறையே எழுபத்தைச் சத்திகளாயும், அத்திபான்மிக் மென்பபரிம் உன்மனோ சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறு வகைப்பட்டு கிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அங்ஙனாதே பலவகைப் பெயர்பெற்ற கிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய வித்தவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்தப்பட்டு அப்பெயர்ப்பெறும். இவற்றினையெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

மூன்றாஞ்சுத்திரம்.

நெத்திகொலிகொலெடி காரிகொலெடிவாசிவொயகதி !

வாரவெகிலெடிமொகொலெடிவொயகாரிகொலெடிவொயகதி !

உனதில நென்றலி னெனலுட லென்றலி

ணம்புல நெடுக்க மந்தலித் தன்படி.

ஸுண்டியை ஸீன்மைவி னுணர்ந்த வுணர்நலின்

மாயா ஸ்வத்திர தனுன்ன னானமா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(தி-ள்.) மேல் அவையெதானோ பென்றெடுத்திக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் குணிய முதலியவற்றுள் ஒன்றாகப்பாற்றொன் அவ்வடி மதம்பற்றி கிகழங்கடாவை பாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச் சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வாதிவக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து எவர்க.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிக்கு நிமித்தகாணமாகிய பதிப்பொருளுண் டென்பது முதற்சூத்திரத்துட்கறி. காரணமாதற் பொதுமையான் இயையுடைமை கோக்கித் துணைக்காண முதற்காணங்களது உண்மையும் அவற்றின் உலகக் காரியப்பொறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட்கறி அவற்றையுபயன் கோடற்றிய பசக்கனதுண்மைக்குப் பிரமானம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றனர். இத்தனையே சூத்திரவியையும் இனிது விளக்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

இலடென்றன்முதலிய அறுவகை யேதுக்களானும் மாயாவியத்திரதனு வென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படுமி் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின் வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.

இது * பூட்டுவிற் பொருள்கோன்.

உனதென்றது † சாதிபொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புவேதுவிஞ் சென்றியையும்.

தனுவினுளன்மாவனதென்றோனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை உறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு குணியமுதலியவற்றின் வேறாய் ஆன் மையையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அந்ருகலி னன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியது உடம்பென்பது.

* இதனை - "எழுபா விறுதி நிகமொழி தம்முட் - பெருஞ்சூத் குடையது பூட்டுவிற் றாகும்." என்பார்களாள். பொதுவியல். சூ - கச. "ஆன்மாவை" எனவியைதலிற்.

† ஆன்மா சாதிபொருமைபாதலின் ஈண்டொருமையினையேற்றதென்றத் திருவள்ளூர்.

சுண்டு மேற்கோள் ஒன்றுவினும் எழுவுகைமதக்களை வேறு வேறு மறுக்கு
மேதுக்கள் எழாகலான் ஆன்மாவனதென்னு மேற்கோள் அவற்றோடு தனித்தனி
சென்றியைதலின் எழுகிசைனத்தாபிற்று இச்சுத்தி-மென்றுணர்க. இதனுட்
கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் எனைச்சுத்தி-வசுரூட்போல
வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதுதாமாதம் இவற்றின் மேற்கோளைச்
சாதிக்குமாதம் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே சுண்டிரைக்கப்
படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

சுண்டு இலதென்றனின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இத்திரியான்மவாதி,
அத்தக்கரணம்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணன்மவாதி, விஞ்ஞானம்ம
வாதி, சமுசான்மவாதி என்னுமென்மருள் அத்தக்கரணம்மவாதிகள் ஆன்மாவின்
திலக்கணங்கூறும்வழி, அதுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரையொழித்து,
ஒழிந்த எழுவர்மதக்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி,
அவற்றின் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச்
சுத்திராத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துகாத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். சுண்டு - இவ்வேழுகிரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகா
ணத்துள்,—இலதென்றனின் - இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று
சொல்லும் பொருளுண்மையான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இதனின் வேறு
புயிரெனப்படுவதென்றுண்டு என்க.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது
உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக்
கோடல் முயற்சோடிவையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோ
டொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றூற்பரிய முணர்த்துதலுதலிற்று.

[இ-ள். ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென
வானா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொற் விடயமனைத்தினையும் முறை
யானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக்
கழித்து இவ்வாறுகளின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுட
வாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்மி
நிற்பதோ ரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானையொயென்
பதனுள் ஆகமவனவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாரும்
சுண்டிலதென்றனின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

அங்ஙனமறியுறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னையின்றான் மலடி
பென்பதனோடொச்சுமென்றெழிக வென்பது கருத்து.

இங்ஙனம் சன்ஷிச் சூனியப்பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதமன்று இல்லத
மன்று இரண்மாவதமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

எகாரம் பிரிவினைக்கன் உத்தது.

கஅ. அன்றன் நெனநின் றனைத்துமிட்ட டஞ்செழுத்தாய்
கின்றொன் ளுளக ளுடையே கீயனைக் க—கின் கின்

தர்ப்பணம் போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமுமல்லை தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வறிவை மூடல் பொறி விடவமுதலியவற்றின் வேறு
கப்பிரிததக் காணுமாதும் ததேயே உயிராமாறுத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலி
யுறுத்துதலுதல்தது.

(இ-ள்.) அனைத்தும் நின்று - உடல் பொறி விடவமுதலிய அனைத்தி
னும் அதுவது தானாகநின்றது—அன்று அன்று என விட்டி - முறைமாளே
இது நானன்று இது நான் இன்ன ஒன்றாவாற்றுகக்கண்டு நீக்கியவழி,—
அஞ்செழுந்தாய் ஒன்றுநின்றது—(அவ்விடத்து) அகரமுதலிய சூக்கும
பஞ்சாக்கரமுமாய்ந்து வந்த உகரநிலைபெற்றுநான்றோ—அதுவேநீ-
(அதுவுகான்றோ) கழிப்பின் அங்ஙனங்கழித்த உணர்வு வெறுந் தெனப்
பட்டு மேலும் வரம்பின்று பொருபாகனின் சூக்குமபஞ்சாக்கர முமாய் நி
ன்றுநின்ற வந்த) அவ்வறிவுகான்ற நீயென்பதற்காயாக. (அந்தறல், மாயைய
முன் சிவமுமுன் வென்பது மேலைச் சூத்திரங்களால் சாதிக்கப் பட்டமை
யின் அவையே அவ்வறிவின்மையுமுற்று சூக்குமாவமையுமாகலான் வரம்
பின்றுயொடு மாநிலலைபாலெனின்),—சார்மாயை - நின்றார் சாரப்பட்ட
மாயை,—அனைத்தும் நின்று இன்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ
அல்லை - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்றொடு விரளி நின்று இப்
பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடி போல் உணக்கறிவை விளக்கி நிற்
றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பா
மும் அல்லை—(மாயையான் விளங்கி யழியும் நீ) அதற்கு அதிகமாயிவ சிவமு
மல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு என்க.

விடவழி வென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

அவ்வறிவாவது இதவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும்விட்ட
வழியென ஏதுப்பொருளை அதுவதித்து அஞ்செழுந்தாயொன்று நின்றசுதென
அடையாளக் கூறினார். அஞ்செழுந்தாய் நின்றறியுமறு வருகின்ற ருத்தித்தட்
பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாக் கூறியது கூறவென்னும் கழுப்பட மேலு
மோரியை பின்று யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்பழி முன்னர்க் கண்ணுருபும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுக்
தந்துரைக்க. ஏகாரச் தேற்றம். தற்பரமென்றது ருதிப்பேதவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்ற தர்ப்பணம்போற் காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனானே வருகின்ற அதிகாரணங்களுக்கெல்லாதோற்ற
வாய்செய்தவாறு மாயிற்று.

கு ர ண ட ர ம தி க ர ண ம்.

இனி எனதுடலென்றவின் ஆன்மாவுகதென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்னைன்றி நிசுழக்காணுமையானும்
காணுதுகினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே காணென்ற வழங்கக் காண்ட
லானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மகாதிகள் உறும்சொலையாசக்கித்துச்
சூத்திரத்தினிரண்டாக் கூற்றைக் கண்ணித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். எனதுடலென்றவின் - நான் பருத்தேன் இறுத்தேன் வரி
யேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் ரூணவிகேடங்களை உபசாரத்

தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யான் உடம்பு யான் கை யான் காலென உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின், அதுவே, — ஆன்மாவுள்தென்றது - இவ்வுடம்பின் வேறாய் உயிரெனப்படுவதோன்றுகின்றது என்க.]

என் பருத்தேன் இறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேட்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறுவழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமுறையேபற்றி அவனை மறத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்னை என்காலென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள் படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமாருவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன் குத்திய முணர் துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவானது தலையென்றாற்போலவன இறுபான்மை வழக்கமாகலின் ஆன்மாவை வேற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்னை என்கால் என்னை என்பதென என்பொருள் என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றினும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிகுதிப்பாடு பிறிதின் கிழமைப் பொருட்களன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டது * நிற்கும்பொருள் வேறென்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையனைவற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுள்தென மேற்கொண்டது என்க.

கக. எனதென்ற மாட்டி னென்கலா தென்று
துனதலா துன்கைகால் யாக்கை—பெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்கிகா
ஊன்னைனைவை வேறு முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறாதல் கண்டு பிறிதின் கிழமைப்பொருள் பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான் முதலிய வற்றைத் தத்திழமைப் பொருள் பட எனதென்ற உயிரிதற்றலின், அவ்விருவேறு வேறியவுள் தம்முள்ளேயுள்ளதென்றெனையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுதத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எனது அலாது என்னது எனது என்ற மாட்டின் - (நீ உலகாபதநூல் கேட்டுமுன்னெல்லாம் பதி மனைவி முதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கிநின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை) என தன்மனை வேறுகாணுது தனித்தனி எனதெனநே தற்கிழமைப்பொருளா

* இத்தகையதே புணர்த்துச் செய்தெனச்சம் ஈண்டு 'நிற்கும்' எனும் எதிர்காலச் சொல்லையுடையதென்கலின், பெரும்பான்மை நிற்காததையேபுணர்த்துமாயினும் "செய்து செய்த நிற்குதலால் - மெய்திட னுடைத்தே வாரக் காலம்" என்புழிப்போல வேறாக் காலம் உபுணர்த்தமென்பது தொக்காப்பியம், சொல்லிதகாம், வினையியல்-சூ-உ, † நிற்குமிழமை என்பது தன்னிக்குறுபட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.
‡ தத்திழமை என்பது தன்னிக்குறுபட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.

கக்கூறிக்கொண்டு நின்றும் பால்,—உனது அலாது உன்னை கால் யாக்கை
எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்கான் - உனதன்
றுகிய உன் கை கால் யாக்கைக் காத்தனித்தனி என்தன் என்றும் அங்ஙன
பறித்த பாசவழிவை என்னாறிவ தன்னைத் திழைமையென்புநாகக் கூறிக்
கொண்டு நீ பொருடொருா வேறு நிற்கின்றும் காட்டா—உன்னின் - (உல
காயதநூல் ஆராய்தபின்னர்ப் பதி மட்டாவி முதலிய பொருள் உன் உனக்கு
வேறுதல் கண்டாட்டேலக் கை கால் முதலியவற்றினியல்புகளையும் எதுக்
கண் முகலியவற்றான்) ஆராய்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறும் உணர்-
அக்கைகான் முதலியா உனக்கு அன்னியமாம் அதனாயிவாயாக என்க.

இன் உவமவுருபு.

உனதலாதென்பதினைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக.

மு ன் ற ம தி க ள ன் ம்.

இனி ஐம்புலாறிதலின் ஆன்மாவுனதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்பலன்களை யறிபுமென்றதல் எல்
லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடபன்மை பெறப்படுதலா
னும், அவற்றை எனதென்னும் உழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகவானும், அவையே
உயிராதலமையுமென இத்திரியான்மவாதிகள் உறுத்தடாமை யாகக்கித்த மூன்
ருக்கூற்றைக் கண்ணித்ததுரைத்து மேற்கோடனுதலிற்ற.

[இ-ள். ஐம்புலன் அறிதலின் - ஐம்புலன்களையும் அறிதலான்,—ஆன்
மாவுனதென்றது - இவ்வித்திரியங்கனின்வேறாய் உயிரொப்பாவெ தென்
றுண்டு என்க.]

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசருபரசகத்தங்களை இத்திரியங்கள் ஒன்றறித்த
தொன்றறிபாலமயின் இவ்வைந்தினனும் ஐம்பயனமறிவ நுனதரசலின்
அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் கேற்ற
ன்ச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாக்கைமென்னுங்கடாவை யாசக்கித்த அதன்ருற்
பரிய முணர்த்துதனுதலிற்ற.

[இ-ள். ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசருபரசகத்தங்களை - ஐந்துவிடயங்க
ளாகிய ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றங்களை,—இத்திரியங்கள் - கரோத்
திரமுதலிய இத்திரியங்களுள்,—ஒன்று - ஒருவிடயத்தை,—அறித்தது -
அறிந்த இத்திரியம்,—ஒன்று - மற்றொருவிடயத்தை,—அறிபாமைமயின் -
அறிபாநாதலான்,—இவ்வைந்தினனும் - இவ்வைந்தித்திரியங்களானும்,—
ஐம்பயனம் - ஐம்புலன்களையும்,—அறிவதுனதாகலின் - அறிபுற்பொரு
ளுண்டாதலான்,—அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே,—அவ்வான்மாவா
மென்றது - மேலுரையளவை பற்றிச்சாதித்த ஆன்மா வென்றவாரும்.
ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுனதென மேற்கொண்டது என்க.]

உ. ஒன்றறித்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மன்னி

யன்றும் புலனாபவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறித

னுள்ளதே யாகி லதுநீ தனித்தனிகண்

டுள்ளலவை யொன்றல்லி யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இத்திரியங்கள் ஒன்றறித்த தொன்றறியாதென்றதொக்
கும் ஐந்தமைத்துறொனக் கோடலின் அதனுமெனக்காவதோரிழுக்கிவக. இனி

இவ்வைந்தையுங்கொண்டு ஐம்புவனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங்கண்டிலும், கருத்தைக்கண்ட யானே அதனைத் தண்டினே' என மறித்துணர்வுக்கழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்சண்ணே நீலபொறுமொற்றமைபற்றியமைபுமெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசகித்த அதனை உவியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம்பின்கண்ணே நிலிபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்நிரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய், - அன்றும் புலன் ஆப் அவ்வஞ்செழுத்தை - அவ்வனக் தம்முண் ட மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் (சூக்குடப்பஞ்சாக் காத்நாற் செலுத்தப்பட்டு) ஆராய்ந்தறிக்கின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிப்பாட்டை, - அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தை யறிவது செளி ஓசையையறிவதென்று தீவ்வாறுணர்தலை யுடையதொர் பொருள் (தூல்லதோ உள்ளதோவென வினாவினார்க்கு தூல்லதெனின் அவ்வறிவு நிகழாதாகல்வேண்டமாகலின்) உள்ளதேயாமெனின், - அதுநீ - அவ்வாறுணர்வறியாது அதுவெ றியாகியவான்மா (அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களைப் பன்றிப் படுமிழுக்கெண்ணையெனின்), - அவைதனறித் தனிகண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தந்தம் விடயங்களை வேறு வேறு கண்டறிதன்மாத் திரையேயன்றி தூத்தொழிப்பாட்டையுடையேயம் யாமெனவும் அறிபமாட்டாவாகலான், - ஒன்று அவ்லை ஓர் - அவ்வைந்தின் றொழிப் பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

ஆகியென்னுஞ்சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடுமுடிந்தது; இவனு மிகுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தம் வினையாடுப என்னுற்போல, ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தார் செலுத்தப் பட்டபொறியை ஆருபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் ரெழும்பாட்டை யுணர்ந்தி சின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க.

இம்முன்றிரைணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தினிகழு மியல்புபற்றி ஆன்மாவின் னுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

ந ள் க ள் ம தி க ள் ன ம்.

இனி ஒடுக்கமற்தனின் ஆன்மாவுனதென்றது.

எ-து. மே-ல். எ-னின். † 'சேசலிங் திரியங் கட்டு சிகழறி விதனும் காண்டும்' என நீயிருக்கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்கனமறிவதுபுரியட்டச டுடம்பே யாமெனவமையும், அது புறத்து சிகழாதாயினும் அகத்தேசினது இத்திரி யங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மாவாதிகள் உறுக்கடாவை யாசகித்ததுச் சூத்திரத்தினாலுங்கடற்றைக் கண்ணறித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுக்கின் சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்த வற்றையறிதனின் ஆன்மா வேறுண்டு என்க.

சுருகான்மா வனதென்று வலியுறுத்தற்பொருட்டாகத் தருக்கசங்கிரகவுரையினின்றும் இக்கே எடுத்தகாட்டப்பட்டது.

† இப்பொருட்டாகத் "அந்திரிபுரம்" என்னும் நிருவாகசாஸ்திர முணர்ச்சு.

‡ வேறுவேறெந்திரியர், இரண்டாகுதலிற் செ-கச. ஓசைநம்பிச.

§ அஃதிருமடியாகுபெயராய்

ஒடுக்கம் * ஆகுபெயர்.

நாவின்கட் காவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலென்றும் நிற்பதுன
தாகலின் அதுவே மயவான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். சொப்பனத்தி னிகழ்த்துந் தையறிவதஞ் சூக்ரும
தேகமெயாகலின் இது + சித்தசாதனமாமா வென்னுகடாடையாசக்தித் த அதன்
ருப்பியமுணர்த்துதனு கலிற்று.

[இ-ள். கனவு - சொப்பனத்தினே, — கண்டாமென்றும் - காணப்பெற்
றென்றும், — கண்டிலென்றும் - காணப்பெற்றிலென்றும், — கா
வின்கண் - சாக்கிரத்தின்கண், — நிற்பதுனதாகலின் - மயங்கியறியும்பொரு
ளுண்டாதலான், — அதுவே - அவ்வாறு மயங்கியறியும்பொருளே, — அவ்
வான்மாவாமென்றது - மெலுரையனவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்ற
வாரும். ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளசென மேற்கொண்டது என்க.]

இஃதென்சொல்லிய வாறோடுவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினி
கழ்த்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதாகச் சித்தசாதன
மாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாமென்பது. கனவுகண்ட சூக்ருமவடம்பே நன
வின்கண் அதனையறியுமாமிற் கண்டபடி யறியாத மயங்கி பறிதல் கூடாமையின்
உயிர்த்தாயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச்
சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்நன
மறியு முயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

உக. அவ்வுடலி னின்றியிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாதும் ஆண்டி நிகழுமாதும் மீள
வருமாறுமுணர்த்தி அதனை உலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப -
(மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த) தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய
ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப, — அடங்கி அவ்வுடலில்
செவ்விதின் சென்று - (அவையங்நனங்கிடந்தவழிப்) புறத்து நிகழுந்
தொழிற்பாடுல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச்சென்று, —
அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத்தூலவுடம்பு போல
அதனின் வேறாயதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேறொரார்முற்கண்டு
கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றுவிளையாடி, — மீண்டு அதனை மாறல் - மீள
வதனை மாறி மேற்சேறலான், — ஈ உடல் அல்லை மற்று - ஈ அச்சூக்ரும
தேகமல்லை அதனின் வேறாவை என்க.

† உயிர்ப்ப வென்றது அன்பெருத அகரவீத்துப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல்
தொழிற்பதெல்.

தாமும் மற்றும் அகை.

உ சொப்பனநானத்தையுணர்த்துதலின்.

† சித்தசாதனம்—முன்சித்தித்த தொன்றையே மறித்தஞ்சார்தல்.

‡ “அ ஆ வ என வகுஉயிறுந்” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் அகரவீத்துப்
பலவறிசொல் அன்பெற்றும் பெருதும் வருமென்று சேலுவரைவர் உறுமாற்றது முணர்ச.

மீண்டு மீன.

மாறல் மாறலானென்க.

இவ்வதிகாணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப் பட்டது.

ஐந்தாமதிகாணம்.

இனிக் கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். சொப்பனத் தானமாத்திரையினன்றித்தொழிற்படாத ருக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுற் தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்குதல் விதேதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாத லமையுமெனப் பிராணம்வாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னைந்தாங்குந்றைக் கண்ணித்தானுத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். கண்படில் - துயிவிடத்து, — உண்டி - விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியும், — வினை - உடம்பு சேட்டித்தலும், — இன்மையின் - இல்லாமையால், — ஆன்மாவுளதென்றது - இப்பிராணவாயுவின் வேராய் ஆன்மாவுள்ளது என்க.

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை அஃது * “உண்டியும் வினையு மின்றிக்கிடந்து” என வரிதுவாசிரியர் கூறியவாற்றாறு முணர்க.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சேவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சேவிமா நிற்பதுநாதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். கண்படை கொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோவென வினியுநர்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காலதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றெனென்றறிதல் பிறிதோராத்ருந் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பநுகர்ச்சி யுண்டென்பது பெற்றும். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயு வியங்கு தலான் வினையுண்மையுக் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லை யென்றல் மாறகோன்போலுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்குறப்பரிய முணர்த்துதலுதலிற்று. †

(இ-ள்.) ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களிடமாகவரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்வினையும் பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்தகருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிவிடத்து அஃதிரங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காத னனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிசுழ்தலுண்மையின் அவ்விண்மையுண்மைகட் கேதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாரும். கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார்.

சேவனம் சேவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம்.

சிலசூத்திரப்பாற், வாங்காக்குத்திரம், செ-நூ. கண்ணை.

† கண்படை - ஊக்கம். † இப்பகுதி முழுதானும் பிராணம்வாசிரியர்.

செவ்வெண்டொகை வகாத்தாற்றெக்கது.

சீவியாநிப்பதென்பது சீவியாநித்தலென்னுள் தொழிற்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. * “உறங்குவதுபோலும்” என்புழிப்போல.

உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயின்றழியும் விழித்துழியும் ஸ்ரீபிணி ஒரு தன்மைத்தாதல் பற்றி உடம்பு பிரிசெருதியெனப்பட்டது. பிரிசெருதிக்கென்றது உருபுமயக்கம்.

இரண்டு காலத்தமொப்பு வியங்குதல் பற்றிப் பிராண வாயுவைப் பிரிசெருதி யெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினென்றாற்பாரும், பிரிசெருதிவிசாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுள் தொழிற்பெயராய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மையாகினை மறுத்தற்கெழுந்த சிவவிசாரண மென்றாற்பாருமுள்.

உஉ கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணுதே

யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியு.

முன்னமவே றுண்டா யொடுங்கா துடனண்ணி

ஹள்ளநா முண்டிவினையுள்.

எ-து. உ-ம். ஏ-னின். துயிவிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இங் பத்துன்புறுசர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரிசெருதிக்கிலையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மையென்ற மிழுக்கெண்ணெ யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டு அறியும் இவ்வுடலே - கண்டறிதற்கு நினைக்கனமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே,—காட்டுக் காணுதே ஒடுங்க - காட்டாய் கருவிகள் தொழிற்படாதே பொடுங்கவும்,—உண்டி வினை இன்றி - அவையொடுங்கிய வழி உண்டியும் வினையும் பிரிசெருதிக்கில்லையாகவும்,—உயிர்த்தலான் - பிராணவாயு நினைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உன்னம் வேறு உண்டு - கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர் பிராணவாயுயின் வேறு யுண்டி,—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உன்னதாம் - அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணெய்திற்றாயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற் பாட்டாலு உண்டியும் வினையு முடைத்தாம்,—ஆய் - அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

இது † அருத்தாபத்தியனைவு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்திரியு. சிதம்பம்மைகள் தொக்கன. அவை ‡ “அறிந்திடா துடனுறக்கத்தறியின்மை காரணின்மை—யறித்திறி முதலி யாகி னதுகிறக்க காரணம் போகாது” என்னும் பெருஞ் வினத்துகின்றன.

|| ஊன் ஆகுபெயர்.

உயிர்வேறுண்டென்றதனை வலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டுமுதல்தானாடுபொருதினார்.

இவ்விசாரணத்தானே சுழுத்தி துரியங்கினிகளோ மிவ்வுடம்பற்றி உயிருள்ளமை சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறுஞ்சார்மாயை நிலவியென்றதனை வலியுறுத்தியுள்ளது.

* நிருத்தமுள், நிலையாம. செ-க.

† இப்பொருட்டாநல் * கோக்காதகோக்கி என்புழிக் உரியவாற்றாதுணர்வ. செ-க.

‡ அருத்தாபத்தி என்பது - பகை விளக்குவது குறிப்பென்றும் இதை விளக்குவது சந்திரனைத்தறியதாம். அவை - நியாயம்.

§ சிவஞானசித்தியார், முன்கூறுத்திரம். செ-ச, அறிந்திடும். || உடம்புபற்றத்தற்கி.

ஆறுமதி கரணம்.

இனி உணர்த்தவுணர்த்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள் போவன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதவமையுமென விஞ்ஞானம்மாதிகள் உறுத்தொலைய யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினாலுங்கூற்றைக் கண்ணித்திரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தொழிற்படுங்கருவிக னொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதி தாவத்தையினின்றழி அறியுமாதிறிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிக னால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந் தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமையான் அந்நன முணருமான்மாவேறுண்டு என்க.

உணர்த்தவுணர்த்தவெனவே முன்னுணரது கிடத்தல் பெற்றும்.

அவனறிந்தான் கறிவனென்றறிவிக்க வறிந்து உபதேசியாய் நிற்ப துணதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக் காவத்துக் கருவிகளோடுக் கூடியவன்றி யறியாதெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர்வேறுண்டென்றல் பொருத்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து * 'அவ்வளவி னவன்மடுக்கு' வென்றுசொல்லத்தால் வேறுமதன்றும்பரிய முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) கருவிகளோடு கூடியவழியுந் தன்னியல்புணருமா நில்லாத ஆன்மாவைப்போல அம்முதல்வன் மறந்துமறத்தறிதலின்றி அறிந்தவாறே யறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களா னறிவிக்கவறிந்து ரூபவணறிவுறுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன் துணதாகலின் அதுவே மேலுரையனவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மா வென்றவாரும். உணர்த்தவுணர்த்தலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் † “எண்ணிய வெண்ணியாக் கெய் து” என்பதனுமறிக. இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்ப. அவையெல்லாம் பொருத் தாமை யோர்த்துணர்க.

உக. அறிந்து மறிவதே யாபு மறியா
தறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி—யறிந்த
தெதுவறிவு மன்றாகு மெய்கண்டா னென்றி
னதுவதுதா னென்னு மகம்.

எ-து. உம். எ-னின். கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்கள் மாத்திரையேயறியுமன்றித் தன்னியல்பறியுமறில்லை அஃதபதேசத் தாவதிற்ப்பாவதேயுமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கெண்ண யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அறிவியும் மேற்கூறியசொல்லத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொருதாற்பரிய முணர்க்குமுத்தானே விடயங்கையறிவுறியும் படும் வேறுபாடு கூறி அதனை வலி யுறுத்துதலுதலிற்று.

அவனறிந்தான் கறியுமாதும் உயிர் மறந்து மறத்தறியுமாதும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதலுதலிற்று எனினுமையும.

(இ-ன்.) அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது - (கருவிகளெல்லாவற் றோடுங்கூடச் சாக்கிரத் தானத்தினின்றி விடயங்களை யறியுமிடத்தும்

* இதனை ஸடதாரர் - ௧௮-வது) து-௮-௩-௩, ௩௦ என்பர்

† உப-கமம். வினாத்திபம். செ-க.

ஒருங்கே புற்பமாட்டாது) ஒன்றையேயறித்தும் ஒன்றையறிப்பது வாய்ப்பு முன்னித்தொன்றை அறிவாதொழிந்தும்—அறிந்ததையும் விட்டு அங்கு செலங்கி - (இங்ஙனமொரோவொன்றாக) அறிப்பப்பட்ட விடயத்தை யு - (இவையிடின்றி அறிப்பமாட்டாது) விட்டுவிட்டாங்கே ஐந்தவத்தைப் பட்டடங்கி, - அறிந்தது எது - (மீளவறிந்து வருகல் கண்டகடாகக் காணப் படுதலான்) அங்குமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது (சடமன்றென் பது மேர்காட்டப்பட்டது முன்னருங் காட்டப்படும்), - அறிவுர் அன்று - (ஒன்றாக இயல்பாகவுணர்தலேபோதிவாகணன்) அதுவுமன்றும், - மெய்கண் டான் ஒன்றின் - இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தத்தினை யுணர்த்தோன் வேறொன்றையோவென மனமொருங்கியாசாயுமாயின், - அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும் - (காட்டுமொலிக்கு வேறாய் கண்ணொளிபோல அஃவற்றின்கு வேறாய்) அதுவதுவே நானொன் சார்ந்ததன்வன்மையின், அஃவற்றின்கு வேறாய் அதுவதுவே நானொன் சார்ந்ததன்வன்மையின், அஃவற்றின்கு வேறாய் அதுவதுவே நானொன் சார்ந்ததன்வன்மையின்.

அறிந்தும் அறிவதேயாடம் என்னும் உம்மைகச் என்னென்ன உத்தன. அறி யாதமென்னு மென்னும்மை. - கார்த்தாந்திரேக்கத. அறிந்ததையமென்னுமும்மை இஃது, சிதப்பு. அறிவுமென்னுமும்மை இதத்தததததததத. எகாம் அஸசீவ.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானாகிய இலாடத்தினென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டடங்கடங்கி யறிபுமாறு வருவென்ற சூத்திரத்திறுதியிலும், அதுவதுதானென் சார்ந்ததன்வன்மையானது உண்மையதிகாரத்தும்பெறப்படும்.

அறித்ததுறிவதேயாய் மறியாதறிந்ததையும் விட்டடங்கடங்கியறித்ததெது என் பதற்கு ஒதியதனை ஒதியபொழுதேயுணர்த்தும் பவகாலோதியுணர்வதும் பவகாலோதியுணர்த்தலின்றியும் உணர்த்ததையும் பின்னர் மறத்தொழிந்தும் இவ்வா ருதியுணர்ந்த தியாதென்றதாரத்தது மொன்று. இப்பொருட்டு அடங்கி யென் புறியும் என்னும்மை விரித்துரைக்க.

இங்கனம் மூவகைப்படுத்துரைப்பவே, உணர்த்தவுணர்தலென்னுமேதுவான் முறையே அறித்ததின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் சுத்தத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றி யும் உணர்த்துமுறைமைக்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இது * 'தற்பாருமல்லை' யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுதானாக.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின் யோகாசாண்மதத்தை மறத்தத் தெழுந்தது இவ்வதிகாரமெனக்கொண்டு அதன்விவரவுரைப்பாருமுன்.

சுழாமதிகாரம்.

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுனதென்றது.

எ-து, மேன். எ-னின். உடம்பு முதவியவற்றன் ஒரோவொன்றே ஆன்மா வாதலின்றென்றதொக்கும், அவற்றன் ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமலானும் எல்லாம் உடியவழி அது நிகழ்தலானும் அறிந்தும் உடிய சமுதாயமேயுயி ராதலமையுமெனச் சமுகாண்மவாதிகளாகிய சொன்திரார்திரர் வையாகுதர் உதந் கடாவை யாசன்கெத்துச் சூத்திரத்தினிறுதிக்கற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற் கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாயாகாரியங்களால் பாக்கப்பட்டவற்ற சூத்திரப்பாணை போலு முடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின்காரியங்களாய் நிலபெருதனவாகலின் நிலபெறுடைய உயிராகாவென்றவாறாயிற்று.

* மாயை ஆகுபெயர். இதரம் விரித்துக்விடாரம்.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நின்றலான்.

ஏ-து. ஏது. ஏ-னின். சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியு மாயிய † அகச்சமுதாயமையும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மாவேதான் டெனச் சாதித்தலமையுமாறென்னென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ் வனவினைவன்மெழுங் வென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராத்ரம் சாதித்தனாதலிற்று.

(இ-ன்.) நீ ஐந்து கந்தமெனக்கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மா வென்ப பெயர்பெறுமாறின் நி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியத்திரதனுவினுள் ஆன்மாவுனதென மேற்கொண்டது என்க.

வேறுவேறு என்பது வெவ்வேறென மரீஇயிற்று.

உச. கலையாதி மண்ணத்தம் காணிலவை மாயை

நிலையாவாக் தீபமே போல—வலையாமன்

ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடி வதுதனாவாக்

தானத்தின் வேறாகுத் தான்.

ஏ-து. உ-ம். ஏ-னின். அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப்பெயர்பெறுமெனக் கோடுமொகலின் அதுபற்றி யிழுக்கென்னென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும் வழியும் அவர்கூறியவொரு பெயர்பெறுது வேறுபெயர் பெறுமாறும், அவை மாயாகாரியங்களையாமாறும், அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனாதலிற்று.

(இ-ன்.) காணில் கலை ஆதி மண் அந்தம் (ஆம்) - (அந்நுணர் சமுதாய மாதற்குரியவை யாவையென்று) அனாவைகளா னறியப்புகிற் கலைமுதனில மீருதிய தத்துவங்களையாம்—அவை மாயை நிலையாவாம் - அவையனைத் தாம் மாயையின் காரியங்களாகலின் நிலையுதவின்றிச் சிலகால நின்றழிவன வாம்,—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடி - (அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளைகித்தோன்றுவதாய்) ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் (கருத்தைப்பொருக்கி)முன்னுணர்ந்து (பின் அச்சமுதாயத்தை)யாதென் ஞானின்,—அது தீபமேபோலத் தனுவாம் - அச்சமுதாயம் (கண்ணுக்கு) விளக்குப்போல (உயிர்க்குத் துலகுக்குமபரங்களாகிப்) உடம்பாம்,—தான் அத்தின் வேறு ஆகும் தான் - (ஆதலாக் கண் விளக்கின் வேறாயினிற்போல) உயிர் அவ்வுடம்பின் வேறாம் என்க.

ஆமென்பது மேறுஞ்செந்தியையும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னப்பதெழுவாய்; பின்னையது அசை.

அதனினென்பது அத்தினெனமரீஇயிற்று. ‡ “இத்தை மெய்யெனக் கருதி” என்பழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு முன்றுருத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்சேதுன்மை அனுவானவையையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவனவையே

* தங்குநிலங்களைபுணர்த்தலின். † சித்தப்பகுதி - மனம் புத்தி அகக்காரம்.

‡ அகச்சமுதாயம் ஐந்த—உருவம் - வேதனை - ஸாஸம் - ஸரி - ஸகலம்

பமையுமாகலின் அனுமானவகை மிகையாம்போலுமெனின்,—ஆகாது: மந்த உணர்வுடைய மாணக்கர்க்கு வேற்றுச்சமய தூதர்களை மாரங்கியவழிச் சைவாக மப்பொருளின் மலையு நீகழாமைப்பொருட்டும், கெட்டல் சித்தித்தல் தெளிதல் சீட்டையென்னு காண்கு வகையானன்றி ஆதமக்களைச் சேட்ட துணையானே அது பவங்கடாமையிற் சித்தினைசெய்த உண்மை பெண்மைசனை புணர்ந்து தெளிந்து கோடற் பொருட்டும் கருதலவகையுட் வேண்டப்படுமாசலானென்க.

இலக்கணாவியல்.

நா ன் கா ள் கு த் திர ம்.

சூத்ரண:காரணாடித்யாவ்யுத்திரகாஷி லேவவக |

கவலுரவக கவலுராத்யவ்யுத்திரப: ||

அந்தக் காரண மவற்றினென் றன்றவை
சந்தித்த நான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேயிப்பதின் னஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இதுவுமது.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(சூ-ன்.) பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டனும் பொருளுண்மை பெறற் பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுணிக்கப்பட்ட பதி பாசபசுக்களுக்கிலக்கணம் எதிரிசிரனிறையாகவைத்துக்கூறுவான் ிருடங்கி அவற்றுள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவின்னிலக்கணங் கூறுதலுதலிற்று.

சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுபவழியும் இவைபுடைமையுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவுமதுகென மாட்டெறித்துரைத்த ஆசிரியர், இங் கனமுரைத்துக்கோடற்சேற்பவன்றே ஆண்டுஆன்மாவின் துண்மையுணர்த்துதலுத லிற்றெனச் சிறத்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதலுத லிற்றென்றதுமென்க. இவ்வாதன்றி மேலுச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவின் துண்மை கூறுமுகத்தாற் றொருத்தோதிய அஞ்சவத்தை ஈண்டிலக்கணங் கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமது கென்றது மேலுச்சூத்திரப் பொருளோடு மாட்டெறித்ததென்றுரைப்பினுமாம். இதுகொஞ் சூத்திரவியைபு இனிதவியுங்கூம்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஆன்மா - ஆன்மா,—அந்தக்காரணமவற்றின் - அந்தக்காரணங்களுக்கிய மணம் புத்தி அகங்கா ள் சித்தமென்னு காண்குணர்,—ஒன்றன்று(ஆசிரியம்)- ஒன்றன்றாயினும் (துண்ணுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய),— அமைச்சர சேய்ப்பபின்று - அமைச்சரோடு கூடிநின்று (தன்ஞெழிவாத் தும்) அரசன்போல,— சகசமலத்துணராத - சகசமலத்தினுள் உணர்வின் றிக் (கஞ்சுகம்போலும் கலா திகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழிநிலஞ் சிறப்புபவகையான் நிகழாமாறு அவற்றாற்பெறப்படாமையிற் சிறப்புபவகையா னுணராமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணைவராகிய),—அவை சந்தித்தது-அவ்வத் தக்காரணங்களோடு கூடிநின்று,— அஞ்சவத்தைத்தே - சாக்ஸிமுதவிய ஐந்தவத்தைபுடைத்தாம் என்க.

எனவே, அந்நனநின்று அஞ்சுவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்ற வாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றொடு சந்தித்துநின்று அஞ்சுவத்தைத்தாமென வியையும்.

உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது * வினயெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகசமலத்துணராமையால் அவற்றொடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுத்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நின்றவான் அஞ்சுவத்தைத்தாயிற்று என வகிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்பவேறுவேறு வினையுடைய செய்துகரைத்தலுமொன்று.

உடமொழிச்சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமெனவருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றன்றாதலும் † அறுவாதமுக்கதால் ஈண்டேபெற்றும். இஃதுணராதார் அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறு தொடராக வைத்துரைப்ப. அந்நனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்சின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒருகுத்திரமாதத்தேவாமையநிக.

அவை சந்தித்ததென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது; இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலுக்குத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு கேடுறுதியது ஒத்து வேறுதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதும் சித்தசித்தென்பதுபொய்.

மலத்து மலத்தாவெனவிரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன் றெக்கண.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினயெச்சம் அஞ்சுவத்தைத்தென்னும் வினக்குறிப்புமுற்றோடு முடித்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றது ஓ-திகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணரா தமைச்சரசேய்ப்ப உவைசந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சரசேய்ப்பின் தஞ்சுவத்தைத்தே பென்றது ஓ-திகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

மு த ல தி க ர ண ம்.

ஈண்டு இவ்வாண்மாவாவது அந்தக்கரணங்கொ யுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்கனில் ஒன்றன்று என்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். எனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பன வாகவான் உயிராகா; ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் † “சிந்தையைச் சிவனென்றுஞ் சிவனைச் சிந்தையென்றும்” இங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இத்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறுமையின் அஃதாரு

* இங்ஙனக் கோடல் சச்சுருக்கினியர் மதமென்க.

† அறுவாதமாவது முன்னற்பெறப்பட்ட தொன்றனை கேடுறுந்து விதித்தற் பொருட்டிப் பின்னருமெடுத்தோததல்.

பெயரென்றற் கேலாமைவானும் அவையே நனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அவை உடைத்தென அந்தக்காணன்மாதிகள் கூறுங்ஊடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத் தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்துமேற்கோட னுதலிற்று. இதுமேலுச்சூத் திரத்தின் ஒதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங்கூறும் வழியும் அவற்றொடு சங் தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதென அவத்தைக்கேதவாக எடுத்தோத்கேண்டித லின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல்* “சில்டகை யெழுந்தன் செய்துப் டாசிச்—சொல் லுங் காலைப் பெருப்பொரு ளடக்கி—நன்மையொடு புணர்ந்த கொண்மைத் தானி” என்னு டிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதபற்றி விதிபுகக் தானன்றி அதுவாதமுக்கத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது.

[இ-ள். ஈண்டி - இம்மூன்றதிகாரணத்துள் வைத்து இம்மூதலதிகா ரணத்து,—இவ்வான்மாவாவது - மேற்கூறிப்போந்த உயிராவது,—அந்தக் கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் - புறவந்தக்கரணங் களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தங்களாகிய இவற்றின்,—ஒன்று அன்றென்றது - வேறும் என்க.]

ஈண்டு அந்தக்காரணமென்றது உன்னத்தக்காரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல் வாமையென்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளத்தெடுத்துரைத் தார். கலாதிகளுண்டெனக் கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொண்டா தார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை சிவமாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப் பட்டு அவத்தைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சகத்தோடு உவமிக்கப் பட்டு அதித்தத்தினு நீங்காது உடனிட்பனவாய கலாதிகளன்மைவானும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோத வேண்டாமையின் மனமுதலிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டிக் கூற நின்றன வென்பது கருத்து.

அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

எ-து ஏது. எ-னின்.† “மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த ஈரஞ்—மருவி யான் மாவே யென்ன வரும்” என நீயிருக்கோடலின் உயிர் அவற்றனொன்றாத லமைபுமென்றாற்படு மிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவையாசங்கித்து மேற்கோணச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வந்தக்கரணங்கடாம் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை கோக்கிச் சித்தாய்நின்றே தம்மை கோக்கி அசித்தாய்நின்றலால் தன்னை கோக்கியுஞ் சித்தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்காரசித்தங்களில் ஒன்றன்றென மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, உயிரான் அபிவிருத்தப்பட்டு ஐம்பொறிகளறிந்த விடயங்களும் ஒன் றனை இஃகியாதாகற்பாற்றெனச்சித்தஞ்சித்தித்தியும்; யாக்கித்தித்தேனென்றநிய மார்ட்டாது. மனம் அதனை இஃகின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதானே அன்றோ வெனவும் இவ்வாறுசங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்; யாக்கித்தித்தித்தேனென்ற நறியமார்ட்டாது. அகங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணியினால் யா எனன்றொருப்பட்டெழுத்தறியும்; யானொருப்பட்டெழுத்தேனென்றநறியமார்ட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றநறியு மார்ட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறின்றி அவற்றொடு கூடிவான் சித்தித்தேன் பற்றினேன் எழுத்திருத்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அதுவதவாய்ப் பரிணயித் துச் சுகதுக்கமோசகருபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்தித்தத்துவத்தின் பரிணாமக்கணைக்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கு - 800.

† சிவஞானபிரபாகர், ஈன்காஞ்சுத்திரம், செ - உ. கருவியா.

கலாதிகளோடு கூழின்று இது சகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான்
சுதித்தேன் யான்றுக்கித்தேன் யான்மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்
றை கோக்கியுந் தன்னை கோக்கியுந் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை கோக்கிச் சித்தா
காத அத்தக்கரணங்களின் ஒன்றாமாயிரான்மையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

* “இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனாமோ புத்தி” என வழிநூலாகியச்
கூறியதும் இவ்விவரப்புகோக்கி.

சுண்டும் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்.

ஏனையோரை கோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதம் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை
அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை கோக்கி ஆன்மா
வுக்கு அணுக்கமாய் நிற்பற்றிப்புப்பற்றி மனம்புத்தியகங்காரஞ்சித்தநான்குமருவி
யான்மாலேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணை
யாதல்பற்றி அத்தக்கரணங்கள் அமைச்சரை யொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள்
ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றும். அது † ஞானாயிரத்தத்திற்கான்க.

மேலச் சூத்திரத்தினோகிய ஏதக்களே சுண்டைக்கு மமையுமாயினும், சிறத்
தமைப்பற்றி மேறேதுக்கிறார்.

உரு. மனமாதி யானுணர்தன் மன்னு புலன்கண்

மனமாதி மன்புலனி னல்லன்—மனமே

ஊதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி

ஊதிக்குந் கடற்றிரையை பொத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அகவந்தக்கரணங்கள் தம்மிந் கீழுள்ளவற்றை கோக்
கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை கோக்கியுந் தம்மைகோக்கியுந் அசித்தா
மாறும் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மனம் ஆதிபால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள் - மனமுதலிய
அத்தக்கரணங்களானுணரப்படுவன(ஐம்பொறிகளாற்றாரப்பட்டுப்புறத்தே)
நிலிபெற்ற விடயங்களாய்:—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த
ஊன்றை - ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்பபடும் புத்தியின்றோன்
றிய தொன்றனைபாய்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும் - (அவ்விருவே
றுணர்வு) † கடவிடையெழுத்து கரைசாருத்திரைபோலப் (பரம்பரையின்
ஆன்மாவின்மாட்டுவந்து) தோன்றும்:—அதனின் மனம் ஆதி மன்புலனின்
அல்லன் - அதனானே மன முதலியன அவ்விடயங்களின் வேறுயினாற்போல
ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறும் என்க.

உதிக்குமென்னும் பயனிலக்கு உணர்தலிரண்டும் எழுவாய்.

செவ்வென்பொகை விகாரத்தாற் றொக்கது.

மன அகர.

புலனின் இன் உருவமுருபு.

அன்னனை ஆதிவழிசொல்லாத் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி.

உதித்தவென்னும் பெயரொச்சவ்று விகாரத்தாற் றொக்கது.

௧ வெகுணசித்தியர், பதினெட்டுக்குத்திரம். செ - கக. நெய்வே.

† அத்தக்கரணங்கள் அமைச்சராகவும், வாயிங்கப்பார் ஒற்றுடன் துதர் அத்தானிகர்
புரோதொர் ஐயரும் ஞானேந்திரியங்களாகவும், பாணப்படை குதிரைப்படை தேர்ப்படை
களைச் சேருபவியர் ஐயரும் கண்மேநிரியங்களாகவும், சந்தாநியசூழி விடயங்கள் பத்
தம் ஓவணடவாசகவும், பிரணவாயு முதலிய வாயுக்கள் உறுதிசுந் கற்றமாகவும் உடைய
சூன்மாவாகிய அரசன் என்றதாம். அகலக் க-கால்கொடு.

‡ சுண்டி உடல் - ஆன்மா. நிகா - அத்தக்கரணம், தாற்று-கண்மம். ஆகாயம் - விடயம்.

புத்தியற்றேன்றியதொன்றாவது சுகதக்கமோகரூப விடயம்.

பரம்பலையிற் றேன்றுதலாவது மூன்னர் வாயிற் காட்சி யணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின்னர்த் தவ்வேதனைக் காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அத்தக்காணல் கீழுள்ளவற்றை சோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ள வற்றை சோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அப்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறும் கண்டுகொள்க.

உசு. சிந்தித்தாய்ச் சித்தத் தெளியாதா யாங்காரம்

புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—புத்தித்து

வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு

மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்பொதுகையாத் கூறிப்போந்த அத்தக்காணல்களினியல்பு சிறப்புக்கையாற் கூறுமுகத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளும் கடற்றிரை போலப் பரம்பலையின் வெவ்வேறு புணர்வு சிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்கேறாதலை உலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் - புருடதத்துவமென நின்றவுயிர்,—ஆங்கு - வாயிற் காட்சியாற்கண்ட விடயங்கவரினானுள்ள மனமாதியாலுணரும் மானதக் காட்சியின்கண்ணும் ஒருபெற்றித்தாதலின்று,—சித்தம் ஆய்ச் சித்தித்து - சித்தமாய் (நின்று இலிதியாதாகற்பாற்றெனச்) சித்தித்தும்,—மனம் ஆகிப் பந்தித்து—(அதன்பின்) மனமாய் (நின்று இலிதின்தாகற்பாற்றெனப்) பற்றியும்,—ஆங்காரம் ஆய்ச் தெளியாது - (அதன்பின்) அகங்காரமாய் (நின்று இலிதாமோ அன்றோ இதனை மின்னதெனத் தெளிவேன் யானெனத்) தெளிவு பிரவாதெழுந்தும்,—புந்தி ஆப் ஆய்ந்து—(அதன்பின்னர்ப்) புத்தியாய் (நின்று இலிதின்தெனத்) தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறும்—(இவ்வுணம்) வெவ்வேறுகவேயுணர்தலான் (அவ்வாறுணரும்புருடன்) இவ்வத் தக்கரணங்கவின் வேறும்,—போது அவ்வேறும் போல் - (ஞாயிதுமுதலிய வற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நான் பக்கம் திங்கன் யாண்டு முதலியுண் வாய்ப்படும் பாகுபாடு செய்யுங்) காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிது முதலிய வற்றின் வேறுயினுற்போல் என்க.

ஆய்தல் சுண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு.

துணிதவென்பது அறிதவென்னும் பொருண்மாத் திவ்வாய் கிவ்மது.

தான் அசை. ஏகாரத்தேற்றம்.

இவ் அவ் என்பன வகரவீற்றலினிணப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்.

வேறும் போதுபோலெனவே, ஆண்டு கீச்சப்பொருள் ஞாயிதுமுதலியவென்பது தானே வினக்குமென்பது சோக்கி அவ்வெனச்சுட்டி பொழிந்தார். சாரியையும் உருபும் உடன்றொக்கை.

சிறப்பும்மைவிரோத்தார்தொருக்கது. ஆங்கும்வெவ்வேறுதானே துணித்தெனவே மானதக்காட்சியும் இவ்வுண காவ்வேறுகைத்தாய் ஒன்றத்தொன்று முண்டியே ஏதவும் பயனுமாய்ச் கடற்றிரைபோலப்பரம்பலையிற்றேன்றுமென்றணரூயிற்று.

செய்யுளாகவின் முறைபிறழ் வைத்தார்.

உஎ. அகரா வகரா முகங்காரம் புத்தி

மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பனாதிவற்றை

நாத முனவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதம் கடற்றிரையே போன்று.

ஏ-து. உ-ம். ஏ-னின். அம்மானதக் கட்டியினிகழுஞ் சலிகற்ப வுணர்விற்கேதவாய் அவற்றையுடனின்ற செலுத்தும் அக்கரங்கனியையென்பதும் அவற்றுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றாமாறு முணர்த்துதலுதலிற்று.

[இ-ள். அகாரம் அகங்காரம் - அகரம் அகங்காரத்தினையும், —உகாரம் புத்தி - உகரம் புத்தியினையும், —மகாரம் மனம் - மகரம் மனத்தினையும், —க விந்து சித்தம்-விந்துசித்தத்தினையும், —நாதம் உளவடிவு-நாதம் உயிரினையும் செலுத்துதல்பற்றி, — கடற்றிரையே போன்று - சமுத்திரத்தின்கட் புதிதுபுதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோல, —போதம்-மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் உணர்வு, — ஆம் - உதித்தும் ஒடுங்கியும் வரும், — பகாது இவற்றை நாடில்-பகுக்காது இவ்வக்கரங்களை ஆராயின், — பிரணவமாம் - பிரணவமாகும் என்க.]

† “மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை—யுன்னு முகா— முபகரிக்கு— முன்னு—மங்காரத் தன்னை யகாரு செலுத்தியிடு—நீங்காத சித்தம்விந்து கேர்.” என்பவாகவாளும் ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும், † “அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு மசம்புத்தி யகங்கா ரங்கன்” எனவழிநூலாகிரியரோதியது எதிர்நிரனிறைப்பொரு ணெனவுங் கொள்க. “அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கன்” என்றதே முறையெனக்கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுபட்டியுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றமெனவுங் கூட்டிக்.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் பகுதனைச் செலுத்தும் அக்காரமும் உடன்கூறினார்.

உடனின்ற செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப்பட்டன.

‡ “கிசுத்தியும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி” அகரமுதலிய பஞ்ச கலை வடிவாய் நின்று இவற்றை வேறவேறு செலுத்துதல் பற்றிக் கணந்தோறும் தினைப்பு மறப்புமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிதுட்பமாய்க் கறங்கோலைபோல மாறி மாறி கிசுமுனையவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்தேதாறும் அவ்வெழுணர்வுகித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோதுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுலமை மேற் பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுத்துக்காட்டினார்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக்காட்டினார்; ஆதலால் புணருத்தியன்மை யுணர்க.

உஅ. எண்ணில வோங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
கண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்—கண்ணிற்
பகரயன்மா வோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

ஏ-து. உ-ம். ஏ-னின். அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணிலவோங்காரத்து கண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததி தெய்வம் கண்ணில் ஈசரொடுகூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமாகரத்ததி தெய்வம் கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனாம் என்க.

* விந்துவிந்துடைய தோற்றங்கொழிதல் குஞ்சுமை - கைசந்தி - மத்திமை - கைசரி என்னும் வாக்குகள் வரும், அந்தக் கணங்களிலே பிரவேசித்து கிந்தாமாயைவால் அந்தக் கணங்கட்கு அக்கரங்கள் வடிவாயின வென்பது. † தகனறுபோதம். செ - கச.

‡ கிசுநூலுத்தியர், எண்காஞ்சுத்திரம். செ-உ. † கிசு, முத்தஞ்சிரம். செ-உச.

[இ-ள். எண்ணிலவு - மானதக்காட்சியின்கண் நிலவிய, —ஒங்கரத்து - பிரணவத்தின் கண்ணே, —நண்ணிய - பொருந்திய, —காதத்து - காதத்திற் கும், —வித்துவொடு - வித்துவிற்கும், — அதிதெய்வம் - அதிதேவதையை, — கண்ணில் - கருதுமிடத்து, —சதாசிவம் சதாசிவமும், —சசராம் - மகேசனு மாம், —மகர உகர அகரத்து - மகர உகர அகரங்கட்கு, —(அதிதெய்வம் கண்ணில்) - அதிதேவதையைக் கருதுமிடத்து, —பரமன் மாலோடு பகர் அபனும் - முறையே சுத்த வித்தையின் வைகுவோராகிய உருத்திரனும் மாலும் சொல்லப்படும் அபனுமாம் என்க.]

எண்ணிலவோங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஒங்காரமென வினைத் தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக் காட்சி.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவோரை. பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம் மகரத்தாமென்புழி மகரம் இணைப்பொருட்டாய் ஒன்றில் வழி யொற்றாய் வந்தது.

கு ள ண் ட ி ம தி க ர ண ம்.

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினு ளுணர்வின்மென்றது.

ஏ-து. மே-ள். எனின். ஆன்மா அந்தக்காணங்களினுள்நன்றாயின் அகற் றொடு சந்தித்து நின்றத்தேவென்னையென அவர் உறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்குற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - அந்தக்காணங்களின் ஒன்றன்றாகச் சாதிக்கப் பட்ட ஆன்மா, —சகசமலத்தினால் - முதல்வனைப்போல அந்தக்காணமுத லியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுள் செம்பிற கனிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலத்தன்னோடுடனாய் நின்றனின், —உணர்வு இன் மென்றது - தன்னியல்பான் உணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிவின்று உணர்வதாயிற்று என்க.]

ஆகத்துசமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்பட்டது. படவே, உயிர்முதல்வனைப்போல் அந்தக்காணமுதலியவற்றின் வேறாயசேதனப்பொருளாயி னுஞ் செம்பிற்கனிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலத் தன்னோடு உடனாய்ந் தலிற் தன்னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிவின்றுணர்வதாயிற்றென விடுத்தவாறுயிற்று. இதனானே மலத்துணதாமென மேற் பிரமாணத்தார் பெறுவித் தப்பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணக் கூறினாரென்பது பெறுதும். அறிவாமையச் செய்தவாகிய கேவலத்தினிகருமியல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிக ணோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகரூ மியல்பே பொதுவியல்பாகவான், மலத்திற்கு இருவகையிலக்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நின்றலான்.

ஏ-து. ஏது. எனின் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி யொழியிற் பின் கருவிக ணோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்கணமெனச் சங்காரியுகாதம்பற்றி நிகரூவ் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோணச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனை யில்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நின்றலான் இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினால் உணர்வின்மென மேற்கொண்டது என்க.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறவார் ஞானதிரோதக மாயனையும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் வினக்குவார் மறைத்துக்கொடு கின்றவா னெனவுங்குறிஞராகலான், அதுகூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தனைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனிற் றினைப்பெயர்.

இதனுணை ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டது அபாவம் ஒருகாரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

உசு. மாயா தனுவினக்கா மற்றுள்ளம் காணுதே

லாயா தா மொன்றை யதுவதுவாய்— வீயாத

வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தொன்றாக் காட்டம்போற் றன்னமல மன்றனைத ருள்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆகத்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும் வேறு மோர்மலமுண்டென்றல் மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம் பற்றி கிசுமூக்கடாவை யாசங்கித்து ஆகத்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாமாறுணர்த்து முகத்தான் எதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உன்னம் மாயா தனு வினக்கு ஆக் காணுதேல் ஒன்றை ஆபாத ஆம் - உயிர் (ஆகத்துகமலமெனப்பெடும்) மாயாசாரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணுதாயின் ஓருளிடயத்தை யு பறிவதில்லை யாம்,—மற்று மலம் தன்னை அன்று அனைதல் தான் - சகசமலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல்,—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டம்போல் - (காட்டமுதலிய வற்றுள்) அது வதுவேயாய் நின்றுத் தனக்குக் கேடில்லாத வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்துவைத்து ஒன்றேயாய் நிற்குங் காட்டம்போலும் என்க.

அனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களை யறியும்வண்ணம், உயிர்க்கறிவை வினக் குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வினைவத் தடை செய்துகொண்டு நின்றல் மலத்தின் செய்தி; இவ்விரண்டும் இங்கனம் *ஒளியுமிருளும்போல் இகலி நிர்ப்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாயமாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்த வாகுவிற்று.

மத்தென்பதுமலமன்றனை தலென்பதனோடியைத் துவினை மாற்றின்கண்வந்தது. முற்றும்மை தெப்பும்மைகள் தொக்கன.

ஆதல் தானும், அஃதெனத்தான் வந்த அசை.

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்தான் மறைத்துழிக் காட்டமேயாயுஞ் சூரிய காந்தத்தன்மையத்துழி அதுவேயாயும் இவ்வாதே அவ்வவற்றின் மறைத்துழித் தானென்பதொன்றிவ்வையென்னும்படி நின்றல். அன்னமாய்கியும்வீயாமையுடைதன் முதலியதொழிந்பாடு கிசுமூத்தவழித் தோன்றுதலாற்பெற்றும், தன்னுண் மறைத்தல் வன்னிபெய்க்பெடான் மிகவிபெய்க்பெய்க்பெடாதித்துகொண்டு, தோளே யுாதல். ஒன் றுக்காட்டம் ஒன்றேயோல் அத்தவிதமாக் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உகமைக் கோதிய அடையுத்தொழிதும் இவையும பொருட்கண்ணுந் கூறிக்கொள்க.

உ இதனை:—“பெரும் மனமும் பிறழா மனையு - மற்றவத் பிணிப்பே யாயி னெற்றினை- யாண்டை விசைத் தன்னினை தெருண்டின் - யாண்டு மொருவா தொலிவது மிண்டு- பிறழ்புணர் அகையு, பெற்றி திருத்த - யோண்டு பொறுணது தனிபுணர் - மறைத்தற் றெழிப்புணர், புழவு மனைக் - ஞானத்திற் செய்தி குழுவா தோகிட - யாண்டை வெப்பிதெ னிருவிரு விவிட” என ஐரும் ஞானுழிக்கக்கா ஞானுணர், அவல் - கக.

மாயை கண்மக்கள்போல ஆதிபன்றெனத் காலத்தானும் வெற்றமை உறவார் அன்ருணதலென்றார்.

இங்ஙனம் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானபாவமென்பாரும், பிராந்திரான மென்பாரும், தமோருணமென்பாரும், * பஞ்சக்கிரேசுக்கள் ஒன்றாகிய அவிச்சை யென்பாரும், மாயை கண்மக்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும். உயிர்க்குண மென்பாருமாய், அக்ஷர்சமயதூல்பற்றி மயக்குவாருமுள். அம்மலத்திற்குப் பற் றக்கோடாகிய ருனியமுதலியவற்றின் கேடுதென்பட்ட ஆன்மாவம் இயக்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணப்பொருளன்றென்பாரும், சதக் திரவறிவுடைத்தென்பாரும், அக்ஷர்வுடம்பனவற்றென்பாரும், அனுபவவித்தென் பாரும், உருவென்பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பல திறப்படக்கூறி மயக்குவாருமுள். அவையெல்லாம் பொருத்தாமை ஆகமங்களுட் காண்க. ஈண்டிரைப்பிற்பெருகும்.

இச்சகசமலம் ஞானதிரோதகமாய்த் திரவியமாய் அறியாமைக்குணத்ததாய்ச் செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய் அகாதிபந்தமாய்ச் சடமூமாய்ப் பலவுமா யன் அழிவெய்துமாகலின் அகாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமைபின் ஒன்றேயாய் விஞ் ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலவென்னும் உயிர்ப்பாருபாட்டித்தேதவாய் உயிர்க டோறுத் தனித்தனி வெவ்வேறாய்மறைத்து நின்று தத்தக்காவெவ்வேயி ன்க்குண வாகிய சத்திகன் பலபலவுடைத்தாய் உயிர்கள் மூன்றவத்தைகளும் படுத்தருமூல காரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அனுத்தன்மைபடுமாறு செய்த லின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப் பசுத்துவம் பசுநிகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிகுதியென்றற் றொடக்கத்துச் காரணக்குறிகளு முடைத்தாய் நித்ததெனவும் பட்டலம் பட்டத்த கண் ஞாயிற்றின் சங்கிதியின்பினும் பட்டலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினமூர்த்தமாறுபோல முதல்வன் சங்கிதி யினிப்பினுஞ் சோபானமுறைபின் அறிவிக்க அறியுத்தன்மைத்தாய் உயிர் அகாதியே யறிவித்தால் அறியமாட்டாமைபின் அம்மாட்டாமையான் அக்ஷரிகை இழந்து அறியாமையாய் அழுத்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்ந்த. அகாதியே மலத்தினிக்குதல் முதல்வன்வினையாய் அகாதிமுத்தத் தன்மைபென ி எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெவ்வாம் ஒப்ப முடித்தாற்போல அகாதியேமலத்தைப்பற்றதல் உயிரின் வினையாய் உயிர்க்குற்றங்க ளுள் வைத்தெண்ணப் படுவதென்பதுபடம் அவற்றிற்கெவ்வாம் ஒப்பமுடித்தது. ஈண்டுப்பெண் கடாலிடைகசெவ்வாம் ஈகிபத்துமெய்க்கும்.

மு ன் ற ம தி க க ண ம்.

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிராஞ் சொப்பனஞ் கழுத்தி துரியக் துரியா தீதமாபுன்ன பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். இருளினகப்பட்ட கண் விளக்கோடு உடையவழி விட யக்கனைக்காண்டலேயன்றிவெவ்வேறவத்தைப்படுமாதிக்கோ அதுபேரணவழிவிளகப் பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சத்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தவழித்தே அமைவுடைத்தது

* அவிச்சை, அகங்காரம், அயா, ஆசை, கோபம் எதுமென்தாம் பஞ்சக்கிரேசைகளாம்.

† எண்குணங்களுள்:—தன்வபத்தகுதல், தவவுடம்பினகுதல், இயல்பையுணர்வின குதல், முற்றுமுணர்ந்தல், இயல்பாகவே பாசக்கவிழ்க்குதல், பொருளுடைமை, முடிவிரைந் துடைமை, ஊம்பினிவின்பமுடைமை என்பனளாம். இயைமுறையே - கணநத்தித்தன்மை, விசத்ததேசம், திராமயாள்மர, சருவஞ்ஞத்தன்மை, அகாதிபோதம், அதுபதாத்தி-அகாதி, திருத்தி எனப்படும்.

அவ்வாறன்றி மேலெழுந்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறித்
தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடத்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இந்நனம் வெவ்வேறு
அவத்தைப்படுமாரியாந்நனமென * அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்
தின் இறுதிக்கற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா-அந்தக்காணங்கனோடு கூடிய ஆன்மா, -சாக்கி
ரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள - சகசமலத்துணராது
அமைச்சரசேய்ப்ப நின்றலாற் படைகொடு பவனிபோதும் வேந்தன் கடை
தொடும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட் டந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோலச்
சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள, -பஞ்சாவத்
திதனும் நிற்குமென்றது - அஞ்சுவத்தையுடையவனாய் நிற்பன் என்க.]

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகவின் அவற்றன் னண்டு ஐந்தவத்தை
யெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐய நீக்குதற்குக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார்.

அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆலேவறிசொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி.

அமைச்சரசேய்ப்ப நின்றலாலென்பதாஊம் னண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க.
கொன்னவே, † “படைகொடு பவனிபோதும்” வேந்தன் “கடைதொடும் விட்டுவிட்
டுக் காவலுமிட்டு” அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அந்நனம் அஞ்
சுவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறாயிற்று.

அதுதான் மலசாருபத்தின் மறைந்து அருபசொருபியாய்நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அரசன்போல் உயிர் அந்நனமஞ்சுவத்தைப்படுமாயின்
வியாபகத்திற் கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னும் கடாவை யாசங்கித்து மேற்
கொணச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மலறப்புண்டவழி அருவுடம்பா
விய தத்துவசொருபியாய்நின்றலான் அத்தத்துவங்கள் தொழிற்படுமவத்தை
வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி
துரியந்துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனும் நிற்குமென மேற்கொண்டது.

‡ “வேனோ வியாபி யவத்தையி விழிந்து திரும்புதல் குற்றமாக் கருவி சேருதல்
பிரித வில்லையா முறையிற் செயப்படுந் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தன்கின
விடமே தருமுயிர்க் கிருப்பிடம்” என்றதாஊம் இப்பொருள்பற்றியென்க.

தத்துவமன்னருபனாகல் வீடுபெற்றழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசன்கை கிக
ழாமம்பொருட்டு, மலசொருபத்தின் மறைந்தென மேற்கூறிப்போத்ததனை ஓ வழி
மொழித்து கொண்டு அருபசொருபியாய் நின்றலானென்று ஏதுக்கறிஞர்.

மறைத்தவழியென்றது மறைத்ததெனத் திரித்துகின்றது.

கஉ. ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்தின்—மன்றவே
பையையந்தா நன்னுதலிற் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை
வேறுபாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

என்றதவிவ் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற ஏய் ஐயைந்தாம் கண்டத்தின் (வாக்
காதி மெய்யாதி) விட்டு அகன்றுவேறு(ஐயைந்தாம்) இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணை
யும் நாபியினிற் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வியையும்.

உ நக்கவாத ஸையர். † கெருகானத்தியார், எண்காஞ்சூத்திரம் செ-கஉ.

‡ உருகையபரையஞ் சூழிமெடி. செ-கஉ. † விடுமொயிந்த - அவைகிள்க.

(இ - ள்.) சாக்கிரத்தான மெனப்படும் இலாடத்திற் புலவீர்திரிபம் பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திப் இருபத்தைத்து கருவி தொழிற் படும்; சொப்பனத்தான மெனப்படும் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேறொரு இருபத்தைத்து கருவி தொழிற்படும்; கருத்தித்தான மெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவிகளை விட்டு நீங்கி முன்னர்க்கூறப்படும் இரண்டு கருவிகளோடு கூடிய சித்தத் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உத்தியிற் சித்தத்தையுவிட்டு நீங்கி முன்னர்க்கூறப்படும் புருடத்ததுவத்தோடு பிரணவாயுக்கூடித் தொழிற்படும்; இக் கருவிகளொன்றும் அணியாத அதித்தான மெனப்படும் மூலாதாயத்தில் புருடனொன்றே நிலைபெறும் என்க.

எனவே, இலாடத்தான மூதலிய ஐந்தினுந் திருக்கருவிகள் மூதையே * முப்பத்தைத்தும் இருபத்தைத்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க.

† மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

எய்தல் பொருந்துதல்; வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாகது விரித்துணர்க. அஃதே டித்த குசென்றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னுத மெய்யாதியென்றார். அவற்றொடு கூடிய இருபத்தைத்தாவன அக்வீர்திரியம் பத்துக்கும் விடயமாகிய வசனாதி சக்தாதிபத்தும் அவற்றினுக்குட்கருவியாகிய அத்தக்கரணங்களுக்கும் அவற்றொடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய புருடனொன்றும், அஃதவத்தையுறு தற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய் அகங்காரத்தார் செலுத்தப்படும் பிரானாதி வாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சக்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங்களை யெனக்கொள்க. எனவே, பூதங்களின் கூறும் அவற்றிடனின் துதோழிக்குத்தேருறுப் புப்போல இத்திரியங்களின் ரொழிப்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து கீத்பனவாய புறக்கருவியறுபதில் ஈண்டுக் கூறிப்போக்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் காற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைத்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய குக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத் திரவரணத்தமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுந் கீழ்சேர்க்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சக்திமடங்கி விளைக்கோகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை பொழிந்தவழி அவத்தைக் கேதுவாய் நின்ற ஏனைப் பொறிமூதலிய முப்பத்துகாண்கும் அவற்றோடு கூடியபுருடத்ததுவமும் இருவகைப்பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானும் தரப்படும் மதுகையின் மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் ரொழிப்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவும் கொள்க.

உ இதுனை.—

சாக்கிரமாததலினிலித்திரியம் பத்துச் சக்தாதிவசனாதிவாயுபத்த கீகமில்லத்தக்கரணம் புருடனோடு நின்றதும் பரணத்திலுள்ளுண்டத் தக்கியசொப்பனமதலில்வாயுபத்தமடுத்தசக்தாதிவசனாதிவாயு கோக்குகாணம் புருடதுடனேகூடறாகவிரிபுபத்தைத்தான்விபோயே.

கருத்திரியத்தலிற் பிரணன்கேத்தகுசொல்லியபுருடதுடனும் ததாலும் மழுத்தியபாபியிற்றுரியம் பிரணனோடு மத்துபுருடதுடனாய்க்காநிக்கு மழுத்தியமூலத்தன்னிற்றுரியாதிதமதலிடையே புருடனொன்றியமருகுநாம் பழுத்தியபெக்குவாரியவரண்கையைத்திற்பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிதானே.

என்றும் நிருவாக்காதுமுணர்க. தாயுமானவாயிசெப்பாடல், ஆகாயெனும், செ-உரு-உக.

† “மன்றவென் னெனத் தேற்றத் செய்யும்” என்பது தொக்காப்பியம், சொல்லநிலை, இடைச்சொலியல். சூ - ௭௭.

கலாநிகளுக்கு சுத்தத்தத்துவமும் அவத்தைக் கேதுவாகாமையான் உடனெண்ண ராயினர். ஏனையவும் விரித்ததால்சொட்கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க.

நக. இலாடத்தே சாக்கிரத்தை பெய்திய வுள்ள
மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
யவ்வவ விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

எ-து. உ-ம். எனின். அந்நனம் அநீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரேச வலத்தையாகிய உணர்த்துமுறமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அதுவாதமுகத் தான் விளக்கி அவ்விடத்திலும் முறையிற் செலுத்தும் பிரேசாகக் கருவினைத்தின் றொழிந்தபொற்றி ஐந்தவத்தை நிகழுமென்பதாலும் அவை இவையென்பதாலுஞ் சுத் தாகத்தையும் இவைபோலுண்டென்பதாலும் கூறி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(தி-ள்.) இலாடத்தேசாக்கிரத்தைஎய்திய உள்ளம்—(இலாடத்தானத்தி னீங்கி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாத்தினெய் தியபின் மறித்தாய் அவ்வாதே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று) இலாடத்தானத்தின் (உணர்த்துமுறைமைச்) சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட புருடன்,—இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் - ஆண்டுஞ் சாக்கிரச் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தைபுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவவிந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு - (அவையாவன) அவ்விலாடத் தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங்களை யுணர்ந்து,—அதுவே—அப்போ தப்போதே,—அவ்வவற்றின் நீங்கல் - அவ்வவ்விடயங்களினீங்குதலாம்.— அது ஆங்கு - (இனி முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும்) இவைபோல ஐவகைப்படும் என்க.

மேற்செல்வழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளும் கீழ்ச்செல்வழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வருத்தோதாதது இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ள மென அதுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுக்காலும் ஏறியுக்காலும் கண்டத்தானத்திற் களுக்காண்டலுண்டென்பது முறையே * ஞானயிர்த்தத்திலும் போற்றிப்பெற்றொடையினும் காண்க.

அவ்வவவிந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தந்தருரிய இத்திரியம்.

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனாதந்தருரிய விடயம்.

கண்டுநீங்கவென வியையும்.

அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அடுக்கிக் கூறிக்கொள்க.

கண்ணுருபு தொகுத்து காராம் விரித்தார்.

கண்டதென் ஒருமொழியாகவைத் துணைப்பாருமுனர். குற்றியலுகாதத்தின்முன் உடம்பெய்யுமெய்யுதற்கு ஒத்திவாமையானும் பொருட்டெறப்பின்மையானும் அஃ துரையன்மையாகி.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்டகண்டபொழுதேஅயர் துவிதெல். † “ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்” என வழிதூலா ரிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு கோத்தியென்க. ‡ “காணத்தன்னிற் செயறொறுங் கண்டுகொண்ணீ” § “உத்திடுக் காணத்தன்னிற் செயறொறு முணர்ந்துகொள்ளே” என்பனவுமத. இத்தட்பமுணர்ந்துகோடற்குத் தவாரகுத்ததிரியாயம் பற்றிக் கைப் பொருளை விழ்த்தித் தெளிதன்முதலிய தவத்துள் வைத்துக்காட்டுப.

க “கண்டுகோதித் திருநெ மூட்டி வாயிய” என்றுத்திருவகவல் . க.

† பெருகாணித்தியர், இலாடத்துத்திரம். செ.கச - ஒருபுறமுதேரு.

‡ பெரு, காண்காணித்திரம். செ - உடு. அறிதரு. § இடைகாண்க. செ - க.உ. ஊக்க

யங்கள்போல்,—தாம்—உயிர்களுந்,—தம்முணர்வின்—தமதறிவிற்கு வியஞ்சு
மாயிய,—தமி—முதல்வனது,—அருள்—சிற்சத்தியான்,—(அளந்தளந்தறியா)
மேற்கூறிப்போந்த (இருவகை யஞ்சுவத்தையினின்று விளைப்பயன்களை
யறிந்து அதுபவிக்குந் தம்மையும் தம்மைச் செலுத்திற்குந் திருவருளையு
அறிமயாட்டா);— அவையே - உயிர்கள் (அவ்வாறுணர்தல்),— கார்த்த
கண்ட பசாசத்து - கார்த்தத்தைக் கண்ட இருப்பு அதன் சந்நிதிமாத்தினை
யின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் (கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பு
தான் அநிட்மக்கு முதல்வன்சந்நிதிமாத்திரையினும் ஆகலான் அதுபற்றி
முதல்வன் விகாரியாதலின்று) என்க.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

செவியென்பது சொல்வெச்சம்.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உலக்கணமாகலின் ஏனைக்கருவிகளும் அவ்வாறுதல்
கொள்ளப்படும். அந்ருசலினன்றே * “பொறியுலன் கரண மெல்லாம் புருடன
லறிந்து” என்றார் வழிதவாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவுந் முதல்வன் உடனின்றி செலுத்துவனாயின் அவ்விடயங்
கோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டுமென்பாரை கோக்கி, அளந்தறித்
தென்றொழியாது அறியாவென்றார்.

ஆக்கவைஒருசொன்னீர்மைத்து, தம்முணர்வின்மயியென்றதுதமதுமுதலென்
னும் பொருள்பட வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை.

சுண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலால் திரோதானசத்தியின்மேனின்றது
அருளாலென விரித்து அளந்தறித்தறியாவென உவமைக்கோதியவினையைப் பொரு
வினாக்கட்டியுரைக்க.

இதனுள்ளினம்பியவுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்களந்தறிந்தறியா வென்றது
நூதிகாரணம்; ஆக்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின்மயியருள் கார்த்தக்கண்ட பசா
சத் தவையே யென்றது நூதிகாரணம்; ஆக இரண்டதிகாரணத்தது இச்சூத்தி
மென்றுணர்க.

மு த ல தி க ர ண ம்.

சுண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவா னுணருமென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். தாமரையிலுமி னீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பட்
புருடன் சந்நிதியிற் புத்தித்துவமே ஐம்பொறியுழியான் விடயங்களை அறியுமென
வையும அந்நூதின்மீக் கருவிகளோடு கூடப் புருடனே அவத்தைப்படுமெனமேற்
கூறியதவையுமாமென்றையெனச் சாங்கியதாலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசக்
கிந்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[தி-ன். சுண்டு - இவ்விரண்டதிகாரணங்களுள் வைத்து இம் முதலத்
கரணத்து,— ஐயுணர்வுகள் - உணர்விற்கேதுவாகிய ஐம்பொறிகள்,—
ஆன்மாவால் உணருமென்றது - உயிரால் விடயங்களை அறியும் என்க.]

உணர்வீதேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென் றுபசரித்தார்.

அவற்றினுள் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன்
றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. எ-து. எ-னின். அதற்குப் பிசமாணமென்றை யென்பாரை கோக்கி மேற்
கோணச் சாதித்ததுதலிற்று.

அவையுணர்ச்சியார், ஐந்தாசூத்திரம். செ-ச.

(இ-ள்.) அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றதிற்
தாலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டா வாகலான் ஈண்டு
ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவா லுணருமென மேற்கொண்டது என்க.

ஆன் * உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது.

உம்மை இழிவு நெப்பு; முற்றமாம்.

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை வினக்குதற்கு.

உஉ. ஐம்பொறியை பாண்டங் கரசா யுளநிற்

வைம்பொறிக ளுள்ள மறிபாவா—மையம்பொறியிற்

காணாதேற் காணாது காணுமுளங் காணாதேற்

காணுகண் கேளா செனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்கனம் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்தத்
தலும் அவை உயிரையின்றி யமையாமையும் எற்றற்பெறுது மென்பார்ை கோக்கி
எதுவை வலியுறுத்தித் துதலிற்று.

(இ-ள்.) அரசு ஆப் - அரசன் அத்தானி மண்டபத்தின்வைகத் தன்
கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளு
மாறுபோல,—உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப - உயிர் ஐம்பொறி
களி (அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற் செலுத்தி) யாண்டு இலாடத்தா
னத்தி னிற்றலான்,—ஐம்பொறிகள் உன்னம் அறிபாவாம் - (அரசனாலேவப்
பட்டோர் எவிய கருமமாத்தியையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமை
போல) அவ்வைம்பொறிகள் உயிரையறிபமாட்டாவாயின. (அற்றேல், ஐம்
பொறிகள் உயிரானன்றிபறிதல் அமையாதானும் உயிர் ஐம்பொறிகளா
னன்றியும் அறித லமையும்போலுமெனின்);—ஐம்பொறியில் காணாதேல்
காணாது காணும் உளம் காணாதேல் காணு கண் கேளா செனி - (ஒருகரு
மஞ்செய்தற்கண் அரசரும் அமைச்சர் முதலாயினருந் தம்முள் இன்றி
யமையாதவாறுபோல) ஒன்றின் விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறிகளுந்
தம்முள் இன்றியமையா என்க.

அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியினீக்கிச் சொப்பனத்தானத்தி னெய்திவழிக்
கண்டுகொன்க.

நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் 'மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது' என்புழிப்
போல நிற்வானெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுகையாக்கால்
இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதாசனமாதற் கோமை யறிக.

சூ ர ண ட ர ம தீ க ர ண ம்.

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். கருவி சடமாகவீற் நிற்கவிய உயிரானவீதி அமையா
வாயினுஞ் நிற்கவிய உயிர் முதல்வனது உபகரத்தையணய் நிற்பதன்றி அனவுண்
யின் முதல்வனும் அவ்வாதே பிற்தொன்றனுபகரத்தை அனவுமெனப்பட்டு மே
லும் வாய்பின்றியோடும் என ஈகாவிகாரவாதி முதலியோர் உதாசனமாவை யாச
க்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைச் சண்ணுழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

* "தூக்குகையான்" என்புழிப்போல.

[தி.ன். இதுவும் - இவ்வான்மாக்களும், - தமது முதலாலே - இறைவனாலே, - உணருமென்றது - அறிவிக்க வறியும் என்க.]

தமது முதலென்பது 'பானெம்புரி புருவன் நீ தம்புரி புருவை' என்புழிப் போல வேறுமுடிபு கோடல் பால்வழுவுண்மை யுணர்க.

உம்மை இறத்ததழ்இய வெச்சம்.

இம்முதலமை தமக்கொரு முதலுடையவற்றிற்கேயன்றி ஏனைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோமொ நிலையென்பார்; தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதனார் தம்முணர்வின்றயென்றது மது.

தத்துவங்களுமுயிருத் தமக்கொரு முதலுடையவாதலும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கறிப்போர்த் குத்திரங்கனார் பெறப்பட்டன வென்பது கருத்து.

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப்போலத் தானாகத் தன்னை யுணராது நின்றலான்.

எ - து. ஏது. எ - னின். உயிர் ஈம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை மெடுத்துக்காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்த னுதலிற்று.

[தி.ன். இவ்வான்மா - இவ்வுயிர்கள், - தன்னாலே உணரும் - தம்மாலே விடயிக்கும், - இத்திரியங்களைப்போல - பொறுகளைப்போல, - தானும் - சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபட்டித் தம்முனொவ்வாவாயினும் இவ்வுயிர்களும், - தன்னை - தம்மையும், - (தன் ஐ - தம்முடைய முதல்வனையும்), - உணராது நின்றலான் - அறியாது நிற்குமாகலான் இதுவும் தமது முதலாலே யுணருமென மேற்கொண்டது என்க.]

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முன் ஒவ்வாவாயினும் தம்மையும் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக்கண் ஐம்பொறியும் உயிருத் தம்முன் ஒக்குமாக விண், அதுபற்றி அங்கனமேற்கோட லமையுமென்பதே கருத்து.

உக. மண்ணுசிவன் சந்திரியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்தது
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய் - சொன்னசிவன்
கண்ணு வுளம்வினையார் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
னென்னான் சிவனசத்தை யின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தன்னுணரும் இத்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உலகை உயின் அவ்வித்திரியங்கட்குவுளம்பயன் அவற்றினுலொற்றித்துக்காணும் உயிர்க்காய வாதபோல உயிர்க்குவுளம் இன்பத்துன்பப்பயனும் உயிரானொற்றித்துக்காணும் முதல்வனுக் காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்நனமாகாமை கூறி அதனை விவரித்தது னுதலிற்று.

(தி.ன்.) மண்ணு சிவன் சந்திரியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் - (ஈண்டுக் கூறிய கருத லாவையேபன்றி) வினைபெற்ற முதல்வனது சந்திரியிற் பிரபஞ்சஞ் செயற்படுகின்றதென்றோ தும் வேறுப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய், - உளம் சொ ன்ன சிவன் கண்ணு, வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண் - உயிராவது (தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்வித் திரியங்களுப்போலன்றி அவ்வேதத்துன்) எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனைக் குக் காட்டாகி நிற்பத் தான்செய்த வினைக்கோக ஒன்றினையறிந்து நிற்கு

சூம்; (அவ்வேறுபாடு) அறிவாயாக.—இன்று (ஆகலாந்) சிவன் அசுத்தை எண்ணும் - (அவ்வாறு காட்டாதி நி:பிஷு தன்னு சந்திரின் அசுத்தல் லாந்) சூனியமாகலான் மங்கலவடிவிலுடைய முதல்வன் (அவ்வுயிர்போல்) அவற்றை அதுபவியான் * என்க.

இதனுட்கிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்திற்குக் காணமென் னும்பொருட்டாய்த் தன்னு சந்தித்தக்கன உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயை புணர கின்றது; சொன்னசிவனென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்த் காட்டாதற்குரிய இயைபுணர கின்றது; எண்ணுன் சிவனென்புழித் தாயதன்மைய னென்னும் பொருட்டாய் அசுத்தையெண்ணுமைக்குரிய இயைபுணர கின்றது. ஆக லாத் கூறியது கூறலன்மைபுணர்க. அஃது அம்முப்பொருளுடைத்தென்பது சோம சம்புபத்தி விபாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவத்தத்துவவிவேகத்தன் ட் மூவ கைப்படுத்தோதிய பொருளுந் இவையேயாமாறு கண்க்கொள்க.

சுண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மறையினியலும் பொருளை மறையினியவென்றுபசரித்தார்.

இறந்ததுதழீஇய † வெச்சுலம்மை விகாரத்தாந் டெக்கது.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

சுண்டுச் சந்தியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுகமாத்திரையன் டென் பார் சொன்னசிவன் கண்ணுவென்றார். சிவசுத்தி அதுவக்காரிடங்களின் உண்முக மாதலாகிய சங்கற்பமே சுண்டுச் சந்தி யெனப்படு மென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்தையேயென்றது ஒருபுடைபுலமை யாதல்பற்றியே பிறிதன் டென்பது: கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்ந்தபயன் உயிர்க்கேயாதற் கேதுக்காட்டியவாறு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

எண்ணல் சுண்டாறுபவித்தன்மேற்று.

இன்றென்பது சாதியொருமை.

அகனெதிர் என்பது அவாய்க்இயாய் உத்தது.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்றாதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் என்புழிப்பெறப்படும். இக்கருத்தேபற்றி “மாவை மருவிடாந் கிணைநகை - ணைநை தரா தசேதனத்தால்” என்றார் கழிநலாசிரியரும். “உன்னுதாத் தேதிட்கத் தீட முறவதெல்லா—முன்னுடைய தென்னாய்க் புத்தனையோ—மன்னுயிர்—எவ்வகையே காணின் கழிவதுவு மாவதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்.” என்றதும் இவ்வியல்பு சோக்கி.

கூசு. வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது

வெய்யோனை யாகாத மின்போல— மெய்பவனிற்

* எனவே முதல்வன் உலகிற்குக் காணகாணாவி நிற்பெனப்பதாம். “காந் மோ: கந்திரி ரணத்த - கா: மந்தே காரமின் மந்தே - கா: செய்நிபு மந்தே கா: யாருயிர் கல்லையிரதற் குதவும்—பேருபகாரமுமின்றே” என ஞானுயிர்த்தந்திக்காட்டிய நிருட்டபந்ததானந்திகா-ஞ.

† காவெலா துலுவிபாபிகை திஜமஸலெவாஜி திவாஜி—ஐ. ஓடுகவெலா: என்றற்றெட்டக்கத்தனவய்வரும் கெரினிமாந் விபாக்கியானத்திற்கான்க. கலோகம் - ச.

‡ “இயன்மறந்தாய்” என்பதில், † கெருகானத்திபயர், கந்தாருஞ்சீரம். செ-உ-இறைவன்.

§ நிருக்கலிற்றுப்படியார். செ - ௮௪.

கண்டுக்கெட்டுண்டுமிடத் துற்றியு மைம்புலனைக்
கண்டுடனும் மன்னுதலைக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்கனமுணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறன்றாணருமோ ஒன்றாய் நின்றாணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்பு மின்றி நின்றாணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி - ஞாயிற்றிறொளியினடங்கி, - விளங்காது - (அதனின் வேராய்) விளங்கித் தோன்றுதலின்றி, - வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல் - அதுவாயொழிதலுமில்லாத நான் மீன்கள் (அஞ்ஞாயிற்றினே ஒளியுடையவாமாறு) போல, - கண்டுகேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு - கண்டிங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துத் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகை விடயங்களுமும் (உயிர்) மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனுல் உணர்ந்து, - உடனாய்மன்னுதலைக் காண் - (வேறாதலும் ஒன்றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி) உடனும் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக என்க.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியையும், ஐ சாரியை.

நான் மீன் முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றினாய் ஒளியேயென்பது வேதத்துறணிபாகலான் அஃதின்கூட்டுவமையாயிற்று.

உயிரென்னும் எழுவாய் மேலவென்பாவின்றித் தவருவித்துரைக்கப்பட்டது.

உரு. அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை - யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணுற் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்த்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்கனமாயினும் உயிர்கட்குப் பல்வேறுவகைப்பட உணர்வு சிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல்வேறுபாட்டானாயுதெனல்வேண்டும். வேண்டவே, சிறுவிசாரியென்னுஞ் சருதியோடு முரணி முதல்வன் விசாரியாவான் செல்லு மென்பாரை நோக்கி விசாரியாகலமையுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் - (உயிர்கட்குப் பகத்து வத்தை கீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய) இரக்கம் முதல்வனுக்கு அகதியேயுன்னது. - அது சத்தி - அவ்விரக்கம் (வேறு பொருளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய) சத்தியேயாம்; - அருளும் அவனன்றி இல்லை அவன் அருளின்றி அன்றே இல்லை - (இரக்கமும் அவனுள்ள குணமும் குணியுமாகலின்) அவ்வருளும் முதல்வனையின்றி யமையாத முதல்வனும் அதனையின்றியமையாது, - அருட்கண்ணுற் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்துநிற்கும் அரன் - ஞானக்கண்ணுடைபாருணர்விற்கு ஞாயிற்று (தன்னொளியோடு தாதான்விசாரியைபுத்துநிற்குமாறு) போல் (அவ்வருளோடு தாதான்மியமா) யிணைத்து கிற்பன் முதல்வன்; (ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விசாரயின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தக்கூடும்) என்க.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விசாரயின்றி நின்றே தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் உடுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

உவமை எதிரது நயீஇயது.

இவ்வித்யென்னும் வினைபெச்சச்சுறிப்பினிகாஞ் செய்யுளாகலின் உகரமாய்த் திரித்தது.

ஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும்- பதிஞானத்தால் அறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார் ; இரண்டிவகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்கு மென்றார். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை வடதான்முடிபு. சடமாகிய சத்தினிக்குதற்குச்சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பது சித்திச்சத்தென்னும் பொருட்டு.

எழுவாய் மேலைக்குத்தித்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

இருதிருனுமன்றி இரண்டிவகையானுஞ் சத்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனாய் நிற்கல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போர்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவமுணர்ந்த முகத்தார்கூறிப் போர்தமையிற் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அம்ருகலினன்றே இதனை இலக்கணவோத்துண் முதற்கட்கூறுது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட்கூறியது உமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. * “தன்னாலே தனையறிந்தாற் தன்னையுத் தானே காணும்” எ-ம், † “உன்னரிய திருவருளை யொழியமல முன்தென் றுணர்வரிதாமதனுண்மை தெரிவிதா முனக்கே” எ-ம், ‡ “மாயையமா மாயை மாயா வருமிரு வினயின் வாய்மை—யாயவா ருயிரின் மேவு மருனெளி லொளியாய் நிற்கும்” எ-ம், ஐதியவாற்றால் ஏனைப்பசுபாசங்களுக்கு சிறப்பியல்புபற்றியுணர் தல் சிவஞானத்தானன்றி அமையாதாயினும் ¶ “திபமெனத் தெரிந்தான்—கொருவிபான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்—தரு மிது பசுஞானம்” எ-ம், * “இடைகீழ் காலாலே—காதவின னுன்பிரம மென்னு ஞானம் கருதுபசு ஞானம்” எ-ம், பொதுவியல்பு பற்றி யோதுதலானும் யானி தனை யறித்தேன் அறிதென்றிலெனென்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொது வியல்புவிட வுமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவாற்றானுனருரு வாதுமுடைமையிற் சிவசத்தாவான் செல்லாமையறிக. சற்காரிய வாதம் கூறுஞ் சைவசித்தாத்தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசுபா சங்கன் அந்நமனமறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப்படுமாயினுஞ் சிறப்பி யல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப்பியல்பு கேக்கும்வழி அவை சத்தா தற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிறுக்க அறியாதார் அபாவத்தி னிலைப்பவது பாகத்திற்குமறுதலைப்பொருள்போலுமென கையாய்க் முதலியோர் ஐதம்பற்றியவங்கி எல்லாப்பொருளுஞ்சத்தென்னுஞ்சித்தாத்தத்தோடு முரணமைப் பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட்டன சித்து அசித்தென்னும் பொரு ளவாமெனவும், சத்தம் அசத்தமென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படு வர். காரியப்பிரபஞ்சம் ஏனைப்பசுபாசங்கன்போலன்றி இருவகையியல்பானுக் காட் சிப்புவனும் இத்தனைப்பொழுது நிற்குமென கம்மனோரால் அறியவாராத நிலை யெய்தியதேபோலத் தோன்றியிரைவக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமையற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத்தென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதும் தானே போதற்கும்.

இதனுள் உணருருவசத்தென்னுணராதின்மையினென்றது ஓரதிகாரணம்; இரு நினைவெது சிவசத்தாமென இரண்டிவகையி னிணக்கும்மன்னுலகே யென்றது ஓரதிகாரணம்; ஆக இரண்டதிகாரணத்தது இச்சுத்திரமென்றுணர்க.

* உருப்பிரகாசம், உண்மை. செ - உ.உ. தன்னறிவதது.

† இது, பொது. செ - உ.உ. அன்னியமானவை.

‡ இது, உண்மை. உ.உ. மாயையாமாயை.

¶ சிவஞானத்தியார், ஈன்காருத்திரம். செ - உ. கருவியாமனமு.

முதலதிகாணம்.

சுண்டி அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். மேனைக்குத்திரத்தின் அனத்தறித்தியா கென்தனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அனவைகளான் அனத்தறிப்பொருளே யாமென ஸையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும், எல்லாப்பொருளுக்கு சத்தாக வின் அனத்தறிப்பொருளுக்கு சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசத்தித் துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணிழ்த்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொரு ளெல்லாம் அசத்து என்க.

சுட்டு ஆகுபெயர்.

சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நிக்ருதற்கு அறிவினாலென விசேடித்தார்.

சுண்டி அறிவென்றது ஒன்றை மூன்றி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அனவை யறிவினையென்பது *‘‘அறிவின லறிந்தயாலு மாசத்தாத லறிதி’’-என்ற புடைதாவாதி ரியர் மீன அங்கணன் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

எ-து. எ-து. எ-னின். உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இவ்வையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அதுபலத்தி யைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமைபுமாதியாக் கண மெனவும், சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாதிரியான் அசத்தென் றல் சற்காரியவாதத்திற் கிழக்காம்போலுமெனவும், முறையே அவ்விருவர் மதம் பற்றிக் கூறுவாரைகோக்கி மேற்கோனைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சுட்டுப் பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்தலின்று தானே தாமதகுண மிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னு முணர்விற்கு விடய மாய் அதுபலத்தியைப் பயப்பித்து நின்றலான் சுண்டறிவின லறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது என்க.

சுண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அதுபலத்தி யென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்த்தக்கிடனாகிய பொருண்மேனின்றன.

இது ஸையாயிகரை கோக்கி மேற்கோனைச் சாதித்தவாறு.

இனி இத்தனை இரட்டிற் மொழித்துகொண்டு அவைதாம் காரியவலத்தையிற் றாலமாய் விளங்கினின்றே காட்சிப்புலனாய்ச் சூழியின் மறைத்து ஒச்சுநாய்க் காரணவலத்தையின் விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றமைபுடைமையான் அங்கணம் புலனாகாத காரணப்பொருள்களை கோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாது மாசலின் சுண்டறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டதின்றனாது எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

கூ. அசத்தறியாய் கேனீ யறிவறித்த வெல்லா
மசத்தாரு மெய்கண்டா னாயின்—

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒருசாரன அங்கணமாயினும் உபலத்திப்பட்டன வெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றத்ப் பிரமாணமென்றையென்னு ஸையாயி கரை கோக்கி ஏதுவை வலிபுதுத்துதனுதலிற்று.

(தி - ன்.) அசத்து அறிபாய் நீ கேள் - அசத்தினியல்பையறிபாத மடவோனே (பாமிறுக்கு மிறையை) நீ (மனம்பற்றிக்) கேட்பாயாக, — மெய்கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகுட் - சத்தினியல்பையறிக்கோள் ஆராய்ந்தானாயின் அறிவின லறியப்பட்டன வெல்லாம் அசத்தேயாம் என்க.

அறியாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

அசத்தினியல்பையறித்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார் அசத்தறிவாயென்றும், * “எந்தை தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க” என்பார் கேண்யென்றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம் அறுபலத்திக்கு விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாருமென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல்புணர்வாராதென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை கோக்கி ஆயினென்றும் கூறினார்.

அசத்தலாய்

நீரி லெழுத்து நிகழ்கனவுப் பேய்த்தேரு
மோசினவை யின்றாமா ரொப்பு.

எ - து. உ - ம். எ - னின். இரட்டுறமொழிந்தகொண்டு சாங்கியடை கோக்கியுரைத்த பொருளை வலியுறுத்தாதுதலிற்று.

(தி - ன்.) அசத்து அலாய் - அசற்காரிய வாதி பல்லாத அறிவுடைமோனே, — அவை தின்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஒரின் - அங்கனங் தோன்றி மறைவாவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின், — நிகழ்நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் - நிகழாரின்ற நீர்மேலெழுத்தும் கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம் என்க.

எனவே, அப்போதுன்னவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை அங்கனே சூழியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப்பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையின், அவ்விவப்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தென்றல் அனையுமென்றவாறாயிற்று.

* அசத்தாசியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார்.

நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடைகொடுத்தார்; அஃதியவர்க்குச் சென்றியையும்.

† ருவ்ஊருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கனப்பொருள் முடிபுபொதுதலின் இடையே மறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுகேனினிடைவழிந் கலையுபத்தித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைத்துழித் தாது ஊதந்துபோவதாயிப் பேய்த்தேர் ஒருகாரணங்காட்டி மறைந்து போதற்கும் உவமையாயின், இவ்வென்பாவை “இவயித்ததன்னில்” என்பதுபோல இங்ணம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளே துக்கணையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப் பொருள்கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழிதலாசிரியர் † “அசத்தாரு கூட்டி யுணர்பொருளான வெல்லாம்” எ - ம், || “உவவினை வசத்து மென்பர்” எ - ம். வேறு கூறியவாற்றாது முணர்க. இஃதறியாது

நெருஞ்சுரம்புத்தாழ்த்தியவரைத் தேவராம். திருப்பாவை. செ - ச. ஆட்பாவவர்.
† காரணத்தைச் சரிபாசக் கூறுதலின். ‡ “ஆறு” என்பதன்பின்.

§ இஃதும். செ - ச. † வெருளாசெய்தியார், ஆருகுத்திரம். செ - உ. ஆவதாயினி.
|| வேருளாசெய்தியார், ஆருகுத்திரம். செ - உ. மண்டலி.

இக்கெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தநியாய், அசத்தலாப் என்றதனால் ஒரு பயன்படாமையும், ஆயின் ஓரினென்று இருகாற்கூறுதலும், அசத்தாரும் இன்றமென்று இருகாற்கூறுதலும் கூறவென்றும் வருவாதலுமறி. இனி ஒருவாற்றாறு முணரப்படாதபொருள் ஞாயிமென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகாணத்திற்குரிய நயப்படுமுதலியன கிழாமையான் அதனை வேறெடுத்ததைத்து மேற்கொள்ள கேண்டாகாவினும், மந்தவுணர் வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயகிழாமைப்பொருட்டு உழிவாசிரியர் * “உணராத பொருள்சத் தென்னி லொருபய னில்கைபோலும்” என விடுக்தொழித்தாரென்றுணர்க.

இ - ன் - ட - ர - ம - தி - க - ர - ண - ம்.

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனத்தித கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரப்பாற்று.

எ - து. மே - ன். எ - னின். மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்பும் கூறுமுதத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இ - ன் - ட - ம் இவ்வாறுகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதெயல்பாவது மாயாவாதி உறும் அநிருவசனம்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணுதித்ததைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ - ன். இவ்விரண்டுதன்மையுமின்றி—உணருருவாத்தன்மையும் உணராதாத் தன்மையுமின்றி,—வாக்கு - பாசஞானத்திற்கும்,—மனம் - பசுஞானத்திற்கும்,—அதிதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடத் ததிதமாய் நின்ற,—கோசரமாய் - ஒற்றமைப்பட்டு நின்றனரும் அதுபவஞானமாதிரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாய்,—நின்ற - நிற்கின்ற,—அதுவே - அவ்வாறு நிற்கின்ற பொருள் இதுவென அளவைகளானறிய வராமையற்றி அதுவே யென மகாவாக்கியத்தாற் கூறப்படும் பதிப்பொருளை,—சத்தாயுள்ள சிவமென்று - சத்தாகிய சிவமாமென்று,—உணரப்பாற்று - உணரும் பான்மையுடைத்து என்க.]

வாக்கெனப்படு காதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும், அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினார்.

வாக்குமனத்தித, கோசரமாய் நின்றவென்றது அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக் கடத்து அதிதமாயும், ஒற்றமைப்பட்டுநின்றனரும் அதுபவஞானமாதிரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்றவென்றவாறு.

அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அநிவாரணமாய்நறி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அதுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச்செவியறிவறுத்தார்.

வாக்குமனத்திதம் என்றது தமிழ்தான்முடிபு: மரம்+அடி மரமடியென மரீஇயினுற்போல. மனம்+அதிதம் மனத்திதமென மரீஇயிற்று. அதிதகோசரமென்பது வடதான்முடிபு.

வாக்குமனத்திதப் பொருளாகவின் உணருருவாத்தன்மையும், கோசரப பொருளாகவின் உணராதாத் தன்மையும் இவ்வென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டு வகையு மின்றி யென்றார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டிவ தின்மையானும் அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும்.

எ - து. ஏது. எ - னின். இவ்விரண்டுமையையும் மில்லாதபொருள் அநிருவசனமாய் நிற்பதென்னுது வாக்குமனூதித கோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாணமென்றை யென்பாரா கோக்கி மேற்கோண்ச் சாதித்தனாவலிறு.

(இ - ன்.) வாக்கு மனங்களா லோதியுணரப் படுவதாய் நிருவசனப் பொருட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையானும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத அநிருவசனப்பொருட்குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாற்றின்மையானும் இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனூதித கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென் றுணரற்பாற்றென மேற்கொண்டது என்க.

உணர்த்தப்பற்றென்றார் உணர்தவருமை கோக்கி.

பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

உள. எண்ணிய சத்தன் நசத்தன்றா மென்றாலென் கண்ணி யுனதென்றன் மெய்கண்டா—எனண்ணி யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா மறிவறியா மெய்சிவன்றா னாம்.

எ - து. உ - ம். எ - னின். பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சை வயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பருக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதனங்களினின்றறியவும் படும். அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத் தென்றதல் அசத்தென்றதல் ஒருவாற்றானும் ஞேயமாமாற்றின்கிச் சேவவஞான மாத்நிரையேயாய் நிற்பதொன்றாகவான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தா தென்பாரா கோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனாவலிறு.

(இ - ன்.) எண்ணிய சத்தா அன்று அசத்தா அன்று ஆம் என்றால் உளது என்றல் என் கண்ணி - (பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத் திற்) கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றென்னின் அங்ஙனமொரு பொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ (அதனைக் கூறுவாயாக, பிரமாணமுண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேய மெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாறின்),— மெய்கண்டான் எண்ணிஅறிய இரண்டு அசத்தா ஆம்-சத்தினியல்பையுணர்ந்தோன் ஆராய்ந் தறிநிற்(காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதுஉம் ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத ஞானியமுமாகிய) இரண்டும் (மேற்கூறியவாற்றான்) அசத் தேயாம்.— ஆதல் சத்தா ஆம் அறிவு அறிபா மெய் சிவன் தான் ஆம் - ஆதனம் (* சாக்தோக்கிய முதலியவற்றுட்) சத்தென்றோதப்படுஞ் கட்டற் றினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் (சைவவுபநிடதங்களினுஞ் சைவாக மங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றன்கூறும் அதுபவமாத்திரையிற் கோச ரிப்பதென்றோதப்படுஞ்) சிவனஞ்ஞாவதன்றி நீ கூறுஞ் ஞானியமன்று என்க ஆம் அரை.

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம், 'மழையெய்யச் ஞானிறையும்' என்புழிப் போலச் செயினென்னு மெச்சப் பொருட்டாய் நின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றோக்கது.

* லவதெவ லொரெடுகுடிம, ஞானீசு என்றற் றெடுக்கத்தன. இ - ன். செயுமி யானி நூதச்சத்தே முதற்கணிஞ்சுதன. எ - து. சாக்தோக்கியம், ஆளுத பிரபாடகம் இரண்டாவதென்க. மகிளம் - ௧.

அசத்தாமென மாறுக.

சத்தாகிய மெய்யெனவியையும். * “அடியுன்தான்றா அயது” என்றும்போல. அறிவறியாமெய்யென்றது வானாபெயராய் நின்றது.

சிவஞானனைச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக்கூறியது உபசர வழக்கு. † “இறைவனார் கமலபாதம்” என்பதுமது.

இதனாற் போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒருபொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்றே பிரமாணதீதமாகிய சூனியமெனின் சூனியமும் அந் பொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரம்மப் பொருள் அசத்தெனப்பட்டேச் சத்தென்னுஞ்சுருதிகளோடு முரணாகவின் அவற்றுட் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப்பொருளாவது உண்மைஞானத்திற் கோசரிப்பதென யாழ்குறஞ் சிவமேயன்றி நீகறுஞ் சூனியமன்றென மாயாகாதியை மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுமென்க.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரொல்லாம் உருகின்ற வெண்பா விற்குறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் சூரிஷையின்பிடிபுணர்ப்ப.

உஅ. உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
யுணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிர்
ருனிரண்டா மெய்கண்டான் நன்ன னுணர்தலாற்
ருனிரண்டாய்க் காணான் நமி.

எ-து. உ-ம். எனின். பிரகாசித்த பொருளையும் வேறொன்றான் அறிதமென வேட்கைசென்றுழி அவ்வாற்றாற் புதுவதாய்ப் பிரகாசிக்கவேண்டிதலிற் பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுமெனியென்றல் யாண்டிஞ் செவ்வாமையின் வாக்ருமனாதிதமென்றல் பொருளாதென்பாரை கோக்கி அதனை வலியுறுத்துதலுதவிந்து.

(இ-ள்.) உணர்ப அசத்து-நின்னாலறிவனவாய் கருவிகளெல்லாம் மேற் கூறியவாற்றான் அசத்தாம், (அசத்தெனவே அசித்தாதனும்பெறப்படும்).—ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராதது - ஆகலான் அவற்றுள் ஒருகருவியும் ஒன்று கியமுதற்பொருளை அறியமாட்டாது.—உணரும் நீ தான் உணராய் - அவற்றானறிந்து வருகின்ற நீதானும் அதனையறியமாட்டாய்.—ஆகின் - நீயே யாய்ந்தறிவாயாயின்,—உணரும் உனின் தான் இரண்டு ஆம் - (அவ்வாறுணரப்படும்பொருள்கள்போல்) உணர்கின்றநின்னினவேறும்.—மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்தலால் தான் இரண்டாய்க் காணான் நமி - உயிர்க்கு அறிவு விளங்குமுண்மை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவஞ் சூனினடங்கி அதுவாய் நின்று அதனானே அதனை யறியுமாகலான் ஏனைப்பொருள்களை யறியுமாறுபோல வேறாய்நின்றறிவானல்லன் அத்தனிமுதற்பொருளை என்க.

இதனாற் போந்தது சத்தாகிய சிவம்பாசுஞானத்தானுதல் பசுஞானத்தானுதல் அறியப்படாது, அறியப்படாத் குடமுதலாயினபோல உயிரின்வேறும் அவிச்சையான் வருஞ் சுகதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையின்கிவ நிரிசயலின்பத்தினைப் பயவாதாகலான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோன் எனையபோல அசத்தாதவின்றித் தனி யாய்நின்ற அம்முதற்பொருளை அதனொத்தித்த கின்றே காண்பனென வையாவி கர் முதலியோரை மறுத்து வாக்ருமனாதிதமாய் கின்றே கோசரமாமென வலியுறுத்தியவாறுமென்க.

உணர்பவென்பது அகரவீற் றஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்ச்சொல்.

ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை விதாசத்தாற்றென்கது.

* திருக்குறள், மடியின்மை. செ - ௧௦. † கிஞ்சுரத்திப்பாற், பாரிம். மறைமிகல்.

உனினென்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது. ஒற்றிரட்டாமை புறமுடையார் கொள்க. தான் அசை.

உக பாவகமேற் றுனசத்தாம் பாவநா தீதமென்றிற்
பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்
பாவித்த றுனென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ். *

எ-து. உ-ம். எ-னின். தானே கோசரமானவன் நித் தன்னுலறிதல்கடாமையிற்
தன்னுலே தனையுணருமென்பது தன்னிப்பற்றுதலென்னும்வழுவாமாகவின் அவ்வா
ர் சிறிவாக்குமனாதிதப்பொருள் யோகனாவிந்குறும் தியானபாவனைகளிற் கோசரமா
மென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதம்பற்றிக் கூறுவாரை கோக்கித் தன்னுலன்
றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ன். பாவகமெல் தான் அசத்தது ஆம்—(நீ கூறும் பாவனை ஏனைப்
பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும்) பாவக
மெனின், (அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள்) அசத்தாம்:—
பாவநாதீதம் எனின் பாவகம் ஆம்-கருவிகளை நீக்கிநின்று பாவிப்பதாகவின்
அப்பாவனை எப்பைக் கடந்ததெனின், கருவிகளைக்கியவழி ஒன்றுமறியுமறியின்
றிக் கெவலமாமாகலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமா
றில்லை:—அன்று என்னின் அது பாழ் ஆம்—இவ்விருதிறனுமன்றி அநிருவச
னமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது குணியப்பொருளாம்:—பாகவத்
தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம்—அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்
கெய்தாதபொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது
போலிப்பாவனை (யாதலாற் பாவனுதீதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்
றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல், ஒருவாற்றாறும் பாவனைக்கெய்தாத
பொருள் பாழாமெனின்):—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம்—(அப்பாவ
கங்களை யொழித்துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம்
பொருள்,—பாழ் இல்—ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமைப்பற்றிப்)
பாழாதலில்லை என்க.

தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது † “கறையிட மணியனு மணித்தன்று”
என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியே யாகலால் தன்னிப்பற்றுத
லென்னும் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்
ருர். தன்னருளை யறியுமறும் அதனாற் பாவிக்குமறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட்
உறப்படும்.

யோகனாவார் கூறும் பாவனையாவது இக்காண்களுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி
வேறின்மையிற் காண்கியுட்கறி மறுத்தார்.

சு. அறிய விரண்டல்ல னுக்கறிவு தன்னு
லறியப் படானறிவி னுன்னா—னறிவுக்குக்
காட்டாதி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறித்து கண்டி.

* இவ்வெண்பாவின் கருத்தினைக் கெளரவத்தியார் - க-எது சூத்திரம் எ-எது செய்யு
குடதும், லெப்பிரகாரம் - சு - எது சூத்திரம் - எ-எது செய்யுளுடதும், குறையிர்தம் -
க-எது அனெதுடதும் ஒட்டிக்கொள்க, † புறப்பாட்டு, கடவுள்வாழ்த்து. வரி - இ.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்கறிப் போந்த பாவனைகட்கெய்யாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாலித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவநீக்கியகாலத்துச் செனைப் போல முற்றுமுணர் தன் முதலிய எண்ணுண்களுமுடைய தென்று ஆகமங்களுட் உறுதலின் ஆண்டான்மருளஞ் சிவஞானத்தோடொப்பதன்றிப் பஞ்ஞானமென்ப படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத் தென்னுஞ் சிவசமவாதிகளை கோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறிப இரண்ம் அல்லன்—சிவாகமங்களின் அத்துவந்தம் உறுதலின் உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேரல்லனாகலானும், —அவ்வின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான் - (சமமாதலின்றித் தூலகுக்கும முறையாற்) மன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நிறுவின் அவ்விதத்துத் தன்னறிவினால் அறிய வாரானாகலானும், —அறிவுக்குக் காட்டு ஆக நின்றானை - தன்னறிவுக்கு விவஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க் குமுறிய, முகல்வனை, —அறிவு கண்டு அறிந்து காட்டாது—ஆன்மஞானமானது தான் கண்டறிந்து (தன் குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசாமாய்நு, காட்ட மாட்டாது, —மெய் அறியாக் கண் என்ன - (தன்னின் வேரென்றத் தனக்குத் தன்னிறவிற் றன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாது) உயிரையறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல் என்க.

காட்டு முதனிலைத்தொழித்பெயர்.

அறிவுக்குக்காட்டாகி நின்றனென்னும்பெயரடையானும், —தக்கறியவாறு.

கண்டறிதல் * “குறித்தாழ்த்தகண்” என்றும்போல ஒருபொருட் பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்முதலியவற்றை கோக்கி உயிர் சுத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர்.

கண்ணறியாமெய்யென்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோலென்தரைப்பாருமுனர். உடம்பிற்கு அறிவுத்தன்மை மின்மைவானும், உடம்பிற்குத் தன் காட்டாதலுயின்மைவானும் அகிதின்மையையாதற் கோலமையின் அத போலியுடையென்றொழிக.

சுக. அதுவென்று மொன்றன் றதுவன்றி வேறே.

யதுவென் றறியறிவு முண்டே—யதுவென்

றறிய விரண்டல்ல னுக்கறிவு னிறந

லறியுமறி வேசிவமு மாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அத்தன்மையானுய முதல்வனைத்தலைப்பட்ட உயிர் அம் முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேவாகவின் ஆண்டக்கனமறிவதும் அறியப்படுவது உமாதல் யாக்கனமென்னுஞ் சொத்துவிதவைவர்க்கத்தகைவரை கோக்கி ஒன்றாயவழியும் அறிவதும் அறியப்படுவது முண்டென்பதணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அது என்னும் ஒன்று அன்று - (சத்தாகிய சிவம் ஜேயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது உமக்குமொக்குமாகலான் அச்சிவம் இன்னதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய் நிற்பதொருநிருவிசேடப் பொருளெனக் கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல) அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு குணியமன்று. (ஆகலான்), —அது அன்றி வேறே அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே - அத்த ஜேயமாத்திரையே

† மா-உப்புத்தி, யா-ஹம்,—மாநிபாதிதிமாபா. அதிலே தோன்றி அதிலே ஒடுங்கு நெதோ அதுமாயை. இது நிராலிடமாபாடிபத்திம் கண்டது.

மாயை கண்மங்களைன்னும் இரண்டனோடும் இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம் அருட்சேவலமாவது தத்துவசக்திப் பின்னர்ப்படுங் கேவலம். அது*தனதுரீபாகத திற் காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சக்தமென மூவகைப்பட்டி ஒரோவொன்று ஐத்துவகைப்படும். அவற்றுட் சகலத் திற்சேவலமைந்தம் †“ஒன் றிணையாமுலத்த” என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சகல மைத்தம் ‡“இலாடத்தேசாக்ஷிரத்தை” என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சக்தமைத் தம் §“யோகிற்றருவதோர் சமாதி” எனவழி துவாசிரியர் தொருத்தோதியது ஐதித் தாச்சாராவலியேரகபாதத்தின் வருத்துக்கூறுதலான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச்சக்த தமுஞ் சேவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலையமுத்தி பாமுத்தியென் னைவ கைப்பட்டிச் சாக்ஷிரமுதலியபெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வருத்தேரதுப.

பொதுவதிகாரமுடிந்தது.

உ - வது. உண்மையதிகாரம்.

சா த ன வி ய ல்.

ஏழாஞ்சுத்திரம்.

நாறிவிதநிபனகிண : நவிதெலுஉவெய்யிபி:

பு. ப. கௌரிவயோவெ-தூய ஸ்ரீ தாதபெரம்புலம்.

யாவையுத் துவியுத் || சந்தேசி நாகலித்

சத்திரம் நகரம் தஞ்சாவூர் தஞ்சாவூர்

திருநீய எறிவுள திரண்டலக காண்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னிக். மேலதற்கோர் புறவடையுணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்ந்தது ஸுதலித்து.

[illegible]

† இத்தால், மான்காஞ்சுத்திரம். செ - உ. ‡ ஷே. குத்திரம். செ - உ.

5. செயலாளர்தேர்வு, நான்சாங்குத்திட்டம், உ.க. திருச்சி.

3. **பீகார் சர்க்கார் தலைப்புகள் சீர்தரல் சலுகைத் தரகாணி**யும், **மிதிதர்த்துயத்தர்ப்பு பங்கிடுவிற்பல்** சலுகைத் தரகாணி **யும்** **தர்த்துயத்தர்ப்புத் தரகாணி**செருதல் **சலுகைத் தரகாணி**யும், **தர்த்துயத்தர்ப்பு** யடைதல் **சலுகைத் தரகாணி**யும், **பரமிதரகாணி** **பாபபட்டி**யிற்பல் **சலுகைத் தரகாணி**யும், **மிதி** **தர்த்தரகாணி** **விபரம்பிபாணம்**, **இந்திய** **தர்த்துயத்தர்ப்பு** **தரகாணி** **இந்திய** **தரகாணி** **செருதல்** **தரகாணி** **சலுகை**.

செவ்வார் காண்க.

|| செயல் தூதரொருபுமும் பிரபஞ்சம் அருளுதலொருபுமுமாயிருந்ததப்பற்றி முதலாம் குதிரத்தில் இந்த அடித்து எய்க்கிறபிறகு கருவரவிலிருந்துமுதலாகவே நான் குடுபெர் சத்த அந்த எண்ணியிருக்கிறேன். என்ன? தெரையெழுந்த தெய்வியொருமும் அந்ததா னிப் பிரபஞ்சம் அந்நிதியப் பிரகடனம்க்கையென்க. என்ன அந்நிதியொருமும் நுநுநு வந்து விடப்பங்காது அப்பிரகடனம் தெரிக. இதன் உண்மை விளங்குகலாம் பெருகாமல விடப்படுத்தும் பெருகாதெதிர் விடப்படுபாக்கலாம் குடுபெய்துநுநு தெய்வதெய்வக.

(இ-ள்.) * தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி மேலையாறுகுத்திராங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களாது பொதுவாய்ப்பு பேரமான முகத்தானும் நிலக்கனாமுகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம்முப்பொருள்களாது சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத்தானும் பயன்முகத்தானும் ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புருஷனா முத்தர்கண் மூன்றுகுத்திரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனையு பயன் பெறுதற்கெதுவாகிய சாதனம் கூறிய தொடங்கினார். அவற்றுள் தீச்சூத்திரம் உணருருவசத்தெனவும், இருதினனல்லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத்தான் வரைசெய்துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றாகப்பாலென்பார் மதம்பற்றி நிகழும் கடாவை யாசன்கித்துச் சூத்திரத்துக்குப் புறமாகவெடுத்த ஓரொழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய்துணர்த்து முகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியினியல்பாவது இதுவென்பதுணர்த்துது ஐதலிற்று என்க.

அதிகாரமும் துத்தம் வேறாயவழியும் இயைபுணர்ந்து கோடற் பொருட்டுக் கருத்தரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது.

இப்புறனடையை வடதுலார் வரக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படுமன்றிகாரணமும் மூன்றுபுறனடை போலமென மலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார். முன்னையவிரண்டும் இதுதியதிகாரணத்தைச் சாதித்தற்கேதுவாய் ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றினையறிந்தவழி அதனையு பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யவாறு வார்த்து அதனைச்சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம், அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்பதூஉம் அதனையுபயம் உணர்ந்தாவென்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்வாமை யின் கண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன் பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியினியல்புணர்த்துவதாய் இச்சூத்திரம் முத்தர்கணவைக்கப்பட்டது.

இதன் பின்டப்பொழிப்பு

(மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த இரண்டினுள் வாக்குமனஞ்சிதமாகிய) சத்தேதிர - சிவசத்தின் சந்நிதியின் (உணருருவாகிய),—யாவையும்—அசத்தெல்லாம்,—சூரியம் ஆகலின் - பாழாகலின்,—சத்தே - சத்தாகிய சிவம் (அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை),—அறியாது - அறிதல் செய்யாது:—அசத்து - அசத்தாகிய பிரபஞ்சம், இலது (ஆகலின்) - அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை, —அறியாது - அறிதல் செய்யாது: 'ஆதலாற் பாரிசேட வனவையான்',—இருதினன் அறிவுளது - இருதினனறிவுளதொன் றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் (அதுவே) சத்தாதற்மன்மையு மசத்தாதற் மன்மையுமாயிய,—இரண்டலா—இரண்டுமன்றிச் சதசத்தாயுள்ள,—ஆன்மா—உயிராம் என்க.

இரண்டினுள் ஒன்றினைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயென்னுமேகாரம் பிரிவினைக்கண் வந்தது.

உதாரணத்தி நியாயமாவது, அருத்தி கூடித்திரத்தினை அறிபாதவனுக்கு இது அருத்தி கூடித்திரமெனக் காட்டிக், அது மிகவும் தன்னிதரகலின், காணதல் அரிது; குதலால், அதுதான் தோன்றவதோர் பெரியகூடித்திரத்தினை இது அருத்தி எனக்காட்டி, அதனை விடநத பரிணாமகூட்டம் உணர்த்துதல் போல்வதோர் முறையாகும்.

அசத்திலதா கலினென்றுரைக்க.

அசத்தாச சத்தையறியாமைக்கும் சத்தெதிர் ஞானியமாதலே ஏதுவாதவையுமாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகளு முத்திநிலைபிற் சிவகாரணமாய் ஆன்மச் சிதியையொட்டி முதல்வன்சந்தியினிற் பற்றுமென்பாரா கோக்கி வேறுமோ ரோதுக்கிறார். இக்கருத்தே பற்றி * “சத்தின்று விவரமையானும் தலைக்கொ டொன்றுணர்த லானும்” என விண்ணோடெனவும் உடன்கூறினர் வழுதுவாசிரியரும்.

ஏற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது ஈண்டதுபல வறிவின்மேற்ற.

இனைத்தென வறித்தபொருட்டு வினைப்படு தொருதிக்கண் வேண்டப்படு + முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுள் யாவையுஞ் ஞானியஞ் சத்தெதிராகவிற் சத்தேயறியாதென்றது ஓதி காரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓரதிகாரணம்; இருதிருநறியுணர்ந்தான்கூட வாண்மாவென்றது ஓரதிகாரணம்; ஆக மூன்றதிகாரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

மு த ல தி க ர ண ம்.

ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாத் து.

எ-து. மே-ள். எ-னின். † “தத்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்திதி தன்னி னின்றே.” எ-ம், ‡ “கடமொளி வளர்குழியை மாயை மேவி.” எ-ம், § “தாரகமா மத்தன்று னித் தல்.” எ-ம், || “விமலனுக்கோர் சத்தியாய்.” எனவும், | “உலகமேயுருவமாக” எ-ம், ‡ “அத்துவா மூர்த்தியாகி.” எ-ம், ¶ “இருசிலனுய்த் தியாகி சீருமாகி—நின்ற வாதே.” எ-ம், கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தை, § “சத்தெதிர் ஞானியமென்றல் அவசெத்தாத்மாய் முடியும்போலும் எனவும், || “மண்டிய வுணர்வுயிர்க்காய் மன்னி சின்றறியும்” எனவும் கூறஞ் சிவாத்துவிதனைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றிற் போத்த ஏதுவைக் கண்ணுழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டினார்வின்றி சின்றறியுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்ச் சுட்டியறியப்படும் அசத்தாய் பிரபஞ்சம் வினங்கித்தோன்றது என்க.

ஈண்டுச் ஞானியமென்றது வினங்காமையென்பொருட்டென்பார் பிரகாசியாதென் றார். இக்கருத்தே பற்றி x “முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிருள்” என்றார் வழிநிலாசிரியரும், முனைத்திடாமையாவது இது குடம் இஃதாடையென எம்மேனா ராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு சிவ் வாமையாய். ஆகவே ஈண்டுச் சத்தெதிர் யாவையுஞ் ஞானியமென்றது கொண்டு அவசெத்தாத்மாதல் பாண்டையதென மறுத்துச் சத்தறியாதென்றதனை வலியுறுத் தியவாறுகாண்க.

மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நின்றனன்.

எ-து. ஏது. எ-னின். முற்றணர்வுடைய சிவத்திற்கு அசத்தை விடவீப்பதாய் சுட்டினார்வும் உண்டென்றும்படும் இழுக்கெண்ண பெண்ணரை கோக்கி மேற் கோணச்சாதித்தனுதலிற்று.

* சிவஞானசித்தியார், ஏழாக்குத்திரம். செ-க. அனைத்து. † இவ்விடம் என்பதில்.

‡ இஃது, முதற்கூத்திரம். § இஃது, வித்தின். § இவ்விடம் என்பதில், பொது, செ-உ. சிவபார்.

|| இஃது, முதற்கூத்திரம். || இஃது, சிவஞானசித்தியார், இவ்விடம் என்பதில், செ-உ. சிவபார்.

| இவ்விடம் என்பதில், இவ்விடம் என்பதில். செ-க. || இஃது, முதற்கூத்திரம். செ-க.

¶ திருவாசிரியர், இவ்விடம் என்பதில். செ-க. || இஃது, முதற்கூத்திரம். செ-க.

|| இவ்விடம் என்பதில், இவ்விடம் என்பதில். செ-க. x இவ்விடம் என்பதில், ஏழாக்குத்திரம். செ-க.

(இ-ன்.) தன்னியல்பாகப் இயற்கையுணர்வின் முன்னர்ப் பொது விபல்பாகிய செயற்கைச் சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து சில்லாமைபான் சுண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்டது என்க.

பிரகாசித்தநின்ற வின்மையாவது இயற்கை யுணர்வோடொப்ப ஒருங்கு சில்லாமை. எக்காவத்து நிலபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றி மறைவதாய பொதுவிபல்பே பொய்யெனவும் கூறப்படுவனவாகலான் அவை சுண்டைக்கேற்புடைய அறிவின்மேனின்தன. இஃதறியாதாருரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

சஉ. அன்னியமில் லாமை யாற்கொன் றுணர்வின்ரு மன்னியமில் லானசத்தைக் காண்குவனே—லன்னியமாக் காண வன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல மாண வசத்தின்மை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியா வெனின் முற்றணர்வுடைமைக் கிழக்காமென்பாரை கோக்கி இழுக்கின்மைகறி ஏதுவை வலியுறுத்ததுதவிர்த்து.

(இ-ன்.) அன்னியம் இல்லாமை அறற்கு ஒன்று உணர்வு இன்று ஆம்—(தன்னுள் விபாப்பியமான பசு பாசங்களை) வேற்றுமையின்றி உடனாய் நிறையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை (ஆக லான்).—அன்னியம் இல்லான் அசத்தைக்காண்குவனேல் அன்னியமாக் காணான்—அத்தன்மைபளுகிய முதல்வன் அசத்தை யறியவனுவனுயின் (அறிந் தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல) வேறாகச் சுட்டியறிவானல்லன்,—கதிர் முன் இருள்போல அவன் முன் மாண வசத்து இன்மை மற்று—ஞாயிற் றின்முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வனெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ் சம் விளங்கி சில்லாதாகலான் என்க.

எனவே, அசத்தை விட யிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு முற்றணர்வைத் தடுப்ப தாகலான், அஃதில்லாமை முற்றணர்விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாதென ஸுயமகந்தி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மாணமை விபாபசவுணர்விற்கு விடயமாகாமை.

இன்மை சுண்டு விளங்காமை குறித்த நின்றது.

மற்று அசை. மற்றுக் காண்குவனேலென மேலேகட்டி வினைமாற்றின்சன் வந்த தெனினுமமைபும்.

உணர்வுக் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர்முன்னிருள் சுண்டுமுனையாமைமாந் தினைக்கு ஒருபுடைபுலமையாயிற் நென்பது வழிநலாகிரியர் * “முனைத்திடா உசத்துச்சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போல்” என்றவாற்றானறிக.

இ ன் ட ன ம தீ க ள ம்.

இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்நென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின் சத்த அசத்தையறியாதாயினும் அசத்தெனப்பட்ட தனுக்கரையுலகபோகங்களுள் ஒன்றாய் கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி சீர்தும் ஆன்மச்சீர்தியிற் பெத்தசிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களை யறிந்தாற்போல முத்திரியியிற் வெகரணமாய் நின்று வெத்தை யறியுமென்றதும் கண்ணாடியினிழல்

உலகையுணர்ந்தியார். ஏழாக்குத்திரம். செ-எ. அனைத்துஞ்.

போல ஆன்மசந்நிதியின் அதன்கணறிவுண்டாமென்றும் அமைவுடைததுப் போலுமெனச் சிவசங்கிராந்தவாதிமதம்பற்றி ந்கமும் ஈடாமை யாசனத்திததாசுத் திரத்தின் இரண்டாங்குந்நிற் போந்த வேதனைக் கண்ணமுத்துரைத்த மேற் கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்தினுக்கு - தத்துவப்பிரபஞ்சத்திற்கு, - உளர்வு - அந் வானது, - இன்றென்றது - இல்லை என்க.]

குத்திரத்தின் இலகென்றது அறிவிலகென்னும் பொருட்டென்பார் உணர் வின்றெனவுரைத்தார்.

எண்டு அசத்தென்றது தத்துவப்பிரபஞ்சத்தை; சிவப்பிரபஞ்சத்திற்கு அறி வின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அதுதானிருபிக்கில் இன்றாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். பதிஞானபகஞானங்கோடொப்பப் பாசஞானமொன் றென வைத்தெண்ணப்படு முரிமையுடைய வதனை அறிவுடைத் தன்னென்றல் பொருந்தாதென்பாராசோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வறிவாவது தூலமாய் கோக்கும் வழி அவ்வசத்திற்கு உள்ளதுபோலத் தோன்றினும் ஐயந்திரியின்றி மாசறுகாட்சியாள் ஆரா யும்வழி அதன்கண் துல்லாதாகலான் இனி அசத்தினுக் குணத்தினின்றென மெற்கொண்டது என்க.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிர்கண்கள்கழு ஞானமே பாசஞானமென்று உப சரித்துக் கூறப்படுமதனைப் பாசத்திற்கு ஞானவிய ஞானமெனக் காண்டல் நிரூபி யாதவழிப் படும் மடமையே பிறிதில்லை யென்றவாறாயிற்று.

சக. பேய்த்தேர் ரீரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்று அணந்த பேய்த்தேர் ரசத்தாகும் பெற்றியைபின் - வாய்த்ததோக் கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை கண்டுணர்வா ரில்லதெனக் காண்.

எ-து. உம். எ-னின். அதனை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பேய்த்தேர் ரீர் என்று வரும் பேதைக்கு மற்று அணந்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும்பெற்றிவையின்-(பாலிலித்தின் கட்டகாணப்படுவ தாய்) பேய்த்தேரை ரீரென்றுகருதி (அதனையுண்ண) வருகின்ற (கீர்வேட்கை யுடைய) மடவோனுக்கு (அதனையடுத்தவழித்) தன்னுணர்வாய்ப்பட்ட அப் பேய்த்தேர் (ரீராதலின்றிப்) பொய்யாத்தன்மைபோல, - வாய்த்து-(ஞானம் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி) கிடைத்து, - அதனைக் கண்டு உணர்வார் துல்லவழியின் அசத்து இன்மை காணும் - அவ்வசத்தினியல்பை ஆராய்த்தறி வாரின்றி அறிவமாட்டாதார் உள்வழி அவர்க்கு (அதன்கணறிவுண்டதா) மறிக்கப்படுஞ் சத்தார்த்தன்மையே காணப்படும், - கண்டு உணர்வார் இல் லது எனக்காண்-(அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து ஆதனியல்பை) யாராய்ந் தறிப வல்லார்க்கு (அவ்வசத்து) அறிவிலலதேவாமென்று அறிவாயாக.

மற்று வினையாற்று. மை பகுதிப்பொருள்விகுதி. இன் உவமவுருபு. வாய்த் தென்பது வாய்ப்பென்பதன்றிரிவுவாய்த்தல் கோபுதல், ஆண்டுகேற்புடைய வினையுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது.

அசத்தின்மையாவது சத்தார்த்தன்மை. காண்குருபு விகாரத்தார்த்துத்தை அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

ஸ்ரீ ம தி க ர ண ம்.

இனி இருதிநனறிவுண்டிரண்டலா வான்மா வென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். சிவசத்தின் தன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகவீர சத்தே அசத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரையும், உயிர்க்குத் தன்மையென்பதொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசத்திராத்தவாதசைவரையும் மறுத்துச் சத்துமசத்துத் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்தவழி இவ்விரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னென யென்பாராரோக்கிப்பாரிசேடவனவையான் அவ்விரண்டின் வேறாய் உயிர்க்குத் தன்மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதலுதலிற்று.

[இ-ள். இருதிநன்-சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினியல்பை, — அறிவுளது - அறியும் பொருள், — இரண்டலா - சத்தும் அசத்து மல்லாத, — ஆன்மா - சதசத்தாகியவுயிராய் என்க.]

நண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிநனறிவுண்டென்றது சத்தெதிரில்லாத அசத்துஞ் சத்துத் தம்முள் ஒன்றுளென்றறியப்படாமையான் இருதிநனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம். தம்முள் ஒன்றுளென்று அதுபலிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடாததையும் அதுபலிக்குத் கண்போலுமென அனுமானம் கூறிக்காண்க. அவை உயிரானும் அறிவப்படாத வழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய் முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய் உபதேசியாய்நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாறு முளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். இருதிநனறிவென்னுத் தொகைச்சொல் விரியுக் காற்படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறு வேறு கூறுஞ் சமயக்கனெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய் - மேற் கூறிப்போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுத்தன்மைத்தாய், — உபதேசியாய் - அறிவிக்க அறியுத்தன்மைத்தாய், — அவ்விரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய் - அவ்விரண்டின்கண்ணும் நிலைபெற்ற அதுபவவறிவுள்ளதாய், — உள்ள அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது - இவ்வாறுள்ள பொருளாயது அதுவே சத்தும் அசத்தும்மல்லாத சதசத்தாகிய உயிராமென்றவாரும். இருதிநனறிவுள இரண்டலாவான்மாவென மேற் கொண்டது என்க.

ஆயென்னும் வினையெச்சமுன்றும் உள்ளவென்னும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்போடு முடித்தன.

இருதிநனறிவென்னும் தொகைச்சொல் நண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற் றென்னுத் கருத்தான் இவ்வாறு மொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிநனையுமறியுமறி வென்னும் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையு மறிவதாயெனவும், இருதிநனவுத் விளக்கிய வறிவென்னும் மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியாவெனவும், இருதிநனறிவுமுன்னவறிவென்னும் ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாறுமுளதாயெனவும் உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனால் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னெனயென்னுத் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர் மதக்களையும் அவற்றோடொருத்தன்மையகான சமயக்களையும் மறுத்தவாறு.

* பாசீசேடம் - ஸ்ரீபு. அந்தாவது ஒருநிரைசெய்க்கப்படும் மூன்று புருடருள்ளே இருவர் கண்ணகன் என்பதனால் மூன்றுவாருகிய புருடனே கண்ணனென்றறிதல்போலவது.

உபதேசியாயுள்ளவதுவென்றதனால் உயிர் அறிவீக்கவேண்டாத தானேயறிபு ம்யல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவர் ஈசுவரவிகாரவாதசைவர் ஐக்ககாதசைவர் மதக் களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பா லுமுளதாயுள்ளவதுவென்பதனால் ஆன்மாவின் அறிவுச் சத்தோடு உரு மாரில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் பேதவாதசைவர் மதங்களையும், சத்தோடு உடையவழி ஒன்றாய்ப் போதலையென்றி அதன்பா லுளதாமாரில்லையென்னுஞ் சத்த சைவர் மதத்தையும், அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவே அவ்வறிபுத் தன்மை இவ்விரண்டின் தன்மை போலன்றி இருனொளியவாக் கண்டன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மையென்ப தாகும், உபதேசியாயெனவே அஃதாசாயத்தின் குணமாய ஒசையினியல்புபோலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுன்வழி விளங்குகதோர் தன்மையென்பதாகும், இரண்டன்பா லுமுளதாயெனவே அத்தன்மை படிசம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ண மாய் அமுத்தூர் தன்மையென்பதாகும் பெறப்பட்டன.

சச. அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
வருவுருவ மன்றாகு முன்மை—பருவுருவப்
தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது னில்லாது
தோன்றன் மலர்மணம்போற் றெருக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்முன்றலுன் முன்னையதனை உலியுறுத்தி இ-ண்ட லாமையை விளக்குதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவத்தான் அறிதல் அரு உருவம் அன்று ஆகும் - நுணுகிய தூல்களை ஆராய்வதாகிய உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாகலான் அஃதவ்விரண்டிமன்றி அவற்றின்வெறும். (அற்றேல், அவ்விரண்டினையு மறிபு முயிரீக்குத் தன் னுண்மையறியப்படுமோ படாதோவெனக் கடாயினுர்க்குப் படுமெனந் தன்னோடுபொப்பட மூன்றனையு மறிவதென்னுது அவ்விரண்டினையு மறிவதா யென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்படாத பொருள் குணிய மெனப்பட்டு வருவாமாலெனின்),—உண்மை அரு உருவாய்த் தோன்றி உடன் னில்லாது தோன்றாது னில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல் - அவ்வான்மாவின் உண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டிப்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்காது குணிய மாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின்கண் வாசம் (அவ்விருவகையுமன்றி அதன் கண்டங்கித்தோன்றுமாறு) போலச் (சத்திலும் அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன்வண் ணமாய்) அடங்கித் தோன்றுவதோரில்லாம்; (ஆகலான், அஃதனைப்போலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறிபுமுகத்தான் அறியப்படுவதாம்) என்க.

ஆகலான் அஃதனைப்போலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன் அவ்விரண்டினையு மறிபுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப்பெச்சம்.

கட்டுணர்விற்று விடயமாகாமையற்றிச் சத்தை அருவென்றும் அதற்கு விடய மாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றும் உறிஞர். உண்கருவசத்தென்புழி உருவென்ற தும் அதுகோக்கி.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றெருக்குது. தான் அசை.

அறிதலானன்றாகுமெனவியையும்.

இழை துவாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தையுணர்ந்திற்று.

ஆய்தல் ஐனுகுதல். * “தூய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ—யாவயி னுஞ்
முன்னத னுனுக்கம்.” என்றர் தொல்காப்பியனாரும். ஆயிழையாயெனப் பொருளி
னுனுக்கம் நுன்மேலேற்றப்பட்டது; இரண்டாவது விரித்தகரைக்க.

உயர்க்கு அறிபுத்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுள்
வாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையாயான்மாவென அதனை † யுடம்
பொடு புணர்த்தோதினர். இக்கருத்தேபற்றி ‡ “பலகலை யுவகி னிலவது லாலம்”
என்றார் புலடதுவாசிரியரும். இவ்வாதன்றி ஆயிழையாயென மகதேமுன்னிலை
யாக்குவார்க்கு இவ்வுதாரணம் மேலதனை வலியுறுத்துதற்கெழுந்ததன்றாய்க் கூறி
யது உறவென்னும் வழுவாய்முடியுமென்றொழிக.

தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

அருவுருவாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள் குறித்து நின்றது;
ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ” என்றும்போல.

தொக்குத் “தோன்றன் மலர்மணம்போலெனக் கூட்டுக.

சடு. மயக்கம் துற்று மருந்திற் றெளிந்தும்

பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசு—ஸசத்துமலை

நீயறிந்து செய்வினைக ணீயன்றி வெறசத்துத்

தானறிந்து துய்யாமை தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்கனமறியுமுயிர் ஸவசத்தோடொப்பச் சித்தாகு
மென்பாரை நோக்கி உபதேசியாயென்றதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மயக்கமது உற்றும் மருந்தின் தெளிந்தும் - (நின்னறிவை
வினக்குதற்குரிய விபஞ்சகமில்வழி ஒருவிடயத்தை இன்னதென்றறிய
மாட்டாது) மயக்கத்தையுற்றும் (பகிநோய்க்கு அன்னம்போல) அம்மயக்க
நோய்க்கு மருந்தாய விபஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க நீங்கி (அதனையின்ன
தென்று) நிச்சயித்தும்,—பெயர்த்து உணர்நீ பேசில் சத்து ஆகாய் - இங்
கனம் மாறி மறியுணர்ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் ஸவசத்தோ
டொப்ப அறியுஞ் சத்தியுடையாயல்லை. (அற்றேல், அசத்தனாவேன் போலு
மெனின்),—நீ அறிந்து செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத்துத் தான்
அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை—(விபஞ்சகம் உள்வழியும்) நீருன்
னறிந்து செய்த வினைகளை இப்பொழுது நீயேயறிந் ததுபவிக்க வல்லை
யன்றி நின்னின்வேராய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்ததுபவிக்கமாட்டாமை
யான் (அதனோடொப்ப) அசத்தனாவாயுமல்லை,—வேறு—(சத்தகுணமுடைய
ஆகாயம்போல விபஞ்சகமுள்வழி அறியுமாற்றனுடைமையும் அஃதில்
வழி—அவ்வாற்றவின்மைபுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விராண்டற்கும்)
வேராய்ச் சித்தசித்தாதன்மையுடையை என்க.

மருந்திற்றெளித்தோனே மயக்குதல் அஃதில்வழியென்பது பெற்றும். வியஞ்
சகமில்வழித் தலைப்படுவது உம் அஃதுள்வழி நீக்கிநித்தது உமாகிய மயக்கம் உண்ட.

* சொல்லுகாரம், உரிச்சொல்லியல். சூ-கூஉ.

† உடம்போடு புணர்த்தலாவது - தனியே பெடுத்ததக் கூறப்பாலதாயுள்ள ஒருபொருளை
அஃதென்கருது விசேடணமாத்திரையானே பொறப்படுமாறு அதனோடு சார்ந்திக்கருதல்.
இது தொல்காப்பியத்தான் மரபியவிறுதிச் சூத்திரத்தாக் கூறப்பட்ட ஒருதலைமொழிதலென்
தும் உத்திக்கு இனமாகச் சொன்னப்படும்.

‡ சங்குப்பிரகாரணம், மீய்த்தகாரணபலிகைவாதி மதநிராகரணம்.

§ நிருணாயகம், மூத்தநிருப்பதிகம். செ-எ.

யில்வழித் தலைப்படுவது உம் அஃதுன்வழி நீங்கிப்படுவதுமாயிவ இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிரோயாகவும், தீர்த்தவொப்புமைப்பற்றி விடஞ்சு கத்தைப் பசிடீர்க்கு மருந்தாகவும் உருவகஞ்செய்தார்; இஃகேதேச வருவகம். * மருந்தெனப் பொதுப்பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்த மறித்தபெண்டப் படுமாறு ஈண்டைக் கேற்புடையது பசிரோப் தீர்க்கு மருந்தே பாகலின் அப்பாறுரைக்கப்பட்டது. அது பகுதிப்பொருள் விருத்த.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. அசத்தமென்னுமும்பை இசத்தம்தழ் இப்பற்று. தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு படநின்றது. பின்னையது அசைநிலை துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇய்ந்து.

சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்தமாகலின். அம்வட மொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றியலுக்காரியுய் நின்றன; 'காகண்ணபுன்' 'பெற்றென்றுயர்த்த பெருமான்'; 'பேது செய்து' 'வாதுசெயத் திருவச்சமே' என்புழிப்போல.

அசித்துமையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாயென்றதனை இசையெசசமாகக் கொண்டு சத்தாதன்மையே யுடையாயல்லை; அதன்மேலுஞ் சித்தாமறிப்பாக வனமென்றுரைத்து இயைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டசத்தாகாய் அசத்துமையென்பவற்றை மேலருவருவ மன்றருமென்றதன் பொருள்படக் கொள்கைப் பாருமுளர். அவர் ஆண்டேயமைத்து கிடந்தபொருளை மறித்ததல் உட்கேண்டாமை யும் பெயர்த்துணர் நியெனவும் அறித்த துய்யாமையெனவும் அறிவுடைமை அறிவினமைப்பற்றிக் கூறும் பொருள் அவையாதல் செவ்வாமையும் கேரகிலவர்.

சக. மெய்ஞ்ஞானம் தன்னில் வினாயா தசத்தாத லஞ்ஞான முள்ள மனைதல்காண்—மெய்ஞ்ஞானம் தானே யுளதன்றே தண்கடனீ ருப்புப்போற் றானே யுளமுளவாத் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடியையுடைய முதல்வனுக்கு முண்டுபோலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு ஏக்காலத்து வந்ததெனவு நிசமுந் கடாவை விடுக்குமுக்கதான் இரண்டன்பாறு முளதாமாறு வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது,—மெய்ஞ்ஞானம் தன்னில் அசத்து ஆதல் வினாயாது - (ஒருபெற்றித்தாய அறிவெனப்படுஞ்) சிவத்தினெதிர் (கதிர்முன் னிருள்போல) நிலையுதல்லதாக வின் ஆண்டெனதாதலின்றி,—மெய்ஞ்ஞானம் தானே உளது அன்றே - அச் சிவம் என்றுள்ளது அன்றே,—தான் ஏய் உளம் உளவாத்தான் - தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்ளவாகு,—உள்ளப் அனைதல் - அவ்வுயிர்களைப் பற்றி நிறைவு,—தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண் - தன் னனிய கடலின்கணுளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துளதாகிய நீரைப்பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறிவாயாக என்க.

வினாயாதென்னும் வினையெச்சமறை அனைதவென்னும் தொழிற்பெயரோடு முடித்தது.

தானேயென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது. தானேயுள முளவாத் தானென் புழித் தானென்பது முன்னையது எழுவாய் பின்னையது அசைநிலை.

கேதேச எருவகமாவது ஒருபாகத்தை உருவகஞ்செய்த மற்றொருபாகத்தை உருவகஞ்செய்யாமல் விடுவது. உருவகமாவது உயமையையும் பொருளையும் சேற்றமை பொழி வித்தொன்றென்னும் உள்சூறையதொன்றையப்பது.

† நிருஞானம் பற்றி நிகழ்வதுதேனாம், நிருவாவாய்த்திருப்பதிகம்.

ஏயுமென்னும் வினைத்தொகை * “அறிவறித்த மக்கட்பேறு” போல நின்றது, எய்தற்குரிமையாகவது மேற்காட்டினும்.

நன்கடனீருப்புப்போலென்றதனால் மூப்பொருள்களும் வியாபக வியாப்பியக் களாய் நிற்குமாறும் பெறப்பட்டது.

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்த்தியையுடைமை கூறவே, இரண்டன்பாலு முனதா தலை உலியுறுத்தவாறு காண்க.

சுண்டிருதிருநையுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிருநைய சத்து அசத்து எனப் பட்டனவெல்லாம் + பிரமேயம் அவற்றை யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வயிர்நறியாகிய சிற்சத்தி பிரமாணம் அவ்வறிவு நீசுழ்ச்சி பிரமிதியென்பதாலும், இருதிருநால் விளங்குமறிவுளதெனவே அவ்விரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளங்கும் வற்றித் தனக்கு டேறும் நின்று விளக்குவனாய காட்சியனுமானமுரையெனப்படும் சத்தாகிய பாசஞானமூன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக் காதாமாய் உடனின்று விளக்குஞ் செஞானமூற் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அடையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதாலும், இருதிரு நானு மறிவுளதெனவே சரிடத்துக் கேட்கின்றி அசத்தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுறி அசத்தின்பாலும் சத்தான் விளங்கிச் சத்தையறிவுறிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அமுக்குமென்பதாலும் பெறுதும். இவ்வாதன்றி வியஞ்சகங்களையே பிரமாணமென் னார் தார்க்கிகர்முதலியோர் மதங்கள் பொருத்தாமையும், அவ்வியஞ்சகங்களா னிக ழும் பிரமிதிவேறுபாடும் அவற்றையுட்களும்சண்டு விரிப்பிற்பெருகும்; பெளட்கா முதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுக்கொள்க.

எ ட ட ா ன் ஞு த் தி ர ம்.

ஸ்ரீ ஸ்வாஸ்தவாஹி பவ்யூரெபஃஸ்வாநவெஹீதிவொபிதஃ|

சு-வெஹீதாஹுமாநாநாநவெஹீதாஹுமொதிதஹும|

ஹிபுல வெஹீ ஸ்வரீத்தனை வனரீத்தனைத்
தவழதல் துதவமாயத் தவத்தி லுணரீத்தவீட்
டன்னிய மின்மையி னரக்கழல் செலுமே.

எ - து. ஞு - ம். எ-னின். ஞானத்தினை யுணரு முறைமையினை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து. எ-ரை. ஞத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிரு நென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுனதாய் அசத்தினையறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பாலுனதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமையினை யுணர்த்துமுகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரத் தனக்குண்டென மேலிக்குத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவிற்குச் சாதித்ததனற் பெறப்படும் பயனும் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதும் அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்த்துதல் இவ்வெட்டாஞ்ஞத்திரத்தின்கருத்து என்க.

இதுவே ஞத்திரவியையும் இனிதுவிளக்கும்.

சுதிருத்தமம். புதல்வரைப்பெறுதல். செ-ச

+ பிரமேயம் - அறிப்படுபொருள், - பிரமாதா - அறிபவன், - பிரமாணம் - கருவி, - பிரமிதி - அறிதல்

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

தவத்தினில் - (உயிர்) தான் முன்னேசெய்துகொள்ளப்பட்ட, புண்ணிய விசேடத்தால், - தம்முதல் - தனக்கு அந்தர்பாயியாய் துத்காறுமுன்னின் றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளை (இப்பொழுது), - குருவுமாய் - குருவடிவமுங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து சிவதிக்கைசெய்து (மனாவமுமாராது கிய நீ), - ஐம்புல - ஐம்பொறிகளாகிய, - வேடகின் - வேடருட்டிட்டு, - வளர்ந்து - வளர்ந்து, - அயர்ந்தனைபென - நிற்பெருந்தகைமை அறிபாது மயங்கியிடர்ப்பட்டாய் நிற்பெருந்தகைமைபாவது, - உணர்த்த - இவ்வுயல் பிறற்றென்றறிவுறுப்ப, - விட்டு - அறிந்தமாத்நிரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி, - அன்னிய மின்மையின் - அன்னியமின்றி அகன்னியமாந் தன்மையின் நிலைபெற்று, - அரன்கழல்செனும் - அம்முதல்வன் திருவடிக்காய்ணையும் என்க.

உயிரென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்தரைக்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வணர்த்தவிட்டுச் செல்லுமென இயையும்.

* புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனையென்பது 'சந்தாபுகழ்பெற்றான்' என்புழிப்போலக் காண்காரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தம்முதலென்றது வேறுமுடிபாகவிற் பால்வழுவின்கையுணர்க.

குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குபிராய் உண்ணின்றணர்த்தியதுமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப்பயப்பித்ததாய் ஆண்டொதாசியியையு.

அரனென்றது சுட்டுப்பெயர்ப்படநின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் கவமணிமுடியுஞ் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையானமாம்; அதுபோலப்பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாய்ப் பாகிய ஒருபெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருக்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குபிராய் சிந்து எவற்றினையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமையற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களைபரித்தலான் அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனதுபேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுமுதல் தனதேயாகக் கொண்டதுபயிக்குஞ் கதத்திரமுடையையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவனாகவும், அவ்வான்மாவை அறிவுப்பெருஞ்செல்வமுமுதல்வனாகவும், அந்தவனையறிவுப்பெற்றி புறத்துதலும்விதிவிலக்கையிழப்பித்து இழிதொழிவின்றிப்பித்தலுமையெய்யுப்பற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ்செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்த்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்த்தவர்தலும் அநுவாதமுகத்தாற் பெற்றும்.

இதனுள், தவத்தினிலுணர்த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமையென்றது ஓரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்த்தெனவென்றது ஓரதிகரணம்; விட்டண்ணிய மின்மையி னரன்கழல் செனும்மென்றது ஓரதிகரணம்; ஆகாரண்கதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய்தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

எ - து. மே - ன். எ - னின். மேற்கூறிப் போந்தசாதகரம் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறுகக்கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்கண்ணிழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ - ன். ஈண்டு - இந்நான்கதிகரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து, — இவ்வான்மாக்களுக்கு - மேற்கூறிப் போந்த வியல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கு, — முற்செய்தவத்தான் - படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்தவத்தான் அமையாது முற்பிறவிகளிலே செய்துவந்த தவமாகிய சரியை கிரியா யோகவிசேடத்தால், — ஞானம் - குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானம் கண்ணாகக் கொண்டறிவதாகிய சாதன வறிவானது, — நிகழுமென்றது - ஐயந்திரிபின்றி விளங்கும் என்க.]

மேற்கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கென்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார்.

படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்தவத்தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானம் கண்ணாகக் கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின்மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோகூத்தைக்கொடா வாகலான்.

எ - து. ஏது. எ - னின். தவங்களே சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

[இ - ன். மேல் - முற்பிறவிகளில், — சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி - சரியை கிரியா யோகங்களாகிய தவங்களைச்செய்து முற்றுப்பெற்ற விடத்து அத்தவங்கடாம், — நன்னெறியாகிய - வீடு பேரெய்தற்குச் சன்மார்க்கமாகிய, — ஞானத்தை - மேற்கூறிய ஞானத்தை, — காட்டியல்லது - பயப்பித்தன்றி, — மோகூத்தை - முத்தியை, — கொடாவாகலான் - கொடுப்பன வல்லவாகலான் ஈண்டிவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய்தவத்தான் ஞான நிகழுமென மேற்கொண்டது என்க.]

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியைகிரியாயோகங்களை யெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உண்மைத்தொகை வடநூன்முடிபு. கிரியாயோக மிரண்டற்குத் தீக்கையொன்றென்பது தோன்ற அவ்விரண்டினையுந் தொகுத்தோதிச்சரியையைத் தமிழ்க்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினர்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்தவாறென்னையென்னுங்கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களை யெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறினர், ஞானத்தையின்றியமையாமையுணர்த்துதற்கு, சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்றது உபலக்கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் - ஞானத்தைக் காட்டியல்லது

மோட்சத்தைக் கொடாதெனக்கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்வதுமோட்சத்தைக்கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபெறென்பது. அதனைத் தலைப்படுத்திக் கெதுவாய்ச் சிறந்தகெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்குகெறியென அவ்வச்சமயத்தாற் கூறப்படுவனவனைத்தும் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்றபெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவ்.

சஎ. தவஞ்செய்தா ரென்றுத் தவலோகஞ் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றார்க்குழ் சொல்லுமாந் கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தார் அவற்றின் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்வாறென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறுணர்த்தி எதுவை வலியுறுத்துதலிற்று.

(இ-ள்.) தவம் செய்தார் - சரியை முதலியவற்றைச் செய்தோர்கள்.— என்றும் தவலோகம் சார்ந்து - (அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்படுக்குஞ்) சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி (ஆண்டுளவாகிய இன்பங்களை அதுபவித்து), —பற்றுப் பவம் செய்து அறுப்பார் ஆக-(முன்னுடம்பிக்கு நாள் அடுத்த விளை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த) அவாவினை (மீள நிலத்தின்கட்) பிறந்ததுபவித்து நீக்கிக்கோடற் பொருட்டு,—தவம் செய்த நற்சார்பில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை - (மீளத்) தவஞ்செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண்வந்து தோன்றித் (தவக்குறையான அவ் விடயப்பற்று முறுகாவண்ணம் அறுத்துத்) தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை,—கற்றார் குழ் கண்டு சொல்லுமாம் - வீட்டுநூல்களைக் கற்றாரது குழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும் என்க.

தவந்தானாகப் பிறிதொன்றுதானாக இவ்வுலகத்து உடம்பொடுநின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம்போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞானமும் பிறழமாட்டாரென்பார் என்றுத் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றார்.

ஆகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் 'உண்ணவந்தான்' என்பழிப்போலத் தற் பொருட்டாய்நின்றது.

பற்றறுத்தபொருட்டு வந்துதித்தெனவே ஆண்டுப் பற்றுச்செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றற்கே ஞானத்தை நண்ணுவதென்பது உம் பெறுதும்.

கற்றாரது சொல்லுதற்றெழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது.

ஆம் அசை.

நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தா பத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவஞானத்திற் குரியால்வரென்பது பெறப்பட்டது.

சஅ. பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பாணை யொக்கு
மிசைத்து வருவினையி னின்ப--மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி நவத்தான்
மருவுவன ஞானத்தை வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேத்ததுட் கூறிய வேன்வி முதலாயினவுச்

இரண்டாமத்கரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத்தமதுமுதறானே குருவமாயுணர்த்துமென்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறியவாற்றான் நிகழு ஞானந்தையணர்த்துவா ளவஞானங்களை யுணர்த்துவார்போல நம்மனோரில் ஒருடாதலையடிமணச் சாந் தியர் னையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழ்க்கடாமை மாசுங்கித்தா ருத்தி னின் இரண்டாம் கூற்றைக் கண்ணித்தடைத்து மேற்கோடனுதல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாற்றான் சரியை முதலிய மூன்றுப் பூற்றியடிகள் னர் இம்முற்றதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திர்பாதம் நிகழ்ந்து தத்துவ ஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு துதுகாறு சமகம் முதலாக உண்ணின் றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே அப்பருவமறிந்து குமுற்த்தபா பெழந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்கும் என்க.

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறுயிற்று.

இக்கருத்தேபற்றிச் “அகத்தறநோய்க் குள்ளின னன்றி பன்னாச—” என்று காண்போரோ தான்.” என்றார் புடைதூவாசிரியரும்.

எகராக் தேற்றம்.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொருபியாய் நின்று.

எ-து. எது. எ-னின். மாயாவொருவன் மாயாவுருவினை யேயான், எயுமெனின் எம்மனோரிலொருவனும் முடியும்; ஆகலின் தமது முதல் குருமூர்த்தி ஆதாமாகத் தரித்து நின்றனர்த்துமென்றவே அமைவுடைத்தென்ப பொதுவகையான் அதித் தான்பக்கம் கூறுவாரைகோக்கிச் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமானுணர்த்தி மேற்கோணச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் பாலினெய்ப்போல மறைத்து வேறாய் நின்ற வின்றிச் சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொருபமாகக் கொண்டு தயிரினெய்ப்போல ஆண்டு விளங்கிநின்றலான் இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதறானே குருவமாயுணர்த்துமென மேற்கொண்டது என்க.

பாலினெய்ப்போல வேறாய் மறைத்து நின்றசெலுத்தப்படுவனஉத்திறம்பொது வாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கம் கொள்வார்க்கு ஏனச்சமயகுரவருங் குரவ ராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக் கமைவுடைத்தன்றென்பதாம்.

சைதன்னியமென்றார் மாகசிரீர்த்தென்பதுணர்த்துத்தற்கு.

சக. மெய்ஞ்ஞானம் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க் கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம் பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒரோசரிடங்களித் குருவாய்வந் துணர்த்துதலின்றியும் ஞானநிகழுமாறென்னையென்பாரை கோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி உலியுறத் துதனுதலிற்று.

புதல்வர்க்குளதாகிய உரிமைபோலப் பாமேகாதுக்கு அணுக்காய் லைவி விரும்பிட போக விசேடங்களை தகர்த்துவாழ்வது. சாகுபமாவது, தோழர்க்குளதாகிய உரிமைபோலச் சிவபிர னேடு ஒத்தவழிவரும் ஒத்தஅனிகலனும் ஒத்தபேசு தகர்த்தியுமுடையாய் வாழ்ந்திருப்பது.

† நிருவருட்பயன், அருளுருகி, செ-அ.

(தி-ள்.) * விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் - (அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள்) விஞ்ஞானகலராயினர்க்குத் தன் மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளைவிப்பன்:—அன்றிப் பிரளய கலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும் - அவ்வாறன்றிப் பிரளய கலராயினர்க்கு நாற்றோஷம் முக்கண்ணுங் கறைமிடறு முதலிய உறுப்பிற் றாய் முத்தொழிநடாத்தி இன்ற தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக இன்று தத்துவஞானத்தை புபதேசித்துணர்த்துவன்:— அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும் - அவிச்சையைபுடைய சகலராயினர்க்கு அவர் வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகிய அவ்வடிவின் பின்னாக மறைந்து இன்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்,—முன் - அவ்வேறுபாட்டை யறிவாயாக என்க.

முன்னென்றனை முன்னப்பொருளென்றுரைத்து எழுவாயாகக் கோடலு மொன்று.

விளையுமென்பது 'அரசனெடுத்தவாலயம்' என்புழிப்போல விவ்விருதி தொக்கு நின்றது. இவ்வாறன்றி எளிதினடப்படுதலோக்கி 'அரிசிதானே அட்டது' என்றும் போல எளிதின விளைவிக்கப்படுதலோக்கி மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்ற ரெனிலுமமையும். † 'உண்ணின் மறுத்தருளி' என்றார் புடைதூவாகிரியரும்.

சுண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையையென்பது சகலர்க்கே அடையா யோதியவாற்றானாக.

அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சகல ரென்றவாறு.

அக்குரு வென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு.

தானே விளையும் முன்னுணர்த்தும்பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞானகலர்க் குத் தன்மையினும் பிரளயகலர்க்கு முன்னிலையுனும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுண் முன்னையவிரண்டும் சிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவும் கூறப்படும்.

இ. அறிவிக்க வன்றி யறியா புனங்கள்
செதியுமா முன்பின் குறைக—னெறியிற்

உ விஞ்ஞானகலர் - விஞ்ஞானத்தார் கலைபற்றவர் பிரளயகலர் - பிரளயத்திற் கலையற்றவர். சகலர்-கலையோடு கூடியவர். இவை காணப்பெயர், விஞ்ஞானகலர் ஆண்பபந்தம் ஒன்று மேயுடையர். பிரளயகலர் ஆணவம் கன்மமென்னும் இரண்டுபத்தமு முடையர். சகலர் ஆண வம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்றுபத்தமுமுடையர். இனி விஞ்ஞானகலர், அரசாதியே மலபத்தமாத்திரமுடைய விஞ்ஞானகலரும் அனுபத்தராத்திரம் விஞ்ஞானத்தாத்திரம், யோகத்தாத்திரம், சந்திரயசத்தாத்திரம், தீக்கையாத்திரம், இடையே மாயாபந்தம் கன்மபந்த முமுயது சீவன் அசத்தமாயையின்மேலுள்ள புனங்களின்காக்கடவனவாகிய போகக்கட்டு ஏதுவார் கன்ம மலபந்தம் ஒன்றேயுடையவாகிய விஞ்ஞானகலருமென இருவகையர். பிரள யகலர், அரசாதியேமல கன்மங்கள் மாத்திரமுடைய பிரளயகலரும், இடையே பரிபக்குவ யிடேடத்தால் மாயாபந்த மாத்திர சீவன் இரண்டுமுடைய பிரளயகலருமென இருவகை . ி சகலர், தேவர் மக்கள் முதற்பலகைப்படுவர். விஞ்ஞானகலருக்குரிய புனங்கள், அசத்த மாயைக்கும் சத்தவீத்தைக்கும் இடையே உள்ளன. பிரளயகலருக்குரிய புனங்கள், அசத்தமாயைமூலம் அரசாதிமுன தத்துவங்களில் உள்ளன. சகலருக்குரிய புனங்கள், மூலப் பஞ்சிமுதல் பிருதிவியுள்ள தத்துவங்களில் உள்ளன. இன்னும் இம்மூவகை ஆன்மாக்கள் இயல்பெல்லாம் ஆகமக்கூட்காண்க. இது திராவிடமாயாபந்தத்திற் கண்டது.

† போத்திப்பட்டுடை, யதி - சுக.

குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் விடென் குறைவில்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். *விஞ்ஞானகலர் முதலியமூவர்க்கும் தீரியல்பா னுணர்த்தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமா புணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரா கோக்கிக் காரணம் கூறி அதனை வலியுறுத்தத்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறிபா - உயிர்களெல்லாம் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து முதல்வனநிலிக்க அறிபுயிபப் பிளவளறி ஒன்றுபோல் அறிவிக்கவறியு மியல்பிளவல்ல ஆகலான்,—குறைவு இல் சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு - அவ்வறிவார் குறைபாடில்லாத சகக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டுணரூ மியல்பிளராகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு,—குறைகள் முன்பின் செய்யுமாம் - அவ்வறிவித்தாலறிதலாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினும் நிகழ்வனவாம்.—குறை உடைய சொல் கொள்ளார் கொள் பவத்தின் (ஆம்) வீடு என் - குறைவில் சகனாலாகிய குறையினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டுணர்வேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனார் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்பை மாத்திரையின் வீடுபயக்கு முணர்வுண்டென்றறிவாயாக என்க.

குறை இன்றியமையாமைப்பொருள்; அது + “வினைக்குறை தீர்த்தாரித் தீர்த்து லலகு.” என்பதனுட் பரிமேலழகருடையானு முணர்க.

பவம், சம்பவம், உண்மை என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

வீடுபயக்கு முணர்வை வீடென்றும், சூழ்ச்சி பயக்கு முபதேசமொழியைச் சூழென்றும் காரணகாரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன. கொள்பவர் கொள்ளாரென்பனவும் அவை. கொள்ளார்க்கென்னு ளார்க்குருபு விகாரத்தாற் குறக்கது. † “ஐந்தலித்தா னுற்றல்” என்புழிப்போல.

ஆம்வீடெனவுமியையும். வீடாமெனப் பாடமோதவாருமுனர்.

மேலைவெண்பாவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் தானேவினையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியினநிலிக்கவன்றி யறிபாவாகலான் அது முன் செறியும் பின் செறியும் பவத்தினுமெனக் காரணம் காட்டி வலியுறுத்தினார். இதற்குப் பிறரெல்லாம் தத்தமக்கு வேண்டியவாதே மேலைவெண்பாவோடு இயைபுபடவுரைத்தார். அல்லதான் அறிவிக்கவன்றியறிபாமை உபதேசியாய் என ஆன்மாவின் தன்னியல்பு கூறுமவழிப் பெறப்பட்டதாகலின், அதனை ஈண்டும் புளருத்தியாகக் கூற வேண்டாமையின் மேலது வலியுறுத்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படும் விசேட மாத்திரையே ஈண்டெடுத்தோதினாரென்றுணர்க. படிவழியின்மைத்தறிவிக்கவன்றி யறிபாமை நீ “பந்தமும் வீடுந் தெரிபொருட் பணுவற் படிவழி சென்ற சென்றேறி” என்பதனுறுமறி.

நுக. இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேத்தியழைபா
எல்லா யுளவாமா னீர்நிழல்போ—விலலா
வருவாகி நின்றான யாதறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே ஹற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்முத்திறத்துள் ஈண்டெடுத்தென்கொண்ட அஞ்ஞான வச்சகலர்க்குக்குருவாதல் உபசாரமேயன்றி வினையோ னுண்மையாதல்செல்லாதென்பாரா கோக்கி உண்மையாதலை உகமைமுகத்தான்வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

* விஞ்ஞானகலரென்பத விஞ்ஞானகலரெனமீதுவிற்பென்பச் சொன்னமொழிபுத்தன்.

† திருக்குறள், ஆன்வினையுடமை. செ. உ. † ஐடி, தீர்த்தாரிபெருமை. செ. கு.

‡ கருவூர்த்தேவர் திருவிசுப்பா, திருவிடைமருதூர். செ. இ.

(இ-ள்.) கல்லாய் - அறிவால் நன்மையுடைய மாணுக்கனே,—என்று இழைபாய் முலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உளவாய் ஆல் - எந்திய விடைகையுடையாட்குக் (குழனிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பாராதிபுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பி னுருவாகிய) முலைப்பாலும் கண்ணீரும் (அவண்மாட்டுக் குழனியைக் காணாமல்) இல்லாவாய்ப் பின் னுளவாய் (அதுபோல),—நீர் நிழல்போல் இல்லா அரு ஆகி நின்றானே ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத்தோன்றானேல் - நீரின்கணிழல்போல் (உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுத்தவில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார் தாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றிநின்று உணர்த்தானாயின்.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

இவ்வெதெதெதுக்காட்டுவமை.

இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறிவாரென எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார்.

பொருளுக்கேர்தியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமாறுரைக்க.

முலைப்பாலும் கண்ணீரும் அன்பைவினக்குமென்பத * “சுரந்ததிருமுலைக்கே துய்யதிருஞானஞ்—சுரந்துண்டார்பின்னையெனச் சொல்லச்—சுரந்த—தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்த்த—மனமுடையானன்பிருந்த வாறு” என்பதனு லும், “அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குத்தாழார்வலர்—புன்கணீர் பூசுறும்.” என் பதனுறு மறிக. அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பு நிகழ்தற் குரிய ஈரணமுன்வழி வெளிப்பாடு அஃதில்வழி வெளிப்பாடத ஒற்றுமை கோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமை யுணர்த்துவார் இல்லாவாயுளவாமென்றார்.

இல்லாவென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு. ஆல் அசை.

நீர், அகத்தியக்கு முயிர்கட்டு இடங்கொடுத்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளி யுண்டென்பதாம், உண்டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதாம், பெறப் பட்டன. அங்கிழல், வேறுகில்லாது நீரோடு விரவி நிறலின் நீர்போற் புலப் படாதவற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடய மாய்ப் புலப்படும் ஆன்மசைதன்னியத்தோடு விரலிப் புலப்படாது நிற்பதொன் றென்பார் நீர் நிழல்போலில்லா வருவாகி நின்றானையென்றார்.

மு ன் ற ம தி க ர ண ம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான்மயங்கித் தம்மையுணராவென்றது.

ஏ-து. மே-ன். ஏ-னின். விடயஞானத்தை விளக்கும் ஐம்பொறிகளே தத்துவ ஞானத்தை வினக்குதற்குமமையும், தம்முதல் குருவுமாதல்வேண்டாவெனச் சிவசன் கிராந்தவாத சைவர் மதம் பற்றி நிகழும் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின்மூன் றும் கூற்றைக்கண்ணிழ்த்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால் இனியென்பதனு னுணர்த்தப்படு மேலையதிகரணத்தோளதாகிய இயையு பெறப் படாமையறிக.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - உணர்த்த வுணருமியல்பினையுடைய வுயிர் கள்,—ஐயுணர்வுகளால் - ஐம்பொறிகளால்,—மயங்கி - மயக்கமுற்று,— தத்துவம் - தமது சொருபத்தை,—உணராவென்றது - அறிவா என்க.]

* நகுதகவிற்ப்படியார். செ - இச. துய்யசிவஞானமென்றும் பாடம்.
† நீருக்குள், அன்புடைமை. செ - க.

உணர்வு ஆகுபெயர்.

அவைதாம் பளிங்கிவிட்ட வன்னம்போற் காட்டிறைக் காட்டி நிற்வலாள்.

எ-து. ஏது. ஏ-னின். அறிவை விளக்கும் கருவியான்மயக்க கிருமாதிரியாக் கணமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) படிக்கத்தின் வைத்த பல்வேறு வகைப்பட்ட நிறங்கள் அப் படிக்கவொளியைக் கீழ்ப்படுத்துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிறுதுமாறு போல, அவ்வவம்பொறிகடாம் ஆன்மசொருபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம் மாற் காட்டப் பட்ட தத்தம் விடய மாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனி யிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது என்க.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வல்லிடயமாத்திரையே அவ்வல்லித்திரியக்காட்ட வல்லு மென்பார் காட்டிறையென ஒன்றறிசொல்லாத் கூறினர்.

ருஉ. பன்னிறங் காட்டும் படிக்கம்போ வித்திரியத்
தன்னிறமே காட்டித் தகைகிறீனந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு.

எ-து. உ-ம். ஏ-னின். அம்மனங் காட்டிறையே காட்டிநிறுமாயின், அவ்வித் திரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாத போலு மென்பாரை நோக்கி உணர்தற்குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பல் நிறம் காட்டும் படிக்கம்போல் இத்திரியம் தன் நிறமே காட்டும் தகை கிறீனந்து - (தன்னுற் சாரப்பட்ட) பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டிநிற்கும் (பொதுவியல்புடைய) படிக்கம்போலத் (தன்னுற் சாரப்பட்ட) இத்திரியங்களினியல்பையே (சார்ந்ததன்வண்ணமாய்) தன் மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச்) கிருதித்தறிந்து கொண்டு (பின்பு),—பல் நிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறு உணர்ந்து - (அந் நிறங்கள் படிக்கத்துக்கு வேறென்றறியுமாறுபோலப்) பல்வகையியல்புடைய பொதுவியல்பைச் செய்யும்பொறிகளைத் (தன்னின்) வேறெனத்தெளிந்து,— பொய் பொய்யா மெய்கண்டான் - (அவற்றையு) அப்பொதுவியல்பு பொய்யொழியுமாறு (தனது) சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானாயின்,—வேறு மெய்ப் பொருட்குத் தைவம் ஆம் - (அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு) வேருகிய (சிவசத்தினதிரியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யுமாகவின்) அச்சிவசத்துக் கடிமையாம் என்க.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவாதல் மேலே காட்டினும்.

தைவமென்பது தேவனதுடைமை பென்னும் பொருட்டாய உடமொழிப்

* பகுபதம்.

இதனானே கருவிகளுள்வழித் காட்டிறைக் காட்டிநிறவின் அறிதல் சொல்லாது, அவை நீங்கியவழித் கேவலமாய் முடியுதலிற் தன்னுண்மை யறிதுமாதிரியாக் கணமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மை யறிதற் குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிறைக் காட்டி நிறந் கீழ்க்கில்லையென வலியுறுத்த வாருமென்க.

மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனும் வருகின்ற அநிகரணத்திற்குத் தேர்தலுவாய் செய்தவாறு.

உ தேவன் - பகுதி, அ - விருதி. இதனை உடனாகத் தந்திரத்தம் என்பார்.

நான் காமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இத்திரியத்தின் வேறாவான் காணவ்வுகமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய் பொய்யா மெய்கண்டார்க்கு அதுவேயமையும்; கருவிகன் நீங்கியவழிச் செய்யக் கடவதொருமுயற்சி கூடாமையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்டுத் தைவமாதல் பெறப்படாதென்பேதவாதசைவர் முதலியோர் கூறுகடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் நான் காண் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தன்னை புணராதெனப்பட்டஆன்மா, — தன்னை - சித்தாப் விபாகமாகிய தன்னியல்பை, — இத்திரியத்தின் - சடமாய் அகதேசமாகிய இத்திரியத்தின், — வேறாவான் காணவே - வேறுகவுணரும் விபாகவுணர்விற்கு இத்திரியத்தான் ஆகக் கடவதொன்றின்மையின் சந்தரவனால் அவ்வாறுணரவே, — தமது முதல் சீபாதத்தை - பிரிந்துகாரணம் வேண்டாது தனக்காதாரமாகிய முதல்வானது திருவடிபினை, — அணையுமென்றது - தலைப்படும் என்க.]

இத்திரியத்தின் வேறுபடிநிக் கேவலத்தை யணையவு முன்மையின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேறுகவென்றெழியாது வேறாவான் காணவென்றார்; காண்டலே அதற்கமையுமென்றலின்,

எகாந்தேந்தத்தின்கண் வந்தது.

ஊசல் கயிறற்றும் ஸுபதரைபே யாந்துணையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அவ்வாறு காண்டலே சீபாதத்தை யணைதற்குச் சான்றுமென்பது யாவ்வனமென்பாணை கோக்கி உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேற்கோணச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருவன் ஏறியிருந் தாதிதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்ற தாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆண்டுத்தாரகமாவது நிலனேயான் நிபி பிறிதில்லைபென்னும் ஒப்புமையான், இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இத்திரியத்தின் வேறாவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென மேற்கொண்டது என்க.

விபாகப்பொருட்டுக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு உமையாயிற்று.

ருங். சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புளவி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற நீர்ந்து — சிறைவிட்
டலைகடவிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை புற்று.

எ-து. எ-ன். எ-னின் கருவிகணீங்கினவழி வேறு நல்லாது சிவத்தைத் தலைப் படுமாயின் அஃகியார்க்குத் கருவிகணீங்கித் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குப் போல நீட்சியுண்டுபோலுமென்பாணை கோக்கி அஃகினின்றமாதகறி மேலதனை வலியுத்ததுனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சிறை செய்ய நின்றசெழும்புளவின் உள்ளம்-(ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித்) தடைசெய்ய (ஆண்டுத் தடையுண்டு) தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் (கருவிகளானுப பாசஞானந் தானதுவிபாகத்தைத் தடை

செய்ய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்ற; வயிர்,— சிவன விட்டு அலை கடலின் சென்று அடங்கும் ஆறு போல் - அவ்வணமுறித்து தடை தீர்ந்தவழி (இடைமீடின்றிக்) கடலின்கண் (முடிச்சி) சென்று அங்கேயாப்) அதனுடைய மறித்து வாராத ஆறுதீர்போல்,—சிவனெய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து - (கருவிகளானாய் பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கிய வழி,—உலைவு இல் அரண் பாதத்தை உற்று மீளாது - தனக்குக் கேட்கல்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கடி (அத்திருவடி நிறைவேயார்) அதன்க ணடங்கிப் பின்பு) மீளுதல் செய்யாது என்க.

சிவையுயிரின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது * தொகையுமம். இன் உமையுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதியுணத்துவார் செழும்புனலென்றார்.

† மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதிண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயர் அஃதாறு மீளுதற்கோரியையிலையென்பார் உலைவிரண்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்கு மென்னும் உவமவினையொருளினும், மீளாதென்னும், பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைத்தன.

இசு. எவ்வுருவுந் தானென்னி செய்துவார். லீலைதா ளிவ்வுருவின் வேறே விழையல்ல—எனவ்வுருவுந் கண்போ லவயவங்கள் காணுவக் கண்ணிலொர் கண்பேறே காணக் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்கா லென்னென்னுஞ் சிவாத்தவித் தைசுவரை கோக்கி அது விடையாதற்கேவாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை உலியுறுத்துது னுதலிற்று.

(இ-ள்.) எவ்வுருவும் தான் என்னின் தான் எய்துவார் சீவ்லை - உய் ருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் (விசேடமின்மையார் புலன்வழி ஒருகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டித் திருவடியைத் தலைக்கட்ட வேண்டாமையின் ஒருவரும்) அதனை எய்துவாரிலையாய் (முடிந்து † 'பா சத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி' என்னும் வேதாக மங்கள் போலியாய்) முடியும்,— சீவ்வுருவின் வேறேல் இறை யல்லன் (அது பற்றி) முதல்வன் புலனுணர்வோடியைப்பின்று அதனின் வேறாய் நிற்பனென் னின், (அப்புலனுணர்விற்கு அவனாலாகற்பால் தொன்றின்மையின்) அவன் ஆண்டைக்கிறைவால்லனெனப்பட்டு முதன்மைக்கிருக்காய் முடியும் (மற்றென்னையோ அதனியல்பென்னின்),—எவ்வுருவும் - உயிருணர்வு போலப் புலனுணர்வுந் கலப்பினுந் சிவமேயாமாயினும் இரண்டிற் தம்மு ளொப்பனவல்ல,—அவயவங்கள் கண்போல் காண - உயிர் ஐம்பொறிகளி னும் ஒப்ப நிற்பினும்) அவற்றுண் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்கும் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ்வான்மபோதத்தோடு விசுவிச் சேய்மைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையும் விபாபித்தநிபுமாறுபோல விபாபித்தநிய

* தொகையுமமாவது உவமானம், பொதுத்தன்மை, உருபு என்று மூன்றின் ஒன்றோ டும் பலவேனும் தொக்கிற்ப னருளுது. அவற்றுள் சன்னைப் பொதுத்தன்மை பெய்துஞ் சாதாரண தருமத் தொக்கிற்கின்றமையால் தொகையுமமாயிற்று.

† உவமை யொன்றே பற்றி மறுத்தல் தரும்காரணமயின் சன்னைபெய்துக்காட்டினார்.

‡ சிவஞானசித்தியார், பாஞ்சாந்திரிமதமறுத்திம். செ - உரு.

மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்குநின்றியைத் தறிதற்
றன்மைபவையாம்.—அக்கழல் அக்கண் தூலார் கண் பேறேகான் - அக்
கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின்
சுட் கண்டறிவாயாக என்க.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென ஏழாவது தொகுத்து
ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுப
சரித்தார். கழல் காலணிமணிவடம்.

ஈண்டு வெற்றியாவது ஏனை காண்கின்றியங்களை யு றோக்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காணு வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென்
பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப விரலிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்
வுவியாபக விளக்கமாதவின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உளதாகிய
அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசத்துவமுடையார் மாட்டறியப்படா
தாயினும் அவாது பசத்துவநீக்கிய சிவப்பேற்றின்கணறியப்படுமென்பது தோன்ற
நின்றமையின் இஃதொட்டென்னு மலங்காரம். *

சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவதன்றி உயிருணர்வுபோல
வியாபக விளக்கமாத வில்லையெனவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப்
பட்டது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபின்றி யுரைத்தார்.

டுடு. ஐம்பொறியி னல்லையென மந்த தாசிவனை
யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—ஐம்பொறியி
னீங்காநீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி
னீங்காநீ ரீங்கு ரினைந்து.

எ-து. உ-ம்-எ-னின். சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற்சென் றடங்குதலே யன்றி
† “ஆற்றலுக்கடற்கே பாய்ந்த நீர் அவ்வாற்றான் மறித்” தலு முண்மையின் அது
போல அரன்பாதத்தை யுற்றவயிருக்கு ஓரோவழி மீட்சியுமுண்டென்பது பெறப்
படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரைகோக்கி அம்மீட்சிக்குக் காரண
மிது வென்பது உம், அதனை நீக்குதற்குபாயமுங் கூறி வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர - ஐம்பொறிகள்
போல ஏகதேச விளக்கமுடையா யல்லை யென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித்
தாந்த மகாவாக்கியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவகளை!—அங்கு ஐம்பொ
றியை விட்டிச் சிவனை அனை சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான் - (சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்குமாறுபோலென) மேற்கூறியவாறே ஐம்பொறிக
ளானுய புலனுணர்விற்குநீர்ந்து சிவன்றிருவடியையுற்ற சகலன் அவ்வைம்
பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன்,—நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கு மல
கன்மம் வரின் நீங்காநீ ரினைந்து நீங்கும் - († கல்லெறியும் வழி நீங்கிய)
நீர்ப்பாசி (அது விடும்வழிப் பாக்குமாறு) போல அவ்வணையின்கணீங்கிய
மலகன்ம மாயைகள் (வாதனைவயத்தானிகழு மயர்ச்சிபற்றி) வந்து கூடுமா
ரின் (அதுபற்றிப் பொறிவழி மீளாமல் அவ்வழியுந் தன்னைவிட்டு) நீங்காத

* ஒட்டென்னு மலங்காரமாவது தன்மம் கருதப்பட்டதோர் பொருளின் மறைத்த
அதனை மெனிப்படுத்தற்குரிய பிறிதொன்றைச்சொல்லுதல். இதனை—“கருதிய பொருடொ
ருந், தத்புலப் படுத்தம்—கொத்ததொன் றுஐம்பி னல்தொட்டென மொழிப.” என்னுந்
தன்குபுலக்கார குந்திரத்தானாக. பொருளணியல், கு - டுக.

† நீருக்கவிற்ப்படியார். செ - கச.

‡ “பாவிடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப் படும்பொழுது நீக்கியது விடும்பொழு
நிற் பரக்கும்” என்குர் வழிதலும், சிவஞானசீரியார், எட்டாஞ்சுத்திரம். செ - கச.

குத்திரவியையும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தான் பணியை நீத்தலென்றே தப்பிடும் ஆன்மசுத்தியாவது இதைப்பணி நீங்கவென வருகின்ற குத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசகூயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறெனமையானும். பாசகூயம்பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கடாமையானும், வருகின்ற குத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவுந் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாதே யுணர்ந்து தற்கெழுந்த இச்சுத்திரத்தின் கருத்தாக வைத்துரைத்த தென்னையோவென மலையற்கு; சிவதரிசனத்தி னிகழ்வது ஆன்மசுத்தியென்னும் உடனிகழ்ச்சி யுணர்ந்து தற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மை யுடையனவாய இவ்விரகுத்திரமும் ஒரு பொருண்மேலனவென்பதுணர்ந்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னையிந்திரியத்தின் வேறாவாண்காணவே * தமது முதல் சிபாத்கதையணையுமென்றவின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தியெய்துக்கெனின், அஃதொக்கும். நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டெறக் காண்டலும், தெளியக் காண்டலுமெனக் காட்சி மூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத் திரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சித்தித்தல் தெளித்தென்னுஞ் சோபானமுறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தினிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின்பின் னாகச்சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்ந்துகொள்க. † “நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீன்காதே தன்கு நினைவுடையோர் நின்றிவார் நிலையதுவே யாகி—யாசையொடு மங்கும்வகு மாகியல மருவோ டும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின் வழியுரைப்பாம்.” என வழிநூலாசிரியரும் இக்கருத்தேபற்றி யோதினார்.

இச்சுத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஊனக்கண் - குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானும், —பாசம் - பாசவறிவானும், —உணரா - உணரப்படாத, —பதியை - முதல்வனை, —ஞானக்கண்ணினில் - அவனது திருவடி ஞானத்தால், —சிறதை - தன்னறிவின்கண்ணோ, —நாடி - ஆராய்ந்தறிச. (அத்திருவடி ஞானத்தான்), —பாசம் - நிலமுதனாத மீறாகியபாசக்கூட்டம், —உராத்தனை - நின்றுழி நிலலாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய, —தோத்தென - பேய்த்தேரினியல்பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து, —ஒருவ - நீங்கவே, —பதி - அப்பதிஞானம் (பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்கு), —தண்ணிழலாம் - குளிர்ந்தநிழலாய் வெளிப்பட்டுவிளங்கும்; (அவ்வாறு பாசத்தையொருவி ஞானத்தைப்பெற்று ஞேயத்தைக்கண்டகாட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்கும்), —அஞ்செழுத்தே - திருவஞ்செழுத்து, —விதி - அவ்விதிப்படியறிந்து, —எண்ணும்கணிக்கப்படும் என்க.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் † “ஊனமேற் கிரியை வித்தை” என்பதனானாக.

“நன்ற மன்னிது நாடாய் உறி” என்றற்போல நாடியென்பது இகரலீற்று முன்னிலையேவல்.

‡ உராத்தனை எழார்வேற்றுமைத்தொகை. உராவென்பது முதனிலைத்தொழிப்பெயர்; ‘பறவாக்குளவி’ ‘பாயாவேங்கை’ என்றற்போல ஒருவராணரப்படாத வேகத்தை யுடைய தேரெனச் செயப்படுபொருட்கணவந்த பெயரெச்சமறையாகக்

* இத்தல், எட்டாரு குத்திரம், காண்காமதிகாணம்.

† நேசுணதேதிரார், எட்டாருகுத்திரம். செ - உக பாசிபடு.

‡ பெ, முத்தித்திரம். செ - கஇ. ஞானமேயான, § பரந்து நிதிதற்கண் அதிவேகம்.

ஊல்.]

சிவஞானபோதம்—கூ - ம் சூ - ம்.

கவிஞர்

கொண்டிராத்து, “திருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்” என்றும்போல உர வென்பது குறுக்கவிகார மென்பாருமுள்.

பின்வந்த பதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கண்பாச முணராப்பதியை ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தையாடி யென்றது ஓரதிகாரணம்; உராத்நனைத் தேர்ந்தெனப் பாசமொருகத்தண்ணிழலாம் பதியென்றது ஓரதிகாரணம்; விதியெண்ணு மஞ்செழுத்தேயென்றது ஓரதிகாரணம் ஆக மூன்றதிகாரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

மு த ல தி க ர ண ம்.

சுண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலெச்சூத்திரத் தோதியவாற்றான் முதல்வன் பாச வறிவால் நாடப்படுவெனல்லையினும் பசுவறிவால் நாடப்படுவென்றற்கு இழுக் கென்னை யெனச் சிவசமவாத சைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்தாரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். சுண்டு - இம்முன்றதிகாரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகா ரணத்து,—அம்முதலை - பாசஞான பசுஞானங்களா னுணரப்படாத முதல் வனை,—ஞானக்கண்ணாலே - சிவஞானத்தினாலே,—காண்க - அறிக என்க.]
ஏகாரம் தேற்றம்.

அவன் வாக்கு மனத்திகோசரமாய் நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏனைஞானங்களா னறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப் படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரைகோக்கி மேற்கோணச் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாக்குமனத்திகோசரமாய்நின்ற * அதுவேஎன்புழியுரைத்தாம்.

[இ-ள். வாக்கு - நாதமுடிவான பாசஞானமும்,—மனம் - பசுஞானமு மாகிய,—அதிதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந்து அதிதமாய்நின்று, —கோசரமாய் நின்றலான் - ஒற்றுமைப் பட்டுணரும் பதிஞானமாத்திரைக் கே விளங்கிக் கோசரிப்ப தாகலான் ஈண்டம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்க வென மேற்கொண்டது என்க.]

ஆண்டுப்பொதுவகையார் பெறப்பட்டனை ஈண்டேதுவாகவென்று வாக்ரு மனத்திமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொன்றும் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தி யான் ஞானக்கண்ணாலே காணப்படுமென்பது தாமேபோதருமென மேற்கோணச் சாதித்தார்.

ருக. நாமடியோ வென்போ கசம்புசிக் கோழையோ
தேடி யெனையறியேன் தேர்ந்தவகை—கடியான்
றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணு
ரென்னு மெனவறிவா ரின்று.

எ-து. உ - ம். எ - னின். கோசரமாதல் பிறிதொன்றும் பெறப்படாதென்ற தென்னை பசுத்தவளிக்கியவழிச் சுட்டிநத்தறிவதானிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத் தோடொப்பதாகலின், அதன்கட் கோசரமாதல் அமைவுடைத்துப்போலு மென்

* இத்தால், ஆகுஞ்சூத்திரம், இசுண்டாமதிகாரணம்.

பாரைகோக்கி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்து முகத்தான் அவரை மறுத்து ஏதப்பொருளை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(தி-ள்.) எடியோ என்போ நரம்புச் சிக் கோழையோ தேடி எனை அறி யேன் தேர்ந்த வகை நாடி - நாடி முதலியவற்றுள் (யான் யார்) என்னைத் தேடியுமறிக்கின்றிலே(னென்று) இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சி யறிவின்கண் ணை,(இதனைத் தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டென) ஆராய்ந்து நோக்கி, - அரன் நன்னிலை நன்னையும் கண்டு தமைக்காணார் - (அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய்) முதல்வனது திருவடி ஞானத்தால் முதல்வனையு முணர்ந்து (முதல்வனின் விபாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொரு ளாகிய) தம்மையு முணர்த்தலைச் செய்யாதார், - என் ஆம் என அறிவார் இன்று-மற்றெவ்வியல்பினரென்று தம்மையறியவல்லுநர் இம்முத்திகாலத்து.

நாடி யென்றது இடை பிக்கலை முதலியவற்றை. நரம்பெனவே யடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினார். சீ புண்ணீர். கோழை ஐ.

ஓகாரம் தெரிநிலை. * என்றென்பது சொல்லெச்சம். † வகை ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசரித்தார்.

உம்மை எதிரது தழீஇயிற்று. எவனென்னும் வினாவனைக் குறிப்புப்பெயர் ஈன் டாகுபெயராய் என்னெனமீஇயிற்று.

ஆம் அசை.

நாடியோ என்போ நரம்புச் சிக் கோழையோ வென்ற உபலக்கணத்தால் எனத் † தத்துவதாத்தவிகங்களினும் அவ்வாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும்.

இது தம்மையறியுமாறுணர்த்துமுகத்தானே தலைவனையறிந்தபின் அறியப்படுவ தாகிய தம்மறிவு கொண்டு தலைவனை யறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலி யுறுத்தவாறுகாண்க.

தின. காட்டிய கண்ணை தனைக்காணு கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணு—காட்டிய வுள்ளந் தனைக்காணு வுள்ளத்தின் கண்ணாய கள்வன்றா னுள்ளத்திற் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதிர் முகத்து ஒருபொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து கோக்கியவழி வெளிக் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும், அதுபோல அங்ஙனத் தேர்த்தறிதலைச் செய்த உயிரே தெளிந்தறிதலையுஞ் செய்ய வல்லுமென அமையு மென்பாரை கோக்கி அதனது மாட்டாமையை விளக்கி அரன்நன்னிலை காண்டலை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(தி-ள்.) காட்டிய கண்ணை தனைக் காணு - (உயிராரம்) காட்டப்பட்டு ஒரு விடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பைக் காணமாட் டாது, - கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணு - தனக்கு (அவ் விடயத்தைக்) காண்பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காணமாட் டாது, - காட்டிய உள்ளம் தனைக் டீ காணு - (அதுபோல முதல்வனால் மறைந்து நின்) னுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர்கின்ற உயிர் (அவ் வாரே) தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது (தன்னையுணர்த்தி நிற்கும்) முதல்

ஈ என்று தேடி. † அறிவினை உணர்த்தலின்.

‡ தத்துவம் - அக்கருவி. தாத்துவிகம் - தத்துவகாரியமாகிய புறக்கருவி.

§ தன் ஈ எனப்பிடுத உம்மையிடைபிடுக.

வீனையு மறியமாட்டாது),—உள்ளத்தின்கண் ஆய கன்வன் தான் - அத் தேர்ச்சியறிவின் கண்ணும் உடனாய்நிற்கு ந்கன்வன் அம்முதல்வனாகலானே, —உள்ளத்தில் காண் - (அவனை) அவ் வறிவின் கண் வைத்து நோக்கித் தெளிவாயாக என்க.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஏகாரம் அசைநிலை, * “முனைகாக்கு முட்டா செயின்” என்றும்போலக் காணுதென்னும் துட்வீறு விகாரத்தாற்றெடுக்கது.

பின்வந்தவுள்ளம் ஈண்டுத் தேர்ச்சியறிவின்மேற்று, உள்ளத்தின்கண்ணு மென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெடுக்கது.

தோன்றாது நிறம்பற்றிக் கன்வனென்றார். கன்வனென்றது கண்ணுக்கு உயர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாவாயிற்று; அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைத்து நின்றே புணர்த்ததவின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்றென்பது பட கின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளன் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங் காண்டல் கூடுமென்பதாம். † “கள்ளரொ டில்ல முடையார் கலத்திடின—மெள்ள வெளியாமென் றுத்திபற்” என்றதும் இக்கருத்துகோக்கி.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண் காணுவென உடமைக் கொடிய வாறு பொருளினும் வருவித்தரைத்துக்கொள்க. இஃ தெடுத்தகாட்டுதலை. ‡

இரண்டாமதிருநாள்.

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உணதாய் நிற்பது ஞானசொருபமென்று உணரற்பாற்று.

எ-து. மேன். எ-னின். அம்முதலை ஞானக்கண்ணிலே காண்கவென்றுணர்த்தியவழி அந்த ஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்னமென க்கமும் அவாய்சிலையை நீக்குதற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சுத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்தாயுள்ள - நிலையுதலுடைய தற்சொருபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கு நிலையுதலிலவாயுள்ள, —வன்னபேதங்களை - பிரபஞ்சங்களை, —அசத்தென்று - இவை நிலையுதலுடைய வல்லவென்று, —காண-விவேகித்தறியின், —உணதாய்நிற்பது-அங்ஙன நிராலம்பாய் வினங்கித் தோன்றுவது, —ஞானசொருபமென்று உணரற்பாற்று - பதிஞானத்தினியல்பென்றறியற் பாலதாம் என்க.]

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்புழிப் பாசமென்றது காரியப் பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும், சொற்பல்காமைப்பொருட்டு எதுப்பொருளை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடுபுணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தை பென் னதுவன்னபேதங்களையென்றும், விபாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாகது உணர்ச்சி விசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழியவென்னது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிற்பல் புதிதன்றென்பார் உணதாய் நிற்பதென்றும், பதியென்றது ஆகுபெயரார் பதிஞானத்தின்மேனின்றதென்பார் ஞானசொருபமென்றும், இஃதபவத்தினன்றிச் சொல்லவையின் அறிய வாகாதென்பார் உணரற்பாற்றென்று முரைத்தார். இஃதேகதேச வருவகம்.

§ திருக்குமார், செங்கோன்மை. செ - எ. † திருஅகிலியார். செ - உஉ.

‡ எடுத்துக்காட்டுதலையாகது, உவமான உதமேயங்களைக்கொண்டன் சாநிருப தருமத்தை அபேத தெரியானே குறிப்பாதுணர்த்தவது. இதனை உடனாவத் திதீசைகளைக்கொண்டென்பர்.

இதனுட் பெறப்படுமேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட்போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு :

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உளதாய் நிற்பது பழகசொரூபமாந்துணையான் எனவரும்.

(இ-ன்.) பழகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நின்ற வேற்று நிறங்களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்களெனக் கண்டு நிற்பின் அவ்வழி நிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரூபமா மென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அந்நன நிராலம்ப மயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற்கொண்டது என்க.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவர்மேல்வைத்துரைத்தலுமொன்று.

அசத்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளினுறைத்து நின்ற * “அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம்—வெறுத்துநெறியறுவகையுமெலொடுகிழடங்க”க் காரணரூபத்தினில்லாமையால் “வெறும்பொயென நினைந்திரு”த்தல்.

௩௮. நிரக்குணனுப் நின்மலனாய் நித்தியா னந்தனாய்த் தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ லானு வறிவா யனவிறந்து தோன்றானுே வாணே முதல்களையின் வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது ஞானியமேயன்றிப் பிறிதில்லை போலுமென்பாரை † நோக்கி ஞானசொரூபத்தினியல்புகறி அதனை வவியுறுத்துதலுதவற்று.

(இ-ன்.) நிரக்குணன் ஆய் - (அசத்தப் பிரபஞ்சம்போல) முக்குணரூபமா யனவிட்டறியப் படுவானுமல்லனாய்,—நின்மலன் ஆய் - (முக்குணங்களைக்கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல) மலகன்ம காரியரூபமா யறியப்படுவானு மல்லனாய்,—கீத்தியானந்தன் ஆய்—(மலகன்மங்கனையுந் கடந்த சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல) அநித்தியானந்தரூபனாய்ச்சுட்டி யறியப்படுவானுமல்லனாய்,—தற்பரம் ஆய்—(இம்மூன்றனோடுந் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறுணரப்படும் உயிர்போலன்றி) அதற்குமேலாய்,—நின்ற தனி முதல்வன் - இவ்வாறு நின்றலான் (ஒன்றனியல்புபற்றி யறியப்படாத) தனிமுதலாகிய துறைவன்,—வானே முதல் களையின் - ஆகாசமுதவிய அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழி,—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்துபயின்றறிந்து வருந் தனதுகட்டறியினனவினைக் கடத்தலான் (இன்னதென்றறிய வாராத) ஞானியப்பொருள்போலத்தோன்றி,—ஆன அறிவு ஆய்த் தோன்றானுே—(பின்னர்ச் சுட்டிற்றந்தறியுந்) தன்னறின்கணிகாது நிலைபெறுவதாய்ச் († “சோதிக்குட் சோதியாய்” விளங்கித்) தோன்றான் கொல்லோ என்க.

தற்பரம் தனக்குப் பாமெனவிசியும். தன்னென்றது உயிரை.

* இவ்ஞானசித்தியாக், ஒன்பதாக்குத்திரம். செ - ௬. குறித்தது.

† மய்யயாதி. ‡ இவ்ஞானசித்தியாக், எட்டாக்குத்திரம். செ - ௩௮. எங்குத்தா.

அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்றினுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆனமை நீங்காமை.

ஓகாரம் எதிர்ப்பை. ஏகாரம் அசைநிலை.

வானேமுதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான்முதலாகிய பூதங்களும், ஒழிக்க முறைபற்றி வான்முதலாகிய ஏனைத்தத்துவங்களு மடங்கும்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தம்பமாயென்புழி ஆக்கச் சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வடமொழிமதம். அறிவாயென்புழி ஆக்கம் வேற பாடு குறித்து நின்றது.

ஒற்றமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

இகூ. சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகான்—சுட்டி
யுணர்ந்தநீ சத்தல்லீ யுண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனாற் பொய்விட்டுப் போம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வானே முதல் கணந்தவழி அங்கனம் தோன்றுவதும் வேறென்றெனக் கோடும் ஞானசொரூப மென்றற்குப் பிரமாண மென்றையென் பாரை கோக்கி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்து என்ன—(ஏகதேசவுணர் வார்) சுட்டியுணரப்படுவதாய் பிரபஞ்சத்தை (மேற்கூறியவாறே ஒரோ வொன்றாகச்) சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி, —இனிச் சட்ட உளது சத்தே கான்—முடிவின்கட் செம்மையே கோசா மாவது (யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேறாகிய) சத்தேயாய் அதனையறிவா யாக. (அற்றேல், அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயி ரேயாமென அமையுமெனின்),—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லீ—(இது காலும் அசத்தோடு கூடிச்) சுட்டியறிந்து வந்த நீ (அசத்தின் வேறாய் அங் னனந்தோன்றுஞ்) சத்தாவாயல்லீ, (அற்றேல், இச்சுட்டினார்வு எனக்கு நீங்குவ தின்றபோலுமெனின்),—உண்மையைத் தைவம் (ஆய்) புணர்ந்து—(அசத் தின் வயப்பட்டு நின்று சுட்டி யறிந்து வந்த நீ அதனை யொழிந்து அங்ஙனத் தோன்றிய) சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புணர்ந்தால்,—அதனால் பொய்விட்டுப் போம்—அப்புணர்ச்சிபாசனை கட்டுணர்வாகிய அப்பொது வியல்பு நினைவிட்டு நீங்கும் என்க.

என்னவென்றது உபசாரவழக்கு.

சட்டவென்பது செப்பமுணர்ந்தி கிற்பதோகசலீற்றிடைச்சொல்; அது சட்ட மென இழிவழக்கின் மகாவீராய் மரிஇயிற்று.

அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாசம் பிரிவின்கண் வந்தது.

உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருள், இவ்வி.

தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்தகாக்க.

புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மைக்குத் தைவமாதல் புணரினென உருபுமயக்கமாகக் கொண்டுரைப்பினு மமையும்.

பற்றாக் கழித்தொழியுமென்பார் விடுமென்னது விட்டுப் போமென்றார்.

கூ0. தண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தா
யண்டனை யான்மாவி லாபத்துணரப்—பண்டனைந்த

ஆனத்தைத் தான்விடுமாறு துத்தமனி னென்கருட
சானத்திற் தீர்விடம்போற்றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும் புணர்த்தவழி அதனும் பொய் விட்டுப் போமாறும் யாவ்வன மென்பாரைநோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுத்ததுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டதை அன்று அன்று எனக்கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு. கூட்டி யுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஒரோவொன்றாக வைத்து நோக்கி அசத்தென் றொழித்து, —ஆன்மாவில் அண்டனை ஆய்ந்து—(அவ்வாறு கண்டொழிந்த) தன்னறிவின் கண்ணே (கட்டுணர்வின் நின்று) கடவுளை ஆராய்ந்து, —உணர் - சோகமெனப் பாவிப்பனாயின், —உத்தமனின் பண்டு அனைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு—(அப்பாவகத்தான் .அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று) முதல்வனால் அநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு, —ஒண்கருட சானத்தின் தீர்விடம்போல் தான் - ஒள்ளிய கருடநியானத்தில் (விளங்கித் தோன்றும் மந்திரதைவிக கருடனால் அப்பாவகன்) விடத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு போலாம் என்க.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை.

சானம் பாகதச்சிதைவு.

கருடநியானமாவதுயாதெனிற்கூறுதும்; ஆதிபென திகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படும் கருடன் ஆதிபென திக கருடன், அதற்ககி தெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதிதைவிக கருடன், அம்மந்திரம் இடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆத்தியான்மிக கருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருடனென்று கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள் எத்தின் ஆதபோல் வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திர ரூபமாகிய ஆதிதைவிக கருடனை. அதனைப்பாவித்தலாவது நானோறும் பயின்று வந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன்வயத்ததாய்ப்படி உறைத்து நின்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்க்ப்பே அஃதவ்விட வேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளு விலங்கு மர முதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வ மந்திரமுனவென்பதாலும், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிசம்போல மந்திர சொரூபியாவனென்பதாலும் சர்வஞ்ஞானோத்தர முதலியவற்றுட் காண்க.

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம்போலியாயவாறு முணர்க. அவ்வதாலும், பாவனைபோலியாயவழி அதுபவன்றருமாதியான்டையதென்றொழிக.

மு ன் று ம தி க ர ண ம்.

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஆன்மாவைச் சத்தி பண்ணுதற்குப் பாச மொருவிய வழித் தன்னிழுவாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச்செய்யக்கடவ தொன்றில்லைவென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாக்கடமைக் கண்ணித்தனாரத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற் பாசமொருவி ஆண்டுத் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானகண்ணுற் பதியைச் சிந்தை நாடியபின்னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ் செழுத்தையும் விதிப்படி கணிக்கவேன மேற்கொண்டது என்க.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாடத்தாற்றெடுக்கது. அத்தொகையினன்றே * “பின்னு மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி புச்சரிக்க” என்றார் உழிஞலா சிரியருமென்க.

சுண்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத் தார் சாதிக்கப்படும்பொருளும் அதுவே யாகலான் வேற வருத்துக் கூடவேண்டா மையின், விதிப்படியென மாட்டெறிச் தொழிந்தார்.

இவ்வாறசிரியர் மாட்டெறித்தது உருணாதார் சாதித்துநிற்குமுறை வேறே, ஒதுமுறை வேறேயெனச் சித்தார்தவழக்கெடு முரணிக் கூறுவர். சிற்றமுறைமையு ம் ஒதுமுறைமையுந் தம்முளியைபில்வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு யான் டையதென்றொழிக.

† மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணக்குமாறு மூவகைப்படும். அவற்றுட் ஈத்த மானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்தலே சுண்டு உச்சரித்தவென்பார் சூத்திரத்தார் உச்சரிக்கவென்றது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்தத் தியானிக்க வென்றதும் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெவ்வாம்; உண்மை விளக்கம்; சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், கொடிப்பாட்டு, கெஞ்சவ்விதது முதலியவற்றுட் காண்க. சுண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்பு தின்ற புழுப்போல நோக்கிந்ற நோக்கி நிற்குமாகலின் அது நீக்குதற் கெனக்கொள்க.

எ-து. ஏது. எ-னின். அந்தாங்க வழிபாடாகலின் அளித்ததனால் கின்ற பதியைச் சிந்திதனாக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோத்தர்பவதாயி னிதனைச் சித்தசாதனமாய் சுண்டு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கொண்ட சாதித்தனாதலிற்று.

(இ-ள்.) வேம்புதின்ற புழு அதனையொருவிக்க கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன்கவை தெரிந்துழியும் பயிற்செய்யத்தான் நோக்கிந்ற நோக்கி நிற்கு மாறுபொல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர் களுக்கு அதனான் ஞானசொருபம் விளங்கி ஞேயங்காட்சிப்பட்ட விடத்தும் அவை பயிற்செய்யத்தாற் பண்டைச் சிற்றுணர்வை நோக்கி நிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற்பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் தூனி ப்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி விவ்விடத்துச்சரிக்கவேன மேற்கொண்ட தெனக்கொள்க என்க.

இவ்விடத்தென்றதனால் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கொ டற்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்தனாத்துக்கொள்க. எனக்கொள்க வென்று உடம்பெப்பித்ததும் அதுபற்றி. இக்கருத்து நோக்கியன்றே புடைதலா சிரியர் அஞ்செழுத்தருணியை ஆன்மலாபத்தின் பின்னாக அணைந்தோர் தன்மை யைச் சாரவைத் தோதியதுஉமென்க.

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாக்குத்திரம். செ - ச. பாசஞானத்தாதம்.

† உரை, மந்தம், மானதங்களை முறையே ஹவெஷுரூபாஸா-பா-நவம் என வடதுலாச் கூருவர்.

* “வானோக்கி வாழும்” “கோனோக்கி வாழும்” என்றும்போல ஈண்டு கோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை.

பிரகாசித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரித்தது.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்டவழி விளங்குவதென்ப பட்ட ஞானசொருபத்தை; அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர்வையெனவுணர்க. அது நீக்குதற்கெனக்கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன்றென்பதும் பெறப்பட்டது.

சுக. அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரணுடைமை கண்டாரனை யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் தியத்தி—லஞ்செழுத்தாற் குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கி லண்டனஞ் சேடன மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமா றியாங் கனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதுணுதலிற்று.

இ-ள்.) உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு - உயிர் சிவனுக்குடைமையாதலே அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்து நோக்கி,—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்தா - (தன்னுடம்பு கத்தே இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றினையும் முறையே பூசைத் தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞான பூசை செய்யு முறைப்படி) இதயபங்கயத்தில் (அவ்வஞ்செழுத்தாலமைந்த திருமேனியில்) அம்முதல்வனைக் (கொல்லாமை ஐம்பொறியடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டப்புப்பங்கொண்டு) அம் மனுவா லர்ச்சனைசெய்து,—அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் ஓமம் செய்து - அத்திருமந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் (ஞானவனலை யெழுப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனைநாடி இடைநீடியாகிய சுருக்குச் சுருவங்களா) லோமித்து,—கோதண்டம் சானிக் கில் - விந்துத்தானமாயி புருவநடுவிற் (சிகர யகர வகரங்கண் மூன்றும் முறையே தற்பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொருளுமா முறைமைநோக்கி அதனாற்) சிவோகம்பாவனை செய்வனாயின்,—அங்கு அன் டன் ஆம் சேடன் ஆம் - அப்பாவனைக்கண் அம்முதல்வன் விளங்கித் தேரன்றுவன் (அப்பாவகன் அவனுக்குச் சேட சேடிய பாவகத்தால்) அடிமைபாவன் என்க.

ஓமித்தலுத் தியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக. ஞானசொருபம் விளங்கிய வழியும் பரிநிவயத்தான் ஏகதேசப்பட்டுப் புறத்திற் செல்ல நோக்குவதாய தன் னறிவை அவ்வனமாகாதவாறு மடக்கி அதத்தே ஒருகுறியின்கணிந்துத் தி ிட்டை கூறும்படி. அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக் கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அச்சோக்கத்தைப் பற்றறக்கெடுத்த ஞானசொருபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரண நிலையிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண்டைக்குச் சிறந்த சாதனமாயிற் றென்பது.

சுஉ. இந்துவிற் பாணுவி லிராகுவைக் கண்டாங்குச் சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணை—முந்தவே .காட்டாக்கிற் றேன்றிக் கணல்சே ரிரும்பென்ன வாட்டானு மோதஞ் செழுத்தா.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்மனம் ஒருகுறியின்கண் வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல் செல்லாதவாதும், அவ்வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித்

தோன்றுமாறும், தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமாறும், உவனையில் வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவை இந்துவில் பாணுவில் கண்டாங்கு - (அந்தரத்தி யங்கு, நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத) இராகு கேதுக்களை (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர்மாட்டுக் கண்டாற்போல, - சிங்ஸையில் காணில் - (முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிவித்திலேன் என்னு முணர்விற்கு விடையமாகியபசுபாசங்களுடொப்பவேறுணரப்படாதமுதல் வனைத்) தன் னிதயபங்கயத்தின் (அஞ்செழுத்தின் முறையின் வைத்துக்) காணுமாயின், - உந்தவே காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக் கண் ஆம்-(கோண ட்டுக் கயிற்றினுற் சுற்றிக்)கடையவே * காட்டத்தினின்று அங்கிதோன்று மாறுபோல அம்முதல்வன் ஆண்டத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கி நிற்பன், - தான்கனல் சேர் இரும்பு என்ன ஆள் ஆம்-(அப்பொழுது) தானும் எரிசேர்ந்த இரும்புபோலத் (தனது சுதந்திரத்தை விட்டு அம்முதல்வ னுக்கு) அடிமையாம், - அஞ்செழுத்து ஓது - (ஆகலான்) அத்திருவன் செழுத்தை (விதிப்படி) யோதுவாயாக என்க.

கேது சாயாக் கிரகமாகவின், வேறுகருராயினார்.

கண் அறிவு.

தோன்றியாமெனவியையும்.

உந்துதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று.

காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற்றெடுக்கது.

இன் உவமவுருபு.

ஈண்டுக் ஒதஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்தவாறு.

சுரு. மண்முத னுளமலர் வித்தை கலாசூப
மெண்ணிய வீசர் சதாசிவமு—நண்ணிற்
கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணு
நிலையதிலா மச்சிவன்றா ணோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட முதல்வனை இதய பங்கயத்திற் கண்டர்ச்சிக்குமாறு யாக்கணமென்பாரைகோக்கி அவ்விதயபங்கயத்தி னியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண்ணில்-(அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை) அறிப்படுபின், - மண் முதல் நாளம் - நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் (உத்திரிவரி ன்றுந்தோன்றி என்னவிரலணவைத்தாயுள்ள) நாளவடிவாம், - வித்தை மலர்- வித்தியாதத்துவங்களேழுந் சுத்தவித்தைபுமென்னும் எட்டித்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம், - எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாசூபம் - (அத்தத்து வங்களுக்கு மேலாகக்) கருதப்பட்ட ஈசரஞ் சதாசிவமென்னும் தூண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கென்பபிழ் கேசரவடிவாம், - சத்திகலை உரு வாம் - சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொருட்டிவடிவாம், - நாதம் அதன் கண்ணாம் - சிவதத்துவம் அப்பொருட்டிற் காணப்படும் ஐம் பத்தொரு வீசவடிவாம், - அதில் அச்சிவன் தான் நிலையாம்-(ஆகலான்) அவ் பத்தொரு வீசவடிவாம், - இதயபங்கயத்தின் (முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாக வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் (முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாக வுடைய) அச்சிவனது சத்தி நிலைபெறும், - கோர்-(அதனை யறிந்து திருவன் செழுத்தால்) அர்ச்சிப்பாயாக என்க.

* இக்கருத்தேபற்றி “விநிதந்தியன்” என்னார் குருடையவாக.

இதனுணை * “அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்,” புறத்துக் காணப்படும் முப் பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமாயுண்டென்பது காட்டி முதலவனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையெனத் தெளிவித்தவாறு.

வித்தை யென்பது இரட்டிற் மொழிநூலான் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவ ஞானசித்தியில் † “மூட்டி மோகினி சுத்தவித்தை மலரெட்டாய்” என்புழி மோகினி யென்றதனும் ஆகுபெயரான் அதன்காரியமாய் கலாநிகளின்மேனின்றது.

இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தொருதத்துவமெனப்படும் எட்டிக்கொத்தும் எண்விரனாவழிவும், அசுத்தமாயாதத்துவம் நாளத்துக்கும் மலருக்கும் நடுக்கண்ட மாகிய கிரந்திவழிவும் அதற்குமேற் சுத்தவித்தையின் வாமைமுதலியவெட்டும் எட்டி தழ்வழிவுமாமென்றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்றுக்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தி யின் அதச்சதனம் சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம் அதற்குமேல் ஈசுரத்தவத்தில் அனந்தன் முதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வழிவும் சதாசிவத்தவமொன்றுங் கேசுர வடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டு கூட்டியுரைப்பாரும், கலாருப மென்றது பஞ்சகலைகளையெனவும் அஃதியாண்டுங் கூட்டியுரைக்கப் படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதலானமலரென்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்தி கலாருபம் நாளமும், மண்ணை முதலாகவுடைய ஏனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலா ருபம் மலருமாமெனவும், வித்தையெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலையுருவமாமெ ன்பதற்கு வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாருபம் கலையெனப்படும் கேசுரமுங் சுத்தவித்தையோடு கூடி யெண்ணப்பட்ட ஈசுரத்தவஞ் சதாசிவ தத்துவமாகிய சாந்திகலாருபம் கலைக்குள்ளுருவெனப்படும் பொருட்டொம மெனவும், நாதமாஞ் சுத்தி யதன்கண்ணு மென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சுத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதித கலாருபம் பொருட்டின்கண்ணாகிய வீசமாமெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவையெல் லாம் அவ்வவ்வாகமபேதம் பற்றிக்கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகியகேசுரங்களுக்குத்தொகை பற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று.

ஈசர் ஆகுபெயர்.

கலையுரு கலைக்குள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க.

அதில் என்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற் றெருக்கது.

இது நானமுதலாக மேனோக்கித்தோன்றும் உலகத்துக்கமலம்போலாது கண் முதலாகக் கிழ்நோக்கித் தோன்றியதோர் திப்பிய கமலமெனக்கொள்க.

சிவன்ருள தினிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்குமெலாய் நிற்பன் என்பதனும் பெறப்படும்.

ப ய னி ய ல்.

ப த் தா ஞ் ஞு த் தி ர ம்.

ஸ்ரீவெடுதெகௌமகவிலிங்கசுதாய் நல்லவழிதிசு |

செவ்வாபாடி லுலுபெருவாழ்வாநாமதிசாநு ||

அவனே தானே யாகிய வந்தெறி

பேசு னாக் ஈகற்பணி நிற்க

மலமாகைய தன்னோடு வல்லினே வினே.

* சேவரம்புராணம், பதஞ்சனிச்சுருக்கம் செ - எ0. வலக்கைமான்,
† ஒன்பதனுத்திரம். செ - க. காட்டியேதய.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பாசகூபம் பண்ணுமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்தணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் எழுத்துக்குத்திரமுதலிய மூன்றுமும் முனையே சாதக் கும் பொருளதயல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளதயல்புஞ் சாதிக்கு மாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானாய் பயனிடல்பு வகுத்துக் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனாவது பாசவிடுஞ் சிவப்பேருமேன் தீர் வகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் கட்டுணர்வினாலாகிய ஏகதேச கோக்கத் தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பார் பற்றாத்துடைத்தவழிப் பெர்ப் படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தி னெடுத்துக்கொண்ட ஆன்மகத்திப் பயனாகிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சித்தனை செய்த பொரு ளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ் சூத்திரத் தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(ஞானக்கண்ணார் காணப்பட்ட) அவனே - அம்முகல்வன் (தானுட னாய் நின்றறிபவும் வேறு காணப்படுமாறின்றியானேயறிந்தே னெனும்படி) உயிர், —தானேயாகிய-தானேயாய் ஒன்றுமைப்பட்டு உயிர்வழிநின்ற, —அந் நெறி - அப்பெத்த நிலைபோல் (சுண்டி உயிர் அம்முதல்வனோடுபொருப்பின் றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி), —ஏகனாக-அவனோடொர் றுமைப்பட்டு, — இறைபணிநிற்க - அவ்விறைபணியின்வருவாதுநிற்பின், — மலமாயைதன்னொடு - மலமாயை யென்னும் திரண்டனோடு, —வல்லினை - வலிபகன்மமலமும், —இன்றே - இல்லையா பொழியும் என்க.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிவினைக்கண் ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கடைய வினையென்றாகவின் இன்றேயென்றார்.

உவமைக் கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

சுண்டொற்றமைப்பதெலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாய மும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்பதெலோ, அன்றிக் குந்தியை மகனென் பதுபோலத் திரிவுகாட்சியானொற்றுமைப்பதெலோ, அன்றி மண்ணே குடமென் பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்று யொற்றுமைப்பதெலோ, அன்றி வெண்ணீர்ப் தா மரையும்போலக் குணகுணத்தன்மையானொற்றுமைப்பதெலோ, அன்றிக் தீயூரும் பும்போல ஒன்றினென்று விவருதலானொற்றுமைப்பதெலோ, அன்றிப் பாஜாரும் போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தா ஒற்றுமைப்பதெலோ, அன்றிக் கருடனு மார்திரிகளும்போலப் பாவனை மாத்திரையா ஒற்றுமைப் பதெலோ, அன்றிக் காயந்த விரும்பினீர்போல ஒன்றினென்றிலயமா யொற்றுமைப்பதெலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்ப்பிடி யுண்டவனும்போல ஆவேசத்தா ஒற்றுமைப்பதெலோ, அன்றி இற்தனத்தினெரிபோல வினக்காமையா ஒற்றுமைப்பதெலோ, அன்றி ரூபிற்றி னொளியின் வினக்கொளிபோலச் சத்தி செட்டு நீந்தலா ஒற்றுமைப்பதெலோ, அன்றிக் தலைவனுக் தலைவியும்போல இன்பதகச்சிவத்திரையா ஒற்றுமைப்பதி தலோ, அன்றி கட்டாரிருவர்போல ஈட்டியிருதியா ஒற்றுமைப்பதெலோ என்று அவ்வச் சுவாவாகிகண் மதம்பற்றி நிகழும் இன்றோன்னு ஐயப்பாடுகையெல்லாம் தீர்க்கு

தற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியவந்தெறியென உவமை யெடுத்துக்காட்டி யோதினார். ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படும்பையபாவ தென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகியவந்தேறி யேகனாகி யென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமரைய தன்னொடு வல்லினையின்றே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத்திரையே வீடுபெற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாத சைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழும் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—பரமேசுரன் - ஞானக்கண்ணூற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன்,—இவ்வான்மாவாய்-பெத்தநிலையிலுடனாய் நின்றறியவும வேறுகாணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர்தானேயாய்,—நின்றமுறைமையான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழிநின்ற முறைமைபோல,—அவனிடத்து ஏகனாகி - ஈண்டியிர் அம்முதல்வனொடு உடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி அவனொடொற்றுமைப்பட்டு,—நிற்கவென்றது - நிற்க என்க.]

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி மேற்கோனைச்சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற்கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவரவந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதிக் குகை காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாறு சிவரவந்தழி மலமருது, அஃதருதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப் படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது * ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆருவது பண்பின்மீழ்மையும் உணர்ச்சிக்கீழ்மையும்பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும்.

செருக்கு ஆருபெயர்.

அத்தையுமென்றது 'மழைபெய்து குளநிறையும்' என்றும்போலக் காரண காரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சத்திரிபு.

கச. நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுன முண்டாத

ருனெனவொன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்

* ஞாதிரு - அறிபவன்,—ஞானம் - அறிவு,—ஞேயம் - அறிப்பப்பொருள். இவைபே நிரிபு. பெண்பெயர்.

எ-து. சூ-ம். எ-னின், பாசகூயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். குத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் ஏழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றாவும் முறையே சாதிக் கும் பொருளத்யயல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளத்யயல்புஞ் சாதிக்கு மாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானைய பயனியல்பு வகுத்துக் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனுவது பாசவிஞ்சு சிவப்பேற்றெனத் தீர் வகைப்படும். அவ்விண்ணுட கட்டுணர்வினாலாகிய ஏகதேச நோக்கத் தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பார் பற்றறத்துடைத்தவழிப் பொப் படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தினை எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனா கிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சொன்ன செய்த பொரு ளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ் சூத்திரத் தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பின்டப்பொழிப்பு.

(ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட) அவனே - அம்முதல்வன் (தானுட னாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தே னெனும்படி) உயிர், - தானேயாகிய - தானேயாய் ஒன்றுமைப்பட்டு உயிர்வழிநின்ற, - அந் நெறி - அப்பெத்த நிலைபோல் (ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனொடுமொத்தின் றறியினான் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி), - ஏகனை - அவனோடொற் றுமைப்பட்டு, - இறைபணிநிற்க - அவ்விறைபணியின்வழுவாதுநிற்கின், - மலமாயைதன்னொடு - மலமாயை யென்றும் தூண்டனொடு, - வல்வினை - வலியகன்மமலமும், - இன்றே - இல்லையாயொழியும் என்க.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனான் முன்னையது பிரிவினைக்கண் ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாகவின் இன்றையென்றார்.

உவமைக் கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைத்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாய மும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென் பதுபோலத் திரிவுகாட்சியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென் பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெண்ணீரும் தா மரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தீயுந் தும் போல ஒன்றினொன்று விரவுதலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாதுகிரும் போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனு மார்திரிகனும்போலப் பாவனை மாத்திரையா னொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றிக் காயந்த விரும்பினீர்போல ஒன்றினொன்றிலயமா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடி யுண்டவனும்போல ஆவேசத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இத்தனத்தினெரிபோல விளங்காமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி சூட்சுந்தி னொளியின் விளக்கொளிபோலச் சத்தி கெட்டு கித்தலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனத் தலைவியும்போல இன்பதகச்சிமாத்திரையா னொற்றுமைப்படு தலோ, அன்றி ஈட்டாரிநீவுச்சேவல கட்டியிருதியா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச் சமயவாதிகண் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோன்ன ஐயப்பாடுகையெல்லாம் நீக்கி

தற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியவந்நெறியென உவமை யெடுத்துக்காட்டி யோதினார். ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமையபாவ தென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகியவந்நெறி யேகனாகி யென்றது ஓரதிகாரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயை தன்னோடு வல்லியையின்றே யென்றது ஓரதிகாரணம்; ஆக இரண்டதிகாரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகாரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுவரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத்திரையே வீடுபெற்றிருக்கையுமெனச் சிவசமவாதனைசுவர் சூதலியோர் மதம்பற்றி நிகழும் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகாரணங்களுள்வைத்து இம்முதலதிகாரணத்து, —பரமேசுவரன் - ஞானக்கண்ணுற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன், —இவ்வான்மாவாய்—பெத்தநிலையிலுடனாய் நின்றறியவும் வேறுகாணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர்தானேயாய், —நின்றமுறைமை யான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழிநின்ற முறைமைபோல, —அவனிடத்து ஏகனாகி - ஈண்டுயிர் அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்றறியினுந் தானே வேறுகாணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்றுமைப்பட்டு, —நிற்கவென்றது - நிற்க என்க.]

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. எ-து. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி மேற்கோனைச்சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற்கேதுவாய மலரீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமார்கலான் அச்செருக்கறுதிக் குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுவரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாறு நிவ்வாதவழி மலமருது, அஃதெருதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப் படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தார் கூறினார்.

யானெனப்படுவது * ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆருவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும்பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும்.

செருக்கு ஆருபெயர்.

அற்றையுமென்றது 'மழைபெய்து குளசிறையும்' என்றற்போலக் காரண காரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயலெனச்சத்திரிபு.

கசு. தானவனென் நெண்ணினர்க்கு நாடுமுன முண்டாத ஞானெனவொன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்

* ஞாதிரு - அநிபன், —ஞானம் - அநிபு, —ஞேயம் - அநிபப்படுபொருள். இவை யே நிபிபு. பெயர்ப்பு.

நில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்
நில்லென்று தானு மிறை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்கனம் பகுத்து நின்றனருமுண்டவை மயக்க வுணர்
வென்றதென்னை யென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நான் அவன் என்று எண்ணினார்க்கும் காடும் உளம் உள்டா
தல் தான் என ஒன்று துன்றியே தான் அது ஆய்-யானென்று அவனென்
றும் ஞானிரு ஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்கும் (யானேயென நிற
பார்க்குப்போல) அவ்வாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வுமுனைத்துத் தோன்று
மாகலான், (அவ்வழித்) தானென்றொரு முதல் காணப்படமாநின்றித் தான்
அவ்வுணர்வேயாய்,—நான் என ஒன்று தில் என்று தானே எனாமவரைத்
தன் அடி தில் என்று வைத்து தான் ஆம் திறை - தினி யானென்றொரு
முதல் காணப்படமொறில்லை யென்றுணர்ந்து முழுவதும் தானே யெனக்
காணுந் தெளிவுடையாரைத் தனது திருவடி விடப்படுத்துள் அடங்கி நிற
கச் செய்து அவ்வாறேயாவர் முதல்வன் என்க.

ஆய் ஆம் எனவியையும். ஆயாமென்புழிச் செய்தெனெச்சம் 'நன்னார்க்கு
நஞ்சொத்து நடடார்க் கமித்தொக்குமிவன்' என்றற்போலத் தன்வினையாத
லுணர் நின்றது.

நாமுமுனமுண்டாயவழித் தானிலனாதலும் அநெதிவழித்தானுனனாதலும் யாம்
நனம் பெறுதுமெனின் காட்டுதும்:—தவவொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூக்கும்
வொளியாகிய விளக்கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்று நோக்க
வல்லார்க்குப் பிரித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியக்காணுங்காற் காணுந்தன்
மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந்தும் இல்லாத
தானே, அன்றி விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுத்தன்மையே முனைத்துத்
தோன்று மாகலின் அவ்வழித் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லாததானே, இனித் கண்
னொளியும் விளக்கொளியுமெனப்பகுத்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே நுந்
பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாக் காட்சிப்படுவ
தல்லது தெளிவுபுலனாக் காட்சிப்படுமொறில்லை, அதுபோலத் தவவறிவாகிய உயிருஞ்
சூக்கும்வறிவாகிய சிவமும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிலையும் பிரித்தறிய வாராமையி
ன் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுபொருள்க.

எண்ணினார்க்குமென இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை சந்திரோக்கி மகாத்
கெட்டுநின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே * "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடுங் கருத்
தொன்றன்றே" எ-ம், † "காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதவு கேத்துண்மை—
காண்பார்க்கணன்முத்திகாணுர்கண்—காண்பானுங்—காட்டுவதுங் காண்பதவுந்தன்
கடந்தைச் சம்பந்தன்—வாட்டுமெறி வாராத வர்." எ-ம் உதிரார் புனைதலாகிய
யரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனும் யாத திரிவுகாட்சி யாத தெளிவுகாட்சியெ
னின்—கண்ணொளியோடுகடியவழியும் இதவிளக்கொளி இதனாயிற்றென இது
திகவொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படும், விளக்கொளிருதவிவ
வற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளிகளோடு கடியவழி அவ்வா
றொருபெற்றித்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரிவுகாட்சி
யெனவும், கண்டடாக விளக்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறேயொருவினும் வைத்

தூணர்த்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளரிமுன்னர்க் கண்ணொளிசத்திமடங்கிப் போதலின் அது விளக்கொளரியைப்போலக் காட்சிப்பலனாகாதாயிற் றென்னுமோ வெனின்; என்னும்: என்னே? கண்ணொளிசத்திமடங்கிற்றும் ன் விளக்கொளி காட்சிப் புலனாகல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாமைமீயின். அம்மேல், மீனியினித் துணையாயினுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக் குண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்:—அறியாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின் கண்ணதாகிய ஈத்தருணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் திணைத்துணையானுந் தானென விளங்குமாயின் மையின் அதுபற்றி எதிரொலிவடிவாய அவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாரும்ல்லே. அதுபோலக் கண்ணின் கண்ணதாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அவ்வுழி விளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லை யாகலான் அதனைக் கண்ணின் குணமென்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றே யாமெனவும், அக்கண்ணொளியாவது தன்னேவிளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொருள் எகதேசமாயின் எகதேசமாய்விளங்கியும், அதுவியாபகமாயின் வியாபகமாய்விளங்கியும் சிந்தையோரியல்பிற் றெனவும் உணர்க. அஃதென்னமாக, “(கண்ணொளிவிளக்கின் சோதி கலந்திடும)” என்றற்குப் பிரமாணமென்னே: ஒருவியத்தின் வீழ்ந்தபலகண் ணொளிகட்குத்தம்முன் இயைபில்லாதவாறுபோல ஒருவியத்திட்டகண்ணொளிவிளக் கொளிகட்குத் தம்முன் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்துப்போலுமெ னின், —அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொழிக. என்னே? ஒருவியத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்முன் ஒன்றையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டமொறுபில்லை யாகலான் அவை தம்முட்கலத்தற்கு ஒளியைப்பின்பென்பது ஒக்கும். அவ்வாறன்றித் கண் விளக்கினைக்காண்டலும் விளக்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண் மையானும், இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின ஈண்டைக் கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்கள் தத்தம்விடயத்தோடியைத் தன்நிச் சந்திதிமாத்திரையான் அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக் கெல்லாந்துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாய்கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத்தம் முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமாகவின் இவ்வாறு உவமைக்கோதிய னவெல்லாம் பொருட்கண்ணுமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அம்மேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முன் ஒன்றையொன்று காணுமாயின்மை போலஉயிர்களுத்தம்முன் ஒன்றையொன்றறியுமாயில்லைபோலுமெனின்; அறியாது கூறிலும்: கண்கள் தம்முன் ஒன்றொன்று காணப்படுமாயில்லையென்றது விளக்கும் விடயமும் காணப்படுமொறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமொ றில்லையென்ற துணையென்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணும் கால் அதவதவாய்நின்று காணும்பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளியின் ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களை யும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டனித்தியைபில்லாத உயிர்களுக்கு விவத்தோடியைத்துநின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர் தல் அமைவுடைமையானென்பது “காடியான்—தன்னுலே தன்னையும் கண்டு தமைக்காண ரென்னு மெனவறிவார்.” எ-ம், † “தன்னுலே தனையறிந்தாம்—தன் னையும் தானே காணுந் தனதுவாகி நின்றே.” எ-ம், ‡ அதிலறி வடங்கி—மன்னிட வியாபியாய வான் பயன்றோன்றும்” எ-ம், § “என்னையும் கண்டேன் பிறரையும் கண் டேனின்னினை யனைத்தையும் கண்டேனென்னே—நின்றனைக் காணுமார்தர்தம்மை யுக்காணுத் தன்மையோரே” எ-ம், பிறுண்டும் இவ்வாறேதும் அதுபவமுடைய தேசிகத் திருவாக்குகளானும் இவ்வுண்மை புணர்ந்துகொள்க.

§ இனப்பிரகாசம், உண்மை. செ - எ. † ஷுட, ஷுட, செ - உஉ. தன்னறிவதறு.

‡ பட்டினத்திருநாள், திருவிடைமருதூர் முஸ்மணிக்கோவை. செ - சக. மேவிய.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மேன். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அதனொண்டவின் பப்பனும் அதனையதுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிக்குழியுக்கும் ஒருவாற்றும் நீக்கலாகாமையின் அவை அங்குழியேகனாகி நிற்குங்குத் தடையாதனைக் கடக்குமா நிலைபோலுமெனச் சுத்தசைவரூபினார் மதம்பற்றி நிகழ்க்கடாமைபாங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாம்குற்றைக் கண்ணித்தனைத்து மெற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். இறைபணி - அம் முதல்வனாருள்வழி—வழுவாது நிற்கவென்றது - சலியாமனிலைநிற்க என்க.]

நிற்கலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்கவென்றார்.

சுண்டிதைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரியர் தாமே முன்னர்த் தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனாருளல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாக வ் அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏகனாகிநின்றவேயமையும், இறைபணி நிற்கவென்றக் கென்பாரைநோக்கி மேற்கோனைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆர்மாய் செய்வனவெல்லாம் அவனாருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேயமுங் கன்மமும் ஏகனாகி நிற்குங்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவைதாக்காமைப்பொருட்டுச் செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தோகை.

மலமின்றாதல் மேற்பெறப்பட்டமையின் சுண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றும். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய்வனவன்மையின் அறுமென்னது பிரவேசியாவென்றார்.

சுரு. நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி

நாமல்ல நாமு மானுடைமை—யாமென்னி

லெத்ததுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை

முற்செய்வினை யுத்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் துகர்த்தரு வேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாயவினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறைபணி நிற்கல்பற்றி அவைபிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இத்திரியம் நாம் அல்ல—(வினைகளை துகர்த்தரும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய) இத்திரியங்கள் (மாயேயமானவன்வன்றி) யாமாவனவல்ல—நம் வழியின் அல்ல—(அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி) நம்வயத்தனவல்ல—வழிநாம் அல்ல (நம்வழியின் அல்ல) - (வினைநிகழ்ச்சிக்கு) வாயிலாகிய விடயாதிகளும் (அவ்வித்திரியங்கள்போல மாயேயமானவன்வன்றி) யாமாவனவல்ல. (அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி) நம்வயத்தனவல்ல—நாமும் அரசு உடைமை - (அவற்றோடிபைந்துகின்று வினைகளை ஈட்டுதற்கும் துகர்த்தரும் வினைமுதலாகிய) யாமும் (ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லவழி விளங்கு

மாதின்மையான்) அம்முதல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திராவேமல்லேய்.—ஆம் என்னில் - என்றிங்நனம் பசுபாசன்களதியல்பை உள்வாறுணர்ந்த செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண்டிருப்பாராயினி, — இறைபணியார்க்கு எத்தனாவின் நின்றுப் வினை இல்லை - இவ்வடிமைத் திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச் செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை, — முன் செய்வினையும் தருவான் முன் - (அவ்வாகாமியவினையை அவினாபாவமாய் உட்கொண்டு வருவதாகிய) பிரார்த்தவினையுந் தன்னைக்கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் (உடலூழாய்க்கழியும்) என்க.

தம்வழியினல்லவென்பதுவழியென்பதனோடுகூட்டியுரைத்துக்கொள்ளப்படும்.

‘மகனன்றுகுற்றி’ என்றும்போல அன்மைச்சொற்றழுப்பபடும் பொருண்மேனின்றது. * “அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தானும்” என்பதோத்தாகலின்.

நின்றும் உம்மைசிறப்பு; ஏனையும்மைகள் இறந்தது தழீஇயின்.

சஞ்சிதவினை தீக்கைசெய்தமாத்நிரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டுடாழிதவின் ஈண்டுமுற்செய்வினையென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிரார்த்தவினைமேற்றாயிற்று.

தருதல் இடவழுவமைதி.

கழியுமென்பது சொல்லெச்சம். உடலூழாயென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.

சு.சு. சார்ந்தாரைக் காத்த தலைவர் கடனாதல்

சார்ந்தாரைக் காத்தான் சலமில்லாழிச்—சார்ந்தடியார் தாந்தானுச் செய்துபிறர் தங்கன்வினை தான்கொடுத்த லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணியார்க்கு உள்வாகிய முற்செய்வினை ஏனை யோர்க்குப்போலன்றித் தருவான்முன்னு யொழியுமாயின் அங்நனம் இருவேறு வகைப்படச்செய்யுமுதல்வன் கடுவநிலைமையின்றிக் கோட்டமுடையனெனப்பட்டு வருவான்போலுமென்பாரை கோக்கி வருவன்மைகூறி அதனை லவியுறுத்தது ணுதலிற்று.

(இ-ன்.) சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந்தாரைக் காத்தும் - (தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச்) சார்ந்தாரை (அவர்க்கு வருமே தத்தை நீக்கிக் களைகணய்நின்று) காப்பது தலைமைக்குணமுடையாராயினர்க்குக்கடமைபாகலான் (முதல்வன் ஏனையோரையொழித்துத்) தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்நனம் பாதுகாப்பானாகியும்,—சலம் இலன் ஆய் - (அது பற்றிக்) கோட்டமுடைய னல்லனாய்,—சார்ந்து அடியார் தாம் தானுச் செய்து பிறர் தங்கன் வினை தான் கொடுத்தல்—தன்னைச்சார்ந்து தன்னடித் தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமியவினைத்தொடக்கிலராகச் செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமியவினையை (அவர்க்குக்) கொடுப்பானாகலான்,—ஆய்ந்து ஆர் முன்செய்வினையும் ஆங்கு—(அவ்விருகிறத்தோர்மாட்டும்) நுணுகி வந்த கடுவதாய் பிரார்த்தவினையும் அவ்வாறே (செய்வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனாய் இருவேறுவகைப்படச்செய்வன்) என்க.

இறைபணியார்க்கில்லாவினைமுற்செய்வினையுந்தருவான்முன்னென்றதுபற்றி யையோர்க்கு சிபதி செய்தாட்டி இறைபணியார்க்கு வினையின்றாகச் செய்தல் இறைபணுக்கு கடுவ நிலைமையன்மென்பாரைகோக்கி, அதனை உடன்பட்டேஅமைதி

* தொழாப்பியம், சொல்லிதாரம், கெவிபாக்கம். கு - உடு. தன்மைகூட்ட.

ஒளி இருனைத் தூக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத்தைத்தூக்கு மென்பதாம். * “தொல்லையில் ஒருதல்போலத் தோன்றிரு வினையதண்டே—லல் லொளி புரையு ஞானத் தழுவற வழிந்தபோமே” எனப் புடைநூலாகியரோதிய தூஉம் அது.

உளி ஐத்தாம்வேற்றுமையுருபுபட நின்றது. † “மந்திரவிதியின் மரபுளிவழாஅ —வந்தனர் டேவ்வி” என்றத்போல. முற்றுக்கர்க்கே இலேசாற்கொள்க.

வாக்குத்தஞ்சுச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

சூண்டிடினுமெனவே, சூனாதல் ஒருதலையன்றென்பது பெற்றும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

தானென்பது அறுவதித்தற்கண் உத்த இடைச்சொல்.

பிறழ்விடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

க. அ. நண்ணனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி
யானடி யோர்பவ ரைம்புலனிற் சென்று
மவர் திற னீங்கா ரதற்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முன செய்வினை மாயை மூண்டவழியும் அந்நிலயிற் பிறழாத அவ்வச்சினையே யுணர்ந்து நின்றல் யாக்கைமென்பாரை நோக்கி உவமை முகத்தான் அதனை உவியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண் அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும் பண் அமர மாச் செலுத்தும் பாகரினும் - (அங்கித்தம்பனத்தால்) நண்ணனல் வேவாமைக் கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் (அவ்வளவுவிடக்கிடப்பினுந் தந்திறலினீங்காத வாறு) போலவும் பண்ணுதலமரப் பரிமாலுந்தற்குரிய பாகநூல் கற்றுவல் லார் (அப்பரிமாஸின் வேகத்துட்படினுந் தந்திறலினீங்காத வாறு) போல வும்.—எண்ணி அரன் அடி ஓர்பவர் - (ஐம்புலன்களில் அசப்படாமைக்கு உபாயம் யாதென்) மெண்ணி முதல்வன் நிருவடியாகிய அச்சையுணரவல் லார்.—ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறல் நீங்கார் - (முன் செய் வினை மாயை மூட்சிபற்றி) ஐவகைப்பட்ட விடயங்களிற் சென்றா பினும் அதனூல் அவர் தந்திறலிற்றீர்ந்து பந்தத்தொடக்குறுவாரல்லர் என்க

பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது.

‡ எண்ணனல் கீழ்கீர்போலவுண்பின்குத்தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. எண்ணல் எண்ணனவெனமரீஇயிற்று; § “நீனுலகெலாம்” என்றத்போல. தம்மால் எண்ணப்படும் அளவென்றாரப்பினுமமையும்.

பண்ணாதல் கதிப்பித்தல்.

இன்னிசண்டும் உவமவுருபுகள்.

உம்மை என்னும்மை. சென்றுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

அதத்தென்பது உருபுமயக்கம்.

கக. சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
னிதமித்தல் பாசத்தி வின்றிக்—கதமிக்

உவம்பிசொசம் உண்மை. செ. க.க. எல்லியல்பிறவி.

† நிருவருகாற்றுப்படை. வ.க. கதி. ‡ அனனினது கதி எனவிகியும்.

§ நிருவருகாற்றுப்படை தேவாரம், கோயித்திருக்குறுத்தொகை. செ.ச.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஏகனாகியிறைபணிநிற்பார்க்கு அறிவிச்சை செய்க: கள் விடயித்தற்குரியதோரியைபு ஆண்டுப்பெறப்படாமையின் விடயமாவ தொன்றில்லைபோலும் என்னும் வாதிகளை நோக்கி விடயித்தலிவழி ஆண்டுப் புத்தர்கூறுமாவல விஞ்ஞானம்போலிச் சூனியமாமெனப்பட்டிருந்துஞ் சூனியமாகவே சூனியுஞ் சூனியமாய் முடியுமாகலான் அஃதேலாயையின் ஆண்டவையையையுபற்றி விடயிக்குமாறுனார்த்தமுடிகத்தானே பயனிரண்ட னுள் முடிவா யெஞ்சினின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாய நிட்டையினியல்புணர்த்துதல் இப்பதினென்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே, சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனாகியிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச் செய்யக்கடவதொன்றின்மையானும், இருணிக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசத்துவ நீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறேத வேண்டாமையானும், முதனாலுட் சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத் திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனைமீண்டு வேறு வைத்தோதல் அமையாது போலுமெனின்—அறிவாது கடாயினும்: ஏகனாகியிறை பணி நிற்பது துரியநிலைக் கண்ணதாகிய அருணாலையையாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரபைமாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக்கண்ணதாகிய சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காமையின் அது விளங்குதல் அவ னருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்யாமையமாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாண்டுச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணைக் கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசத்துவ நீக்கத்தின் அருள்விளக்க மாத்திரையே யன்றி ஆனந்தவிளக்கமும் உடனிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க் காட்டப்படுமாகலானும், முதனாலிற் பாசகூயம் பண்ணுமாறுணர்த்திய வழிப் பாசநீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொண்டவாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்கம்பெற்றேன் சுவாநுபூதியுடையவனானெனப் பதினென்றாஞ் சூத்திரஞ் செய்தற்குத் தோற்றவாயாந்தூணியே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய்து வைத்துச் சுவாநுபூதி நிகழ்ச்சிக்கண் ஒதற்பாலனவெல்லாம் பதினென்றாஞ்சூத்திரத்துட்கூறு தலின் ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசத்தி பண்ணுமாறு பத் தாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றுந் போலப் பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலை பதினென்றாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்துமுற் றப்பெறுதலான் அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமாறாவ னென்பதனையும் அன்கழல்செழுமெனப்பதினென்றாஞ் சூத்திரத்தானே ஒருங்கு வைத்தோதினாகலின் அது மாறன்மையானும், அவ்வாறன்றி மொழிபெயர்த்தல் வாய்ப்பாதுதல் செய்துரைப்பான்புருத்தஆசிரியர்வேறுபடச்செய்துரையாராகலானு மென்பது. இதனானே, முதனாலிற் சுவாநுபூதிமானென வானாகூறியதனைப் பதி னென்றாஞ் சூத்திரத்துப் பத்திசெய்கவென்றதன் பின்னாகக் கொண்டுகூட்டி வைத் துரைத்தலே அதன்கருத்தென்பதாலும், பெறப்பட்டது. அற்றுகலின்னற்றே, பத் தாஞ்சூத்திரம் பாசகூயம் பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும், பதினென்றாஞ்சூத்திரம் பரமவினது சோதற்களை யணியுமாறுணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரை செய்தது உ மென்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியதானே யுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பின்டப்பொழிப்பு.

காணுங்கண்ணுக்கு - காட்டக்காணுந் தன்மையுடையகண்,—(காண்)- உருவத்தைக்காணும்படி,—காட்டி - அதனோடொருங்கியைந்து நின்று கா ட்டி:—(காணும்) - அவ்வுருவத்தை காண்கின்ற;—உளம்போல் - ஆன்மாப்

கெனப்படுந் தீக்கையாலும் புலவிக் கேதுவாய பசுத்துவந் திசீர் சிவத்துவா
விளங்குமாகலான்,—மும்மை மலர்க்கு துங் கு ஒண்குருவால் துன்று து
நூல்—(அவரின் வேறுகிய) மும்மலமுடையவர்க்கே (உரித்து) திவ்வுககத்தது
பலமுடைய தேசிகராய் (பொதிக்கப்படும்) துச்சிவஞான போதநூல் என்க

அத்தம் வேதாந்தம், அத்ததாந் சித்தாந்தமாகலின், அதனைப் பெற்றாடது
பெருமை உறவார் சிவமென்னு மத்ததாநென்றார். என்னுமென்புழிப் பரிசொட
ருக்கு சிந்தை.

சிந்தை அறிவு. கண்ணுருபு விரித்தடைக்க. கோர் கோக்குதல் முன்னை மருட்
பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையானோக்குதல். கோக்க கோக்குதலா என்க
கண் டாககங்களைக்கடறவே துணம் பற்றிப் பரிசமும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பவம் ஆகுபெயர்.

திந்தல் அதுபவமுடைய தேசிகளுவன்றி விளங்கா தென்பார் ஒண்குருவா
வென்றார்.

பொதிக்கப்படுமென்பது அவாய்வேயான் உத்தது.

துன்றித்துவென்பது இத்துவென்னும் பொருட்டு. இக்காலத்துரைக்கப்ப
துவெனினுமமையும். அது “தானுரைத்தானின்று” என வருகின்ற வெண்பாவாடி
உறியவாந்ருளுமறிக.

மும்மைபென்றது ஈண்டெண்ணன்மேனின்றது, “தெரிமாண் டமிழ்மும்மை;
தென்னம் பொருப்பன்” என்புழிப்போல.

உண்மையதிகாரமுடிந்தது.

எந்தை சனற்குமர நோத்தித் தொழுவியல்பாய்
நந்தி புரைத்தருளு ஞான நூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றுரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

[எ-து.செ-ள். இத்நூலாகிரியன்றிருவருட்சிறப்புணர்த்துதற்கெழுந்தது

(து-ள்.) எந்தை சனற்குமரன் - எந்தையாகிய சனற்குமர முனிவன்
முதனிய முனிவர்கணங்கள்,—எத்தித்தொழ - துதித்துவணங்க,—நந்தி
(சிகண்ட தேவர்பாற் கேட்டருளிய) நந்திபெருமான்,—இயல்பாய் - தான்
கேட்டமுறையே,—உரைத்தருளும் - உபதேசித்தருளிய,—ஞான நூல்-சிவ
ஞானபோதமாகிய வடநூலை—சிந்தைசெய்து-(பரஞ்சோதி முனிவன்பாடி
கேட்டவாறே) சிந்தித்து,—தாசனியோர் தாம் உணர-தமிழ் நாட்டார் அறி
துய்தற்பொருட்டு,—எது திருட்டாந்தத்தால் - (மேற்கோளோடு கூடிய
எது திருட்டாந்தங்களுடன்,—தின்று - துக்காலத்தே,— மெய்கண்டான் று
உரைத்தான் - மொழிபெயர்த்துக்கூறி வார்த்திகப்பொழிப்புரை செய்தருள்
ஞன் மெய்கண்டதேவன் என்க.]

சிவஞானபோதமுற்றியது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

